

Stalin, J.W.

**Redevoeringen en legerorders
1941 - 1945**

www.MinisterieVanPropaganda.org

J. STALIN

REDEVOERINGEN EN LEGERORDERS

1941 - 1945

J. STALIN

REDEVOERINGEN
EN
LEGERORDERS
IN DE PERIODE
1941-1945

1946

PEGASUS - AMSTERDAM

VOORWOORD.

Wij brengen hierbij in Nederlandse vertaling uit het Russisch de volledige officiële teksten van alle redevoeringen en proclamaties, die maarschalk Stalin als opperbevelhebber van de geïvappende strijdkrachten der Sovjet-Unie in de oorlogsjaren van 1941 tot 1945 heeft gericht tot zijn landgenoten. Een uitvoerige rechtvaardiging van de verschijning van deze uit historisch oogpunt hoogst waardevolle documenten in het Nederlands is niet noodzakelijk. Het beeld van de oorlog der Verenigde Naties tegen het nazi-dom immers kan uit bloemlezingen van de oorlogsredevoeringen van Roosevelt en Churchilli alleen zeker niet volledig gekend worden; daarbij is de hier geboden aanvulling onmisbaar.

In zijn toespraken en legerorders ter gelegenheid van bepaalde hoogtijdagen, als de Revolutie-herdenking op 1 November, de stichtingsdag van het Rode Leger op 23 Februari en de feestdag van de Eerste Mei, heeft Stalin in de loop van de worsteling achtereenvolgens alle vraagstukken, die door de oorlogvoering in binnen- en buitenland werden opgeworpen, geanalyseerd met die zeldzame eenvoud en klaarheid, waarvan hij alleen het geheim bezit. Reeds in zijn radiorede van 3 Juli 1941, terstond na de Duitse overrompeling, stelt hij met bijzondere scherpte een vraag, die voor de juiste beoordeling van de gehele wereldstrijd tegen het fascisme (die voor de communisten in alle landen niet op 22 Juni 1941, maar minstens 10 jaar eerder is begonnen) van doorslaggevend belang is: hoe het n.l. kon gebeuren, dat de Sovjet-regering een pact had kunnen sluiten (in 1939) met zulke meinedigen als Hitler en Ribbentrop? Men leze het afdoende antwoord.

Historische problemen als die van het tweede front, van de onderlinge verhouding der Verenigde Naties en der Grote Drie, van de houding tegenover het Duitse volk, om slechts een aantal zeer belangrijke te noemen, vindt men van vele kanten belicht, naast alle kwesties van militaire strategie en inwendige krachtsinspanning der Sovjet-volken voor de oorlogvoering.

Van begin tot eind spreekt uit deze documenten het sterke standpunt, dat zijn vertrouwen in de eindoverwinning uit een nuchtere en beheerste beschouwing der onverbiddelijke feiten put. Op 6 November 1944 volgt tenslotte de zelfverzekerde aankondiging, dat het Rode Leger in de naaste toekomst het vaandel der overwinning boven Berlijn zal hijsen, een belofte, die inderdaad een half jaar later in vervulling is gegaan. Het is op grond van deze wereldbevrijdende missie van het Sovjet-leger, dat we in Nederland, dat aan dezen bondgenoot mede zijn grote verplichtingen heeft, de aandacht vragen voor de woorden van den strateeg en politicus Stalin tot zijn volk.

DE UITGEVER.

Radiotoespraak 3 Juli 1941

*Kameraden! Burgers!
Broeders en zusters!
Strijders van ons leger en onze vloot!*

Tot U wend ik mij, mijn vrienden!

De verraderlijke militaire overval van Hitler-Duitsland op ons vaderland, begonnen op de 22ste Juni, duurt voort. Ondanks heldhaftige tegenstand van het Rode Leger, ondanks het feit, dat de beste divisies van de vijand en de beste delen van zijn luchtmacht reeds vernietigd zijn op de slagvelden, zet de vijand zijn opmars voort, door nieuwe krachten naar het front te zenden. Hitlers legers zijn erin geslaagd zich meester te maken van Litauen, een belangrijk deel van Letland, het westelijk deel van Wit-Rusland en van een deel der Westelijke Oekraïne. De fascistische luchtmacht vergroot de actieradius van haar bommenwerpers en onderwerpt Moermansk, Orsja, Mogilew, Smolensk, Kiew, Odessa, Sebastopol aan bombardementen. Een ernstig gevaar hangt over ons vaderland.

Hoe kon het gebeuren, dat ons roemrijke Rode Leger een reeks van onze steden en landstreken aan de fascistische legers heeft prijsgegeven? Blijken de fascistische Duitse legers dan inderdaad zo onoverwinnelijk te zijn, als de snoeverige fascistische propagandisten niet moe worden te schetteren?

Natuurlijk niet! De geschiedenis bewijst, dat onoverwinnelijke legers niet bestaan en nooit bestaan hebben. Het leger van Napoleon achtte men onoverwinnelijk, toch werd het achtereenvolgens door de Russische, Engelse en Duitse legers verslagen. Het Duitse leger van Wilhelm gedurende de eerste imperialistische oorlog werd eveneens onoverwinnelijk geacht, maar toch werd het herhaaldelijk verslagen door de Russische en Engels-Franse legers en tenslotte beslissend verslagen door het Engels-Franse leger. Hetzelfde dient gezegd te worden van het huidige Duits-fascistische leger van Hitler. Dit leger had op het vasteland van Europa nog geen ernstige tegenstand ondervonden. Eerst op ons grondgebied heeft het ernstige tegenstand ontmoet. En wanneer als gevolg van deze tegenstand de beste divisies van het Duits-fascistische leger verslagen zijn door ons Rode Leger, dan betekent dit, dat Hitlers fascistische leger net zo goed verslagen kan en zal worden, als de legers van Napoleon en Wilhelm.

Wat betreft het feit, dat een deel van ons grondgebied niettemin bezet werd door de Duits-fascistische legers, dit vindt zijn oorzaak hoofdzakelijk hierin, dat do oorlog van het fascistische Duitsland tegen de U.S.S.R. begonnen is onder voor het Duitse leger gunstige en voor het Sovjet-leger ongunstige omstandigheden. De legers van Duitsland, als oorlogvoerend land, waren reeds volledig gemobiliseerd en de 170 door Duitsland tegen de U.S.S.R. in de strijd geworpen divisies waren al naar de grenzen van dit land gevoerd en bevonden zich in een staat van volledige paraatheid, nog slechts wachtende op het teken tot de aanval, toen de Sovjet-legers nog gemobiliseerd en naar de grenzen gevoerd moesten worden. Van niet gering belang was hierbij de omstandigheid, dat Nazi-Duitsland onverwachts en

verraderlijk het in 1939 met de U.S.S.R. gesloten niet-aanvalspact heeft verbroken, zonder *er* rekening mede te houden, dat het door de gehele wereld als aanvaller beschouwd zou worden. Het is begrijpelijk, dat ons vredelievende land niet het initiatief tot de verbreking van het pact heeft willen nemen en de weg van woordbreuk niet kon inslaan. Men kan de vraag stellen, hoe het kon gebeuren, dat de Sovjet-regering met zulke meinedigen en monsters als Hitler en Ribbentrop een niet-aanvalspact heeft kunnen sluiten? Is hier van de zijde der Sovjet-regering geen fout gemaakt? Natuurlijk niet! Een niet-aanvalspact is een vredespact tussen twee staten. Zulk een pact heeft Duitsland ons juist in 1939 aangeboden. Kon de Sovjet-regering zulk een aanbod afslaan? Ik denk, dat niet één vredelievende regering een vreedzame schikking met een naburige staat kan weigeren, zelfs als aan het hoofd van deze staat zulke monsters en menseneters staan, als Hitler en Ribbentrop. Zulks natuurlijk onder één besliste voorwaarde, n.l. dat deze vreedzame schikking direct noch indirect afbreuk doet aan de territoriale onschendbaarheid, onafhankelijkheid en eer van die vredelievende staat. Zoals bekend was het niet-aanvalspact tussen Duitsland en de U.S.S.R. inderdaad zulk een pact.

Wat was het voordeel van het niet-aanvalspact met Duitsland? Wij bewaarden de vrede voor ons land gedurende anderhalf jaar en daarmee de mogelijkheid onze krachten voor te bereiden op de afweer, voor het geval dat Nazi-Duitsland het zou wagen in strijd met het pact ons land te overvallen. Dit is dus een besliste winst voor ons en een verlies voor Nazi- Duitsland.

Wat won en wat verloor Nazi-Duitsland door het pact verraderlijk te verbreken en de U.S.S.R. te overvallen? Het heeft zodoende voor een beperkte tijd zekere voordelen voor zijn legers behaald, maar het heeft op politiek gebied verlies geboekt door zich tegenover de gehele wereld als een bloeddorstige agressor bloot te geven. Het lijdt geen twijfel, dat deze kortstondige militaire winst voor Duitsland slechts een episode is, terwijl de geweldige politieke winst voor de U.S.S.R. een ernstige en duurzame factor zal blijken, waarop beslissende successen van het Rode Leger in zijn strijd tegen Nazi-Duitsland gegrondvest zullen worden.

Ziehier waarom heel ons schitterende leger, heel onze schitterende vloot, al de onverschrokken valken van onze luchtmacht, alle volkeren van ons land, al de beste mensen van Europa, Amerika en Azië en tenslotte ook al de beste mensen van Duitsland, het verraderlijke optreden der Duitse fascistische brandmerken en sympathiseren met de Sovjet-regering, het gedrag der Sovjet- regering goedkeuren en inzien dat onze zaak rechtvaardig is, dat do vijand verslagen zal worden en dat wij zullen ovensinnen.

In deze ons met geweld opgedrongen oorlog is ons land een worsteling op leven en dood aangegaan met zijn kwaadaardigste en verraderlijkste vijand: het Duitse fascisme. Ons leger strijdt heldhaftig tegen een tot de tanden met tanks en vliegtuigen bewapende vijand. Het Rode Leger en de Rode Vloot ovensinnen talloze moeilijkheden en strijden met zelfopoffering voor iedere duimbreed Sovjetbodem. De hoofdmacht van het Rode Leger, gewapend met duizenden tanks en vliegtuigen, gaat in actie. De moed der strijders van het Rode Leger is ongeëvenaard. Onze afweer tegen de vijand groeit in kracht en omvang. Gezamenlijk met het Rode Leger verheft het gehele Sovjetvolk zich ter verdediging van het Vaderland.

Wat is er noodzakelijk om het boven ons Vaderland zwevende gevaar op te heffen en welke maatregelen moet men treffen om do vijand te kunnen vernietigen ?

In de eerste plaats is het noodzakelijk, dat onze mensen, de Sovjetmensen, de volle omvang beseffen van het gevaar, dat ons land bedreigt, en afzien van de goedmoedigheid, de zorgeloosheid, de geest van vreedzame opbouw, welke geheel begrijpelijk waren in de vooroorlogse tijd, doch funest zijn in de tegenwoordige tijd, nu de oorlog de toestand fundamenteel heeft veranderd. De vijand is wreed en onverbiddelijk. Zijn doel is de toeëigening van onze grond gedrenkt met ons zweet, de toeëigening van ons graan en onze olie, gewonnen door onze arbeiders. Zijn doel is herstel van de heerschappij der landjonkers, herstel van het tsarisme, vernietiging van de nationale cultuur en het nationale bestaan der Russen, Oekrainers, Wit-Russen, Litauers, Letten, Esten, Ocsbeken, Tataren, Moldaviërs, Georgiërs, Armeniërs, Azerbeidsjanen en andere vrije volken der Sovjet-Unie, hun germanisering en slaafse onderwerping aan de Duitse prinsen en baronnen. Het gaat dus zodoende om leven of dood van de Sovjet-staat, om leven of dood van de volken der U.S.S.R.; het gaat om vrijheid of slavernij van de volken der Sovjet-Unie. Het is noodzakelijk, dat de Sovjetmensen dit begrijpen en ophouden zorgeloos te zijn, dat zij zich zelf mobiliseren en heel hun arbeid omschakelen op een nieuwe basis, die van de oorlog, en dat zij geen genade kennen voor de vijand.

Het is verder beslist noodzakelijk, dat er in onze rijen geen plaats is voor jammeraars en lafaards, paniekzaaiers en deserteurs, dat onze mannen geen vrees kennen in de strijd en met zelfopoffering in onze vaderlandse bevrijdingsoorlog gaan tegen de fascistische slavenhalers. De grote Lenin heeft, toen hij onze staat stichtte, gezegd, dat de essentiële karaktereigenschap van de Sovjetmensen dient te zijn dapperheid, moed, onbevreesdheid in de strijd, bereidheid om met het volk tegen de vijanden van ons vaderland te strijden. Het is beslist noodzakelijk, dat deze voortreffelijke eigenschap van den bolsjewiek eigen wordt aan miljoenen en miljoenen van het Rode Leger, van onze Rode Vloot en van alle volkeren der Sovjet-Unie. Wij moeten onmiddellijk onze gehele arbeid op oorlogspeil brengen en alles ondergeschikt maken aan de belangen van het front en aan de organisatie van de vernietiging van de vijand. De volkeren der Sovjet-Unie zien nu, dat het Duitse fascisme beziel is met de duivelse boosaardigheid en ontembare haat tegen ons Vaderland, dat aan alle werkenden vrije arbeid en welstand verzekert. De volkeren der Sovjet-Unie moeten zich verheffen ter verdediging van hun rechten en van hun grond tegen de vijand.

Het Rode Leger, de Rode Vloot en alle burgers der Sovjet-Unie moeten iedere duimbreed Sovjet-bodem verdedigen, moeten tot de laatste druppel bloed vechten om onze steden en dorpen en moeten blijf geven van de moed, de ondernemingsgeest en de vindingrijkheid, aan ons volk eigen.

Wij moeten een veelzijdige hulp voor het Rode Leger organiseren, de versnelde aanvulling van zijn gelederen verzekeren, de voorziening met al het onontbeerlijke veilig stellen en snel transport van troepen en oorlogsmaterieel ijsmede uitgebreide hulp aan gewonden organiseren.

Wij moeten het achterland van het Rode Leger versterken door al onze arbeid aan dit doel ondergeschikt te maken, wij moeten een verhoogde werkzaamheid van alle ondernemingen garanderen, wij moeten meer geweren, mitrailleurs, kanonnen, patronen, granaten en vliegtuigen produceren, wij

moeten de bewaking van fabrieken, elektrische centrales, telefoon- en telegraafleidingen, alsmede de plaatselijke luchtafweer organiseren.

Wij moeten een onverbidde strijd voeren tegen hen, die het achterland willen desorganiseren, tegen deserteurs, paniekzaaiers, verspreiders van geruchten, wij moeten spionnen, tweedrachtzaaiers, vijandelijke parachutisten vernietigen, en bij dit alles een snelle samenwerking met onze vernietigings- bataljons tot stand brengen. Men moet in het oog houden, dat de vijand slinks, geslepen en ervaren in bedrog en in het verspreiden van valse geruchten is. Met dit alles moet men rekening houden en niet op provocaties ingaan. Men moet onmiddellijk al diegenen voor een Militair Tribunaal brengen, die door hun paniekstemming en lafheid de zaak der landsverdediging schaden, en dit zonder aanzien des persoons.

Bij een gedwongen terugtocht van eenheden van het Rode Leger dient men al het rollend materieel der spoorwegen weg te voeren, en de vijand geen enkele locomotief, geen enkele wagon, geen kilogram graan, geen liter brandstof achter te laten. De kolchos-boeren moeten al het vee wegdrijven en het graan in handen geven van de regeringsorganen ter wegvoering naar het achterland. Alle waardevolle eigendom, waaronder niet-ijzeren metalen, graan en brandstof, welke niet weggevoerd kan worden, moet onvoorwaardelijk vernietigd worden.

In de door de vijand bezette gebieden moeten partisanengroepen gevormd worden, zowel te paard als te voet, afleidingsformaties voor de strijd met eenheden van het vijandelijke leger, die de partisanenoorlog overal moeten doen oplaaien, bruggen en wegen moeten opblazen, telefoon- en telegraafleidingen moeten beschadigen en bossen, opslagplaatsen en convooien in brand moeten steken. In de bezette gebieden moeten voor de vijand en al zijn helpers onhoudbare condities geschapen worden, zij moeten bij iedere schrede achtervolgd en vernietigd worden, en al hun maatregelen moeten mislukken.

De oorlog tegen Nazi-Duitsland kan niet beschouwd worden als een gewone oorlog. Het is niet alleen een oorlog tussen twee legers, het is ook de grote oorlog van het gehele Sovjet-volk tegen de fascistische Duitse troepen. Het doel van deze volksoorlog voor het vaderland tegen de fascistische onderdrukkers is niet alleen de opheffing van het gevaar, dat boven ons land hangt, maar ook de hulp aan alle volken van Europa, die zuchten onder het juk van het Duitse fascisme. In deze grote oorlog zullen wij niet alleen staan. In deze bevrijdingsoorlog zullen wij trouwe bondgenoten hebben aan de volkeren van Europa en Amerika, hierbij inbegrepen het Duitse volk, dat tot slaaf gemaakt is door de Nazi-leiders. Onze oorlog voor de vrijheid van ons vaderland, zal samensmelten met de strijd der volkeren van Europa en Amerika voor hun onafhankelijkheid en voor de democratische vrijheden. Dit zal een eenheidsfront worden van de volken welke hun vrijheid verdedigen tegen de onderdrukking of de bedreiging met onderdrukking van de kant van Hitlers fascistische legers. In dit verband zijn de historische toespraak van de premier van Groot-Brittannië, Mr. Churchill, over de hulp aan de Sovjet-Unie en de verklaring van de regering der U.S.A. over de bereidheid tot hulpverlening aan ons land, welke slechts gevoelens van dankbaarheid in de harten der Sovjet-volken kunnen oproepen, geheel begrijpelijk en kenmerkend.

Kameraden, onze krachten zijn niet te overzien. De aanmatigende vijand zal zich weldra hiervan kunnen overtuigen. Tcsamen met het Rode Leger verheffen zich vele duizenden arbeiders, kolchos-boeren en intellectuelen tot

de strijd tegen den aanvaller. De millioenenmassa's van ons volk zullen zich verheffen. De werkers van Moskou en Leningrad zijn al overgegaan tot het vormen van een vele duizenden tellende volksmilitie ter ondersteuning van het Rode Leger. In iedere stad, die bedreigd wordt met het gevaar van een vijandelijke inval, moeten wij zulk een volksmilitie vormen, moeten wij alle werkers tot de strijd oproepen om met hun lichaam hun vrijheid, hun eer, hun vaderland te verdedigen in onze vaderlandse oorlog tegen het Duitse fascisme.

Voor een snelle mobilisatie van alle krachten der volkeren van de U.S.S.R., voor het organiseren van de afweer van de vijand, die ons vaderland verraderlijk overvallen heeft, is de Regeringscommissie voor de Landsverdediging gevormd, in wier handen nu de volledige regeringsmacht geconcentreerd is. De Regeringscommissie voor de Landsverdediging heeft zijn werkzaamheden aangevangen en roept het gehele volk op, zich te scharen rond de partij van Lenin en Stalin, rond de Sovjet-Regering, voor zelfverloochende steun aan het Rode Leger, aan de Rode Vloot, voor de vernietiging van de vijand, voor de overwinning.

Al onze krachten ter ondersteuning van het heldhaftige Rode Leger, van onze roemrijke Rode vloot!

Alle krachten van het volk ter vernietiging van de vijand!

Voorwaarts naar onze overwinning!

24ste Verjaardag

van de grote socialistische October-revolutie

Rapport, voorgelegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders- sovjet en van de partij- en bestuursorganen van de stad Moskou, op 6 November 1941.

Kameraden!

24 jaar zijn verlopen sinds het tijdstip, waarop bij ons de Socialistische Octoberrevolutie zegevierde en de Sovjet-orde in ons land werd ingevoerd. Wij staan nu op de drempel van het volgende, 25ste jaar van het bestaan der Sovjet-orde.

Gewoonlijk maken wij op de plechtige zittingen ter gelegenheid van de verjaardag van de Octoberrevolutie, de balans op van onze successen op het gebied van de vreedzame opbouw gedurende het afgelopen jaar. Wij hebben inderdaad de mogelijkheid een zodanige balans op te maken, aangezien onze successen op het gebied van de vreedzame opbouw niet alleen van jaar tot jaar, maar van maand tot maand toenemen. Welke deze zijn, en van hoe grote omvang, dat is allen, zowel vriend als vijand, bekend.

Maar het afgelopen jaar is niet alleen een jaar van vreedzame opbouw geweest. Het is ook een jaar van oorlog geweest tegen de Duitse indringers, die ons vredelievende land verraderlijk overvallen hebben. Slechts gedurende de eerste zes maanden van het afgelopen jaar was het ons vergund onze vreedzame, opbouwende arbeid voort te zetten. De tweede helft van het jaar, meer dan vier maanden, stond in het teken van een verbitterde oorlog tegen de Duitse imperialisten.

De oorlog werd zodoende een keerpunt in de ontwikkeling van ons land gedurende het afgelopen jaar. De oorlog heeft onze vreedzame opbouw belangrijk beknot en in sommige districten zelfs geheel afgesneden. Hij heeft ons gedwongen onze gehele productie op oorlogspeel om te schakelen. Hij heeft ons land veranderd in een enkel alomvattend achterland ten behoeve van het front, ten behoeve van ons Rode Leger en onze Oorlogsvloot.

De periode van vreedzame opbouw is geëindigd. De periode van de bevrijdingsoorlog tegen de Duitse overweldigers is aangevangen. Het is daarom geheel op zijn plaats, de vraag te stellen betreffende de balans van de oorlog over de tweede helft van het afgelopen jaar, nauwkeuriger gezegd, over de ruim vier maanden van het tweede halfjaar, en betreffende die taken, welke wij ons bij deze bevrijdingsoorlog moeten stellen.

Het verloop van de oorlog gedurende de afgelopen vier maanden.

Ik heb al in een van mijn toespraken aan het begin van de oorlog gezegd, dat de oorlog een ernstige bedreiging voor ons land heeft geschapen, dat een ernstig gevaar over ons land hing, dat men dit gevaar dient te begrijpen, zich er van bewust te worden en al zijn arbeid op oorlogspeel te schoeien. Bij de balans van vier maanden oorlog moet ik nu de nadruk erop leggen, dat dit gevaar niet alleen niet is verminderd, maar integendeel nog is toegenomen. De vijand heeft een groot deel van de Oekraïne, heel Wit-Rusland, Moldavië, Litauen, Letland, Estland en een reeks van andere districten bezet, is tot

het Donbass doorgedrongen, hangt als een donkere wolk boven Leningrad, en bedreigt onze roemrijke hoofdstad Moskou.

De Duits-fascistische indringers plunderen ons land en vernielen de door do inspanningen van arbeiders, boeren en intellectuelen gebouwde steden en dorpen. De Nazi-horden vermoorden en verkrachten de vreedzame inwoners van ons land, zonder medelijden voor vrouwen, kinderen en grijsaards. Onze broeders in de door de Duitsers bezette gebieden, zuchten onder het juk van de Duitse onderdrukkers.

De strijders van ons leger en onze vloot hebben stromen vijandelijk bloed vergoten bij hun verdediging van eer en vrijheid van het vaderland, terwijl zij de aanvallen van een verdierlijkte vijand afsloegen; zij geven blijk van voorbeeldige onverschrokkenheid en heldenmoed. Maar de vijand deinst voor geen offer terug, hij geeft geen duit om het bloed van zijn soldaten, hij werpt steeds weer nieuwe gelederen in de strijd ter vervanging van de buiten gevecht gestelde, en spant al zijn krachten in ten einde Leningrad en Moskou te bezetten vóór het invallen van de winter, daar hij weet, dat de winter hem niets goeds belooft.

In vier maanden van oorlog hebben wij verloren: 350.000 doden en 378.000 vermisten; wij hebben 1.020.000 gewonden. In dezelfde periode heeft de vijand aan doden, gewonden en krijgsgevangenen meer dan vier-en-een-half miljoen man verloren. Het lijdt geen twijfel, dat als resultaat van vier maanden oorlog, Duitsland, welks reserves aan manschappen al uitgeput beginnen te raken, belangrijk meer verzwakt is dan de Sovjet-Unie, wier reserves nu eerst geheel tot ontplooiing komen.

Ineenstorting van de Bliksemoorlog.

Toen zij de overval op ons land ondernamen, rekenden de Duits-fascistische indringers erop, dat het hun zeker zou gelukken binnen anderhalf a twee maanden met de Sovjet-Unie „af te rekenen” en in die korte tijd tot aan de Oeral door te dringen. Men moet zeggen, dat Duitsers dit plan van een „Bliksem”-overwinning niet verborgen hielden. Zij hebben er in tegendeel op alle mogelijke manieren reclame voor gemaakt. De feiten hebben evenwel de hele voosheid en ongegrondheid van dit „bliksem”-plan aangetoond. Thans kan dit krankzinnige plan als voorgoed mislukt beschouwd worden. (Bijval)

Hoe is het te verklaren, dat de „Bliksem”-oorlog, geslaagd in West- Europa, niet geslaagd en ineengestort is in het Oosten? Waarop hebben de Duitse Nazi-strategen gerekend, toen zij beweerden binnen twee maanden met de Sovjet-Unie te zullen afrekenen en in deze korte tijd de Oeral te zullen bereiken?

Zij hebben in do eerste plaats ernstig gehoopt, een alomvattende coalitie tegen de U.S.S.R. te kunnen vormen, Groot-Britannië en de U.S.A. in deze coalitie te kunnen betrekken door voor de heersende kringen dezer landen het schrikbeeld van revolutie op te roepen en aldus ons land volledig van de andere mogendheden te kunnen, isoleren. De Duitsers wisten, dat hun politiek om de klassen der verschillende staten tegen elkaar en deze staten weer tegen de Sovjet-Unie uit te spelen, haar vruchten reeds had afgeworpen in Frankrijk, welks regeerders uit vrees voor revolutie, hun vaderland aan Hitler hadden uitgelcverd, door van alle tegenstand af te zien. De Duitse Nazi-strategen meenden, dat hetzelfde in Groot-Britannië en de U.S.A. zou plaatsgrijpen. Het was hoofdzakelijk met dit doel, dat de bekende Hess door de Nazis naar Enge-

land werd gezonden om de Engelse politici over te halen aan de algemene veldtocht tegen de U.S.S.R. deel te nemen. Maar de Duitsers hebben zich vreselijk verrekend. (Bijval) Groot-Brittannië en de U.S.A. hebben zich ondanks de pogingen van Hess, niet alleen niet bij de veldtocht der Duits- fascistische indringers tegen de Sovjet-Unie gevoegd, maar in tegendeel zich met de U.S.S.R. in een kamp tegen Nazi-Duitsland geschaard. De U.S.S.R. bleek niet alleen niet geïsoleerd, maar heeft in tegendeel nieuwe bondgenoten gevonden in Groot-Brittannië, de U.S.A. en andere, door de Duitsers bezette landen. Het is gebleken, dat de Duitse politiek van tegen-elkaar-uitspelen en bangmakerij met het schrikbeeld van revolutie, haar kracht heeft verloren en reeds niet meer geschikt is voor de nieuwe omstandigheden. En niet alleen is zij ongeschikt, maar zij is zelfs met grote gevaren voor de Duitse indringers verbonden, daar zij onder de nieuwe omstandigheden tot rechtstreeks tegenovergestelde resultaten leidt.

In de tweede plaats rekenden de Duitsers op de wankele bouw van het Sovjet-regime en van het Sovjet-thuisfront, zij namen aan, dat na de eerste ernstige slag en na de eerste échecs van het Rode Leger, conflicten zouden ontstaan tussen arbeiders en boeren, vechtpartijen tussen de volkeren der U.S.S.R., dat er opstanden zouden ontstaan en het land in afzonderlijke delen uiteen zou vallen, hetgeen de opmars der Duitse indringers tot aan de Oeral moest vergemakkelijken. Maar de Duitsers hebben zich ook hierbij bitter verrekend. De échecs van het Rode Leger hebben het verbond tussen arbeiders en boeren en de vriendschap tussen de volkeren der U.S.S.R. niet alleen niet verzwakt, maar nog meer versterkt. (Bijval) Meer dan dit, zij hebben de volkerenfamilie der U.S.S.R. vereend in een enkel onverbrekelijk legerkamp, dat met zelfverloochening zijn Rode leger en zijn Rode Vloot ondersteunt. Nog nooit was het Sovjet-thuisfront zo hecht als nu. (Stormachtige bijval) Het is meer dan waarschijnlijk, dat iedere andere staat, na zulke verliezen aan gebied te hebben geleden als wij nu, de beproeving niet doorstaan zou hebben en ineengestort zou zijn. Indien het Sovjet-regime de beproeving zo gemakkelijk heeft doorstaan en zijn thuisfront nog meer heeft versterkt, dan betekent dit, dat het Sovjet-regime het meest hechte regime gebleken is. (Stormachtige bijval.)

De Duitse indringers rekenden tenslotte op de zw'akheid van het Rode Leger en de Rode Vloot, zij namen aan, dat het aan het Duitse leger en de Duitse vloot zou gelukken met de eerste slag ons Leger en onze Vloot onder de voet te lopen en uiteen te jagen, en zodoende de weg te banen voor een ongehinderde opmars naar het hart van ons land. Maar de Duitsers hebben zich ook hierin bitter verrekend, door overschatting van hun eigen krachten en onderschatting van ons Leger en onze Vloot. Natuurlijk, ons leger en onze vloot zijn nog jong, zij zijn eerst vier maanden in de oorlog en hebben nog geen tijd gehad om voldoende oorlogservaring op te doen, terwijl zij staan tegenover de ervaren vloot en het ervaren leger der Duitsers, die al twee jaar oorlog voeren. Maar in de eerste plaats is het moreel van ons leger hoger dan van het Duitse, daar het zijn vaderland verdedigt tegen buitenlandse indringers en gelooft in de rechtvaardigheid van zijn zaak, terwijl het Duitse leger een veroveringsoorlog voert en een vreemd land plundert en dus geen ogenblik in de rechtvaardigheid van zijn afschuwelijke zaak kan geloven. Het lijdt geen twijfel, of een idee als die van de verdediging van het vaderland, voor welke onze mannen strijden, moet helden voort

brenge en brengt deze ook voort, helden, die het Rode Leger hecht maken als een rots; anderzijds moet de idee van verovering en plundering van een vreemd land, waarvoor de Duitsers strijden, beroepsprovers voortbrengen in het Duitse leger, die ieder gevoel van moraal verloren hebben en het Duitse leger ontwrichten. In de tweede plaats verwijder het Duitse leger, naarmate het dieper in ons land doordringt, zich van zijn Duitse achterland; het is gedwongen te opereren in een vreemd gebied, dat bovendien vernield wordt door onze partizanen, hetgeen de ravitaillering van het Duitse leger geheel desorganiseert, het noodzaakt zijn achterland te vreezen en zijn geloof in de stabiliteit van zijn toestand doodt; anderzijds opereert ons leger op eigen gebied, trekt voordeel uit de onophoudelijke steun van zijn achterland, is verzekerd van zijn toevoer aan mensen, oorlogsmaterieel en levensmiddelen en koestert een hecht vertrouwen in zijn achterland. Ziehier de reden, waarom ons leger sterker is gebleken dan de Duitsers aannamen en het Duitse leger zwakker dan men, afgaande op de snoevende reclame der Duitse indringers, had kunnen aannemen. De verdediging van Leningrad en Moskou, waar onze divisies kortgeleden een dertigtal Duitse frontdivisies hebben vernietigd, bewijst, dat in het vuur van onze vaderlandse oorlog, nieuwe soldaten en bevelhebbers, piloten, artilleristen, mijnen werpers, tankbestuurders, infanteristen en matrozen gesmeed worden, die morgen de schrik van het Duitse leger zullen zijn. (Stormachtige bijval.)

Het lijdt geen twijfel, of al deze omstandigheden tezamen hebben de onvermijdelijkheid van het échec van de bliksemoorlog van te voren vastgelegd.

Redenen voor de tijdelijke échecs van ons leger.

Dit alles is ongetwijfeld juist. Maar wal eveneens juist is, is het feit, dat er naast deze gunstige omstandigheden ook een reeks voor het Rode Leger ongunstige bestaan, ten gevolge waarvan ons leger tijdelijke tegenslagen ondervindt, gedwongen is, terug te trekken en de vijand een reeks districten van ons land prijs te geven.

Welke zijn deze ongunstige omstandigheden? Wat zijn de redenen voor de lijdelijke militaire tegenslagen van het Rode Leger?

Een van de redenen voor de tegenslagen van het Rode Leger is de afwezigheid van een tweede front tegen het Duits-fascistische leger. Het is een feit, dat er op het ogenblik geen legers van Groot-Brittannië of de Verenigde Staten van Amerika op het vasteland van Europa staan om oorlog te voeren tegen de Duits-fascistische legers. Hierdoor zijn de Duitsers niet genoodzaakt hun krachten te verdelen en oorlog te voeren op twee fronten, in het Westen en in het Oosten. En deze omstandigheid voert op haar beurt ertoe, dat de Duitsers, in de overtuiging dat zij in de rug, in het Westen, veilig zijn, hun gehele leger en de legers van hun bondgenoten in Europa, tegen ons land kunnen inzetten. De toestand is nu zodanig, dat ons land zijn bevrijdingsoorlog alléén voert, zonder iemands militaire hulp, tegen de verenigde strijdkrachten der Duitsers, Finnen, Roemenen, Italianen en Hongaren. De Duitsers laten zich voorslaan op hun tijdelijke successen en prijzen hun leger zonder ophouden, bewerende, dat het ten allen tijde alléén in staat is het Rode Leger in de strijd te verslaan. Maar de beweringen der Duitsers zijn lege bluf, of anders is het onbegrijpelijk, waarom de Duitsers hun toevlucht zouden moeten nemen tot de hulp der Finnen, Roemenen, Italianen en Hongaren tegen het Rode Leger, dat uitsluitend met eigen kracht strijdt,

zender vreemde militaire hulp. Zonder twijfel verlicht dus de afwezigheid van een tweede front in Europa de toestand van het Duitse leger in belangrijke mate. Maar het lijdt geen twijfel, of het ontstaan van een tweede front op het vasteland van Europa — dat beslist binnen korte tijd zal moeten komen — (Stormachtige bijval) zal de situatie van ons leger ten nadele van de Duitsers, merkbaar verlichten.

Een andere reden voor de tijdelijke tegenslagen van ons leger is gelegen in een tekort aan tanks en gedeeltelijk ook aan vliegtuigen. In de hedendaagse oorlog is het voor de infanterie zeer moeilijk te strijden zonder tanks en zonder voldoende bescherming vanuit de lucht. Onze luchtmacht overtreft in hoedanigheid de Duitse, en onze roemrijke piloten hebben de naam van onbevreesde strijders verworven. (Bijval.) Maar voor het ogenblik hebben wij nog minder vliegtuigen dan de Duitsers. Onze tanks overtreffen in hoedanigheid de Duitse tanks, en onze roemrijke tankbestuurders en richtschutters hebben meer dan eens het veelgeprezen Duitse leger met zijn talrijke tanks op de vlucht gedreven. (Bijval.) Maar ons aantal tanks is nog altijd enige malen kleiner dan dat der Duitsers. Dit is het geheim der lijdelijke successen van het Duitse leger. Men kan niet zeggen, dat onze tankproductie slecht werkt en het front weinig tanks levert. Integendeel, zij werkt zeer goed en produceert een groot aantal voortreffelijke tanks. Maar de Duitsers produceren veel meer tanks, daar zij nu niet alleen hun eigen industrie, maar ook de industrie van Tsjecho-Slowakije, België, Nederland en Frankrijk tot hun beschikking hebben. Zonder deze omstandigheid zou het Rode Leger reeds lang het Duitse leger verslagen hebben, hetwelk niet in het gevecht gaat zonder tanks en de stoot van onze eenheden niet kan weerstaan, wanneer het niet do overmacht aan tanks heeft. (Bijval.)

Er is maar één middel om deze overmacht der Duitsers aan tanks tot nul te reduceren en hiermede de situatie van ons leger ingrijpend te verbeteren. Dit middel bestaat niet alleen uit een enige malen verhoogde tankproductie in ons land, maar evenzeer uit de radicale verhoging van de opbrengst van met anti-tankwapens uitgeruste vliegtuigen, van handwapens en geschut voor pantserafweer, van anti-tank-grachten en mortieren, en uit aanleg van meer tankgrachten en andere hindernissen voor tanks.

Dit is thans onze taak.

Deze taak kunnen en moeten wij, het koste wat het wil, ten uitvoer leggen 1

Wat zijn. „Nationaal-Socialisten” ?

Gewoonlijk noemt men de Duitse invallers, d.w.z. de Hitlerianen, bij ons fascisten. De Hitlerianen schijnen dit onjuist te vinden en gaan hardnekkig voort, zich „nationaal-socialisten” te noemen. Blijkbaar willen de Duitsers ons er van overtuigen, dat de partij der Hitlerianen, de partij der Duitse agressoren, welke Europa plundert en de laaghartige aanval op onze socialistische Staat heeft georganiseerd, een socialistische partij is. Is dit mogelijk? Welke gemeenschap kan er bestaan tussen het socialisme en de verdierlijkte Duitse agressoren, die de volken van Europa uitplunderen en knechten?

Kan men de Hitlerianen beschouwen als nationalist? Neen, onmogelijk. De Hitlerianen zijn thans geen nationalist, maar *imperialisten*. Zolang de Hitlerianen zich bezighielden met het samenvoegen van Duitse gebieden, en het Rijnland; Oostenrijk enz. inlijfden, kon men hen in zekere zin als nationalist beschouwen, maar daarna, toen zij vreemde gebieden gingen veroveren

??⁰ Europese naties tot slaaf maakten — Tsjechen, Slowaken, Polen, Oren, Denen, Nederlanders, Belgen, Fransen, Serviërs, Grieken, Oekraïners, it-Russen, Baltcn enz. — en sinds zij de wereldheerschappij nastreven, heeft de Nazi-partij opgehouden een nationalistische partij te zijn en is van dat ogenblik af een imperialistische partij, een partij van indringers en onderdrukkers geworden.

De Nazi-partij is een partij van imperialisten, en wel van de meest hebzuchtige en roofzieke van alle imperialisten ter wereld.

Kan men de Hitlerianen beschouwen als *socialisten*? Neen, onmogelijk. In werkelijkheid zijn de Hitlerianen gezworen vijanden van het socialisme, reactionnairs van de allerergste soort, welke de arbeidersklasse en de volken van Europa hun elementaire democratische rechten ontroofd hebben. Teneinde hun ultra-reactionnaire aard te verbergen, maken de Nazis het Anglo-Amerikaanse binnenlandse bestuur voor een plutocratisch bestuur uit. Maar in Engeland en de U.S.A. bestaan elementaire democratische vrijheden, er bestaan vakverenigingen van arbeiders en employé's, er bestaan arbeiderspartijen, er bestaat een parlement, terwijl in Duitsland onder het Hitler-regime al deze instellingen vernietigd zijn. Het is voldoende deze twee feitenreeksen tegenover elkaar te stellen, om het reactionnaire karakter van het Nazi-regime te begrijpen en de hele onwaarachtigheid van het Duits-fascistische gezwets over het Anglo-Amerikaanse plutocraten-regime te doorzien. In de grond van de zaak is het Nazi-regime een nabootsing van het reactionnaire regime dat onder het tsarisme in Rusland bestond. Het is bekend, dat de Nazi's de rechten van de arbeiders, de intellectuelen en de volken, even gaarne met voeten treden als het tsaristische regime dit deed, dat zij even graag middeleeuwse jodenvervolgingen organiseren als het tsarisme.

De partij der Hitlerianen is een partij van vijanden der democratische vrijheden, een partij van middeleeuwse reactie en programs als uiting van het duisterste fanatisme.

En als deze losgebroken imperialisten en ultra-reactionnairs voortgaan, zich te hullen in de toga van „nationalisten” en „socialisten”, dan doen zij dit uitsluitend om het volk te bedriegen, de eenvoudigen van geest te misleiden en hun imperialistische roversnatuur met de vlag van „nationalisme” en „socialisme” te bedekken.

Raven, getooid met pauweveren... Maar hoe raven zich ook mogen tooien met pauweveren, zij blijven toch raven.

„Men moet met alle middelen ernaar streven,” zegt Hitler, „dat de gehele wereld door de Duitsers veroverd wordt. Als wij ons groot-germaanse rijk willen stichten, moeten wij eerst de Slavische volken verjagen en uitroeien — Russen, Polen, Tsjechen, Slowaken, Bulgaren, Oekraïners, Wit-Russen. Er bestaat geen enkele reden om dit niet te doen.”

„De mens,” zegt Hitler, „is zondig vanaf zijn geboorte; slechts met geweld kan men hem regeren. Alle middelen zijn hierbij geoorloofd. Indien de politiek dit eist, moet men liegen, verraden en zelfs doden.”

„Doodt,” zegt Goering, „een ieder, die tegen ons is, doodt, doodt, niet gij draagt de verantwoordelijkheid hiervoor, maar ik, doodt dus!”

„Ik bevrijd de mens,” zegt Hitler, „van die vernederende hersenschim, welke men geweten noemt. Geweten, evenals ontwikkeling, verminkt de mens.

Ik heb dit voordeel, dat ik door generlei overwegingen van theoretische of morele aard word belemmerd.”

In een order van het Duitse opperbevel van de 25ste September, gericht aan het 489ste regiment infanterie en gevonden op het lijk van een Duilsen onderofficier, heet het: „Ik beveel het vuur te openen op iederen Rus, zodra hij zich binnen een afstand van 600 meter vertoont. De Rus moet weten, dat hij tegenover een vastbesloten vijand staat, van wie hij generlei toegeeflijkheid kan verwachten.”

In één van de oproepen, door het Duitse opperbevel gericht tot de soldaten en gevonden op het lijk van luitenant Gustav Ziegel uit Frankfurt a.M., heet het: „Jij hebt geen hart of zenuwen, omdat deze in de oorlog niet nodig zijn. Dood alle medelijden bij jezelf, dood iederen Rus, iederen Sovjet-burger, houd niet op als je tegenover een grijsaard of een vrouw, een meisje of een jongen staat, dood, hiermee red je jezelf voor de ondergang, verzeker je de toekomst van je gezin en verwerf je eeuwige roem!”

Ziehier het program en de richtlijnen van de leiders der Nazi-partij en van het Nazi-opperbevel, het program en de richtlijnen van lieden, welke hun menselijk voorkomen verloren hebben en tot het peil van wilde dieren gezonken zijn.

En deze lieden zonder geweten of eer, lieden met een moraal van beesten, hebben de brutaliteit op te roepen tot de vernietiging van de grote Russische natie, de natie van Plechanof en Lenin, Bclinski en Tsjernisjewski, Poes j kin en Tolstoi, Glinka en Tsjaikowski, Gorky en Tsjechof, Setsjenof en Pawlow, Repin en Soerikow, Socworow en Koetoesow....!

De Duitse indringers willen een vernietigingsoorlog voeren tegen de volkeren der U.S.S.R. Welnu als de Duitsers dan een vernietigingsoorlog willen hebben, dan zullen zij hem krijgen. (Stormachtige, langdurige bijval.)

Van nu af aan zal onze taak, de taak van de volken der U.S.S.R., de taak van soldaten, officieren en politieke commissarissen van ons leger en onze vloot, eruit bestaan alle Duitsers, tot den laatsten man, te vernietigen, welke zich in de eigenschap van bezetters op het grondgebied van ons vaderland bevinden. (Stormachtige bijval, geroep „Juist!”, kreten „Hoera!”)

Geen genade voor de Duitse bezetters!

Dood aan de Duitse bezetters! (Stormachtige bijval.)

De verplettering van de Duitse imperialisten en hun legers is onvermijdelijk.

Alleen al het feit, dat de Duitse indringers hun menselijk voorkomen verloren hebben en bij hun morele afdaling al lang tot het peil van wilde dieren zijn afgezakt, bewijst, dat zij onvermijdelijk tot de ondergang gedoemd zijn.

Maar de onvermijdelijke ondergang van de Nazi-indringers en hun legers wordt niet alleen door morele factoren bepaald.

Er bestaan nog drie fundamentele factoren, wier invloed van dag tot dag stijgt en welke in de naaste toekomst tot de onvermijdelijke vernietiging van Imperialisme moeten leiden. (Bijval.)

Hiertoe behoort in de eerste plaats de wankelbaarheid van het Europese achterland van het imperialistische Duitsland, de wankelbaarheid van de „nieuwe orde” in Europa. De Duitse indringers hebben de volken van het Europese vasteland tot slaaf gemaakt, van Frankrijk tot de Baltische Sovjetrepublieken, van Noorwegen, Denemarken, België, Nederland en Sovjet-Wil- Rusland tot de Balkan en de Sovjet-Oekraïne, zij hebben hun de elementaire

democratische vrijheden ontnomen, hun het recht ontzegd over hun eigen lot te beslissen, hun graan, vlees en grondstoffen ontnomen en hen tot hun slaven gemaakt; zij hebben Polen, Tsjechen en Serviërs gekruisigd en zij hebben besloten dat, nu zij de heerschappij in Europa hebben verworven, zij op deze basis Duitslands wereldheerschappij konden opbouwen. En dit noemen zij: „de nieuwe orde in Europa”. Maar wat is dit voor een „basis”, wat is dit voor een „nieuwe orde”? Alleen de in bewondering voor zich zelf verdiepte Nazi-dwazen zien niet, dat de „nieuwe ordo” in Europa en de veelgeprezen „basis” van deze orde een vulkaan vormen, die ieder moment kan uitbarsten en het Duitse imperialistische kaartenhuis kan begraven. Zij beroepen zich op Napoleon, bewerende dat Hitler handelt als Napoleon en dat hij in alles op Napoleon lijkt. Maar in de eerste plaats dient men hierbij het lot van Napoleon niet te vergeten. En in de tweede plaats lijkt Hitler niet meer op Napoleon dan een katje op een leeuw (gelach, luide bijval); immers, Napoleon streed tegen de machten van de reactie, hierbij steunend op progressieve krachten, terwijl Hitler omgekeerd steunt op de krachten der reactie, en strijdt tegen de vooruitgang. Slechts de Nazi-dwazen uit Berlijn kunnen niet begrijpen, dat de onderdrukte volken van Europa zullen strijden en in opstand zullen komen tegen Hitler’s tyrannie. Wie zou kunnen betwijfelen, dat de U.S.S.R., Groot-Brittannië en de U.S.A. hun volledige steun zullen verlenen aan de volken van Europa in hun bevrijdingsoorlog tegen de Nazi-tyrannie? (Bijval.)

Vervolgens ook de wankelbaarheid van het Duitse achterland der Nazi-agressoren. Zolang de Nazi’s zich bezighielden met de hereniging van het, door het verdrag van Versailles verbrokkelde, Duitsland, konden zij de steun hebben van het Duitse volk, bezield door het ideaal van Duitslands herrijzenis. Maar daarna, toen deze taak vervuld was, en de Nazi’s de weg van het imperialisme, de weg van verovering van vreemde landen en onderwerping van vreemde volken insloegen en zodoende de volken van Europa en de U.S.S.R. tot gezworen vijanden van het hedendaagse Duitsland maakten, heeft er bij het Duitse volk een ingrijpende ommekeer tegen de voortzetting van de oorlog en vóór de beëindiging hiervan plaats gegrepen. Meer dan twee jaar bloedige oorlog, waarvan het einde nog niet in zicht is, miljoenen slachtoffers, honger, armoede, epidemieën, overal een voor de Duitsers vijandige atmosfeer, de domme politiek van Hitler, welke de volken der U.S.S.R. tot gezworen vijanden van het hedendaagse Duitsland heeft gemaakt, dit alles kon niet nalaten het Duitse volk in te nemen tegen een onnodige en verderfelijke oorlog. Slechts de Nazi-dwazen kunnen niet begrijpen, dat niet alleen het Europese, maar ook het Duitse achterland van het Duitse leger een vulkaan vormt, gereed om uit te barsten en de Nazi-avonturiers te begraven.

Tenslotte behoort hiertoe de coalitie van de U.S.S.R., Groot-Brittannië en de Verenigde Staten van Amerika tegen de Duits-fascistische imperialisten. Het is een vaststaand feit, dat Groot-Brittannië, de U.S.A. en de Sovjet-Unie verenigd zijn in een enkel kamp en zich de vernietiging van de Nazi-imperialisten en hun invasielegers ten doel gesteld hebben. De moderne oorlog is een oorlog van motoren. De oorlog wordt gewonnen door hem, die een overweldigend overwicht bij de productie van motoren heeft. Als men de motorenproductie van de U.S.A., Groot-Brittannië en de U.S.S.R. optelt, dan krijgt men een minstens drievoudige superioriteit tegenover Duitsland; ook dit is een van de grondslagen voor de onvermijdelijke ondergang van het roofzieke Nazi-imperialisme.

De kort geleden te Moskou gehouden drie-mogendheden-conferentie, waaraan deelnamen Mr. Bcaverbrook, als vertegenwoordiger van Groot-Brittannië en Mr. Hamman, als vertegenwoordiger van de U.S.A., heeft besloten ons land systematisch met tanks en vliegtuigen te steunen. Zoals bekend, ontvangen wij krachtens dit besluit reeds tanks en vliegtuigen. Reeds eerder heeft Groot-Brittannië de voorziening van ons land met zulke schaarse grondstoffen als aluminium, lood, tin, nikkel en rubber verzekerd. Voegt men hieraan toe, dat dezer dagen de Verenigde Staten van Amerika besloten hebben de Sovjet-Unie een lening ten bedrage van één milliard dollar toe te staan, dan kan men zijn volle vertrouwen uitspreken, dat de coalitie van de- U.S.A., Groot-Brittannië en de U.S.S.R. een reëel feit is (stormachtige bijval), dat in betekenis toeneemt en zal toenemen, tot nut van onze gemeenschappelijke zaak der bevrijding.

Dit zijn de factoren, welke de onafwendbare ondergang van het Duits- fascistische imperialisme bepalen.

Onze taken.

Lenin onderscheidde twee soorten van oorlog, veroveringsoorlogen, die dus onrechtvaardig, en bevrijdingsoorlogen, die rechtvaardig van aard zijn.

De Duitsers voeren thans een onrechtvaardige veroveringsoorlog, gericht op de verovering van vreemd grondgebied en de onderwerping van vreemde volken. Daarom moeten alle fatsoenlijke mensen zich tegen de Duitse indringers verheffen en hen beschouwen als vijanden.

In tegenstelling tot Nazi-Duitsland voeren de Sovjet-Unie en haar bondgenoten een rechtvaardige bevrijdingsoorlog, gericht op de bevrijding der onderdrukte volken van Europa en de U.S.S.R. van de Nazi-tyrannie. Daarom moeten alle fatsoenlijke mensen de legers van de U.S.S.R., Groot-Brittannië en de overige bondgenoten ondersteunen als de legers der bevrijding.

Wij hebben niet, en kunnen ook niet zulke oorlogsdoelen hebben als de verovering van vreemd grondgebied of de onderwerping van vreemde volken, onverschillig of het gaat om volken en gebieden van Europa of om volken en gebieden van Azië, zoals Iran. Ons eerste doel is de bevrijding van ons grondgebied en onze volkeren van het Duits-fascistische juk.

Wij hebben niet, en kunnen ook niet zulke oorlogsdoelen hebben, als het opleggen van onze wil en van ons regime aan de Slavische, of andere onderdrukte volkeren van Europa, die van ons hulp verwachten. Ons doel is, deze volken in hun bevrijdingsoorlog tegen de Nazi-tyrannie te steunen en het daarna aan hen over te laten, in volledige vrijheid over hun eigen grondgebied zo te beschikken, als zij wensen. Generlei inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van andere volken!

Maar om deze doeleinden te kunnen verwezenlijken, moeten wij de militaire macht der Duitse indringers vernietigen, moeten wij tot den laatsten man alle Duitse bezetters uitroeien, welke ons vaderland 'zijn binnengo- drongen om het te knechten. (Stormachtige, langdurige bijval.)

Hier toe is echter beslist noodzakelijk, dat ons leger en onze vloot de daadwerkelijke en actieve steun van heel ons land genieten, dat onze arbeiders en employé's, mannen en vrouwen, in de ondernemingen werken zonder uit te rusten, en het front steeds meer tanks, antitankgeschut, vliegtuigen, kanonnen, granaatwerpers, mitrailleurs, geweren en ammunitie leveren, dat onze kolchos-boeren, mannen en vrouwen, op hun velden werken zonder

uit te rusten, en aan front en achterland steeds meer graan, vlees en grondstoffen voor de industrie leveren, dat alle volkeren der U.S.S.R. zich organiseren tot een enkel legerkamp, dat tesamen met ons leger en onze vloot, de grote bevrijdingsoorlog voor eer en vrijheid van ons vaderland, voor de vernietiging der Duitse legers zal voeren. (Stormachtige bijval.)

Dit is thans onze taak.

Wij kunnen en moeten deze taak vervullen.

Slechts na deze taak vervuld en de Duitse indringers vernietigd te hebben, kunnen wij een duurzame en rechtvaardige vrede deelachtig worden.

Voor de volledige vernietiging der Duitse indringers! (Stormachtige bijval.)

Voor de bevrijding van alle onderdrukte volken, die thans zuchten onder het juk der Nazi-tyrannie! (Stormachtige bijval.)

Leve de onverbreekelijke vriendschap tussen de volkeren der Sovjet-Unie! (Stormachtige bijval.)

Leve ons Rode Leger en onze Rode Vloot! (Stormachtige bijval.)

Leve ons roemrijke vaderland! (Stormachtige bijval.)

Onze zaak is rechtvaardig! De overwinning zal aan ons zijn! (Stormachtige bijval. *Allen staan op. Kreten: „Hoera voor den groten Stalin!” „Leve kameraad Stalin!” Stormachtige langdurige ovatie, men zingt de „Internationale.”*)

Redevoering

uitgesproken bij de parade van het Rode Leger

7 November 1941, op het Rode Plein te Moskou.

Kameraden, roodarmisten en rode matrozen, officieren, en politieke commissarissen, arbeiders en arbeidsters, kolchoswerkers en -werksters, werkers van het intellect, broeders en zusters achter het front van onze vijand, die tijdelijk onder het juk der Duitse rovers geraakt zijn, roemrijke partisanen en partisans, die het achterland van de Duitse indringers verwoest!

Uit naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet en feliciteer ik U met de 24ste verjaardag van de grote Socialistische October-revolutie.

Kameraden! Het is onder moeilijke omstandigheden, dat wij vandaag de 24ste verjaardag der October-revolutie vieren. De verraderlijke overval der Duitse rovers en de ons opgedrongen oorlog hebben ons land in gevaar gebracht. Wij hebben tijdelijk een reeks gebieden verloren; de vijand is voor de poorten van Leningrad en Moskou verschenen. De vijand heeft erop gerekend, dat hij ons leger met zijn eerste stoot zou uiteenjagen en dat hij ons land dan op de knieën zou hebben. Maar de vijand heeft zich bitter verrekend. Ongeacht de lijdelijke tegenslagen, slaan ons leger en onze vloot op heldhaftige wijze de aanvallen van de vijand langs de gehele uitgestrektheid van het front af en brengen hem zware verliezen toe; ons land — geheel ons land —, is herschapen in een enkel legerkamp, teneinde tezamen met ons leger en onze vloot de vernietiging der Duitse indringers tot stand te brengen.

Er zijn dagen geweest, waarop ons land zich in nog moeilijker omstandigheden bevond. Herinnert U het jaar 1918, toen wij de eerste verjaardag van de Octoberrevolutie vierden. Drie-vierde van ons land bevond zich toen in handen der buitenlandse interventieën. De Oekraïne, de Kaukasus, Midden-Azië, de Oeral, Siberië, het Verre Oosten waren tijdelijk voor ons verloren. Wij hadden geen bondgenoten, wij hadden geen Rode Leger, wij begonnen het juist op te bouwen, wij hadden niet voldoende brood, niet voldoende wapens, niet voldoende uniformen. 14 staten vielen ons land aan. Maar wij lieten ons niet tekeer slaan en verloren de moed niet. In het vuur van de strijd vormden wij toen het Rode Leger en maakten ons land tot een enkel legerkamp. De geest van den groten Lenin bezielde ons in de strijd tegen de interventieën. En wat gebeurde er? Wij versloegen de interventieën, heroverden alle verloren gebieden en behaalden de overwinning!

Thans staat ons land er heel wat beter voor dan 23 jaar geleden. Het is veel rijker aan industrie, aan levensmiddelen en aan grondstoffen dan het 23 jaar geleden was. Thans hebben wij bondgenoten, die met ons samen één enkel front vormen tegen de Duitse indringers. Wij hebben nu de sympathie en de steun van alle volken van Europa, die onder het juk der Nazi-tyranie geraakt zijn. Wij beschikken thans over een voortreffelijk leger en een voortreffelijke vloot, die met hun lichaam de vrijheid en onafhankelijkheid van ons vaderland beschermen. Wij hebben geen ernstig tekort aan levensmiddelen, bewapening, of uniformering. Heel ons land, alle volken van ons

land ondersteunen ons leger en onze vloot en helpen hen de binnengedrongen Nazi-horden te verslaan. Onze reserves aan mensen zijn onuitputtelijk. De geest van den groten Lenin en zijn victorie-brengende vlag bezielen ons nu, evenals 23 jaar geleden, tot de vaderlandse oorlog.

Kan men er aan twijfelen, dat het ons moet en kan gelukken de Duitse indringers te overwinnen ?

De vijand is niet zo sterk, als enkele verschrikte intellectuelen hem voorstellen. De duivel is niet zo vreselijk, als men hem afschildert. "Wie kan ontkennen, dat ons Rode Leger het veelgeprezen Duitse leger meermalen in paniek op de vlucht heeft gedreven? Als men niet oordeelt naar de snoevende verklaringen der Duitse propagandisten, maar naar de werkelijke toestand van Duitsland, dan valt het niet moeilijk te begrijpen, dat de Duits-fascistische indringers voor een catastrofe staan. In Duitsland heersen thans honger en armoede, in vier maanden van oorlog heeft Duitsland vier-en een-half miljoen soldaten verloren, het vergiet stromen van bloed, zijn reserves aan mensen zijn de uitputting nabij, en een geest van verontwaardiging maakt zich niet alleen van de onder het Nazi-juk geraakte Europese volken, maar ook van het Duitse volk, dat het einde van de oorlog niet ziet, meester. De Duitse indringers spannen hun laatste krachten in. Het lijdt geen twijfel, dat Duitsland een dergelijke inspanning niet lang kan uithouden. Nog enige maanden, nog een half jaar, misschien nog een klein jaar en Nazi-Duitsland zal onder de last van zijn misdaden moeten ineenstorten.

Kameraden, rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partizanen en partisanes! De gehele wereld verwacht van U de kracht, nodig om de roofzieke Duitse horden te kunnen vernietigen. De onderdrukte volkeren van Europa, welke onder het juk der Duitse indringers zijn geraakt, zien naar U op als naar hun bevrijders. De grote roeping van bevrijders is U ten deel gevallen. Weest deze roeping waardig! De oorlog, welke gij voert, is een rechtvaardige oorlog, een bevrijdingsoorlog. Laat bij deze oorlog de dappere houding van onze grote voorvaderen U bezielen, van Alexander Newski, Dimitri Donskoi, Koesma Minin, Dimitri Pozjarski, Alexander Soevorof, Michail Koetoesow! Schaart U onder de roemrijke vlag van den groten Lenin!

Voor de volledige verplettering der Duitse indringers!

Dood aan de Duitse bezetters!

Leve ons roemrijke Vaderland, zijn vrijheid en onafhankelijkheid!

Onder Lenins vlag op naar de overwinning!

Dagorder

van den Volkscommissaris van Defensie

Moskou, 23 Februari 1942. (No. 55.)

Kameraden, roodarmisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partizanen en partisanes!

De volkeren van ons land vieren de 24ste verjaardag van het Rode Leger in het teken van de zware strijd voor het vaderland tegen het fascistische Duitsland, dat schaamteloos en laaghartig leven en vrijheid van ons vaderland belaagt. Langs de gehele uitgestrektheid van een enorm front, van de Noordelijke Uszee tot de Zwarte Zee, leveren de strijders van het Rode leger en van de oorlogsvloot verbitterde gevechten, teneinde de Duits-fascistische indringers uit ons land te verdrijven en eer en onafhankelijkheid van ons vaderland te verdedigen. Het is niet voor de eerste maal, dat het Rode Leger ons vaderland tegen een vijandelijke aanval moet verdedigen. Het Rode Leger werd 24 jaar geleden gevormd voor de strijd tegen het leger van buitenlandse interventionisten en indringers, welke trachtten ons land te verbrokkelen en zijn onafhankelijkheid te vernietigen. De jonge afdelingen van het Rode Leger, die voor de eerste maal in de strijd kwamen, versloegen, volkomen verrassend, de Duitse indringers voor Pskow en Narwa op 23 Februari 1918. Daarom werd de 23ste Februari 1918 verklaard tot stichtingsdag van het Rode Leger. Sindsdien is het Rode Leger gegroeid en gehard in de strijd tegen buitenlandse indringers en interventionisten. Het heeft ons vaderland verdedigd in de strijd tegen de Duitse indringers in het jaar 1918 en heeft hen uit de Oekraïne en Wit-Rusland verdreven. Het heeft ons vaderland verdedigd in de strijd tegen de buitenlandse legers der Entente in de jaren 1919—1921, en heeft hen over de grenzen van ons land gejaagd.

De vernietiging van de buitenlandse indringers en interventionisten gedurende de burgeroorlog heeft de volken der Sovjet-Unie een duurzame vrede en de mogelijkheid tot vreedzame opbouw verzekerd. Deze twintig jaren van vreedzame opbouw hebben in ons land een socialistische industrie en een op kolchozen berustende landbouw doen ontstaan, zij hebben wetenschap en cultuur doen bloeien en de vriendschap tussen de volken van ons land versterkt. Maar het Sovjet-volk vergat nooit de mogelijkheid van een hernieuwde vijandelijke overval op ons land. Daarom nam, gelijktijdig met de groei van industrie en landbouw, wetenschap en cultuur, ook de militaire macht der Sovjet-Unie toe. Deze macht hebben reeds enige liefhebbers van vreemde grond tot hun nadeel gevoeld. Op het ogenblik voelt haar het roemruchte Duits-fascistische leger.

Acht maanden geleden overviel Nazi-Duitsland ons land op verraderlijke wijze, onder flagrante en laaghartige schending van het niet-aanvalspect. De vijand rekende erop, dat het Rode Leger na de eerste slag uiteengejaagd zou zijn en iedere mogelijkheid tot weerstand zou verliezen. Maar de vijand heeft zich bitter verrekend. Hij hield geen rekening met de kracht van het Rode Leger, geen rekening met de hechtheid van het Sovjet-achterland, geen rekening met de vastbeslotenheid der volken van ons land, om te overwinnen, geen rekening met de onbetrouwbaarheid van het Europese achter

land van Nazi-Duitsland, geen rekening tenslotte met de inwendige zwakheid van het fascistische Duitsland en zijn leger.

In de eerste maanden van de oorlog zag het Rode Leger zich door de verrassing van de Duits-fascistische overval, gedwongen een deel van het Sovjet-gebied prijs te geven. Maar by' zijn terugtocht heeft het de strijdkrachten van de vijand voortdurend bestookt en hen zware verliezen toegebracht. Noch de strijders van het Rode Leger,' noch de volken van ons land hebben er aan getwijfeld, dat deze terugtocht van tijdclijke aard zou zijn, dat de vijand tot staan gebracht en daarna verpletterd zou worden.

In de loop van de oorlog verkreeg het Rode Leger nieuwe levenskrachten, werd het aangevuld met mensen en materiaal, en ontving het de hulp van nieuwe reserve-divisies; en hot moment kwam, waarop het Rode Leger in staat bleek, in de belangrijkste sectoren van het rucsachtige front tot de aanval over te gaan. Binnen korte tijd heeft het Rode Leger de Duits-fascistische troepen achtereenvolgens slagen toegebracht bij Rostow a.d. Don en Tichwin, op de Krim en voor Moskou. In de verbitterde gevechten voor Moskou heeft het de Duits-fascistische legers, welke de Sovjet-hoofdstad met omsingeling bedreigden, uitcengeslagen. Het Rode Leger heeft de vijand van Moskou teruggeworpen en gaat voort hem naar het Westen te drijven. De districten van Moskou en Toela zijn geheel van Duitse indringers bevrijd, evenals tientallen steden en duizenden dorpen van andere districten.

De Duitsers beschikken reeds niet meer over die militaire suprematie, welke zij de eerste maanden van de oorlog hadden, dank zij hun verraderlijke en onverhoedse overval. Het element van verrassing als steun voor de Duits-fascistische legers is onherroepelijk uitgeput. Hierdoor is tevens de ongelijkheid opgeheven, welke door do onverhoedsheid van de Duits-fascistische overval in de oorlogvoering was ontstaan. Voortaan zal de uitslag van de oorlog niet langer door zulke voorbijgaande elementen als het moment van verrassing beslist worden, maar door factoren van constante en blijvende aard: de hechtheid van het thuisfront, het moreel van het leger, kwaliteit en kwantiteit van de divisies, hun bewapening en de organisatorische bekwaamheid van het bevelvoerende personeel van het leger. Hierbij moet men één omstandigheid naar voren brengen: het verdwijnen van de verrassingsfactor uit het arsenaal der Duitsers is voldoende geweest om het Duits-fascistische leger aan de rand van een catastrofe te brengen.

De Duitse fascistcn achten hun leger onoverwinnelijk; zij beweren, dat zij, in een strijd van één tegen één het Rode Leger ongetwijfeld zouden verslaan. Op het ogenblik voeren het Rode Leger en het Duits-fascistische leger de oorlog alleen. Meer dan dat: het Duits-fascistische leger geniet aan het front de rechtstreekse militaire steun van Italië, Roemenië en Finland. Het Rode Leger ontvangt op het ogenblik nog geen dergelijke steun. En, wat blijkt er? Het veelgeprezen Duitse leger lijdt nederlagen, en het Rode Leger boekt belangrijke successen. Onder de machtige slagen van het Rode Leger wijken de Duitse legers naar het Westen terug en lijden reusachtige verliezen aan mensen en materiaal. Zij klampen zich aan ieder stukje grond vast, trachtende de dag van hun vernietiging uit te stellen. Maar de inspanning van de vijand is tevergeefs. Hét initiatief is nu in onze handen en de pogingen van Hitlers onklaar geraakte en verroeste oorlogsmachine kunnen de stootkracht van het Rode Leger niet meer tot staan brengen. De dag is niet ver meer, waarop het Rode Leger met zijn machtige slagen de verdierlijkste

vijanden van Leningrad zal verdrijven, de steden en dorpen van Wit-Rusland en de Oekraïne, Litauen en Letland, Estland en Karelië van hen zal zuiveren en de Sovjet-Krim zal bevrijden; wederom zullen over het hele Sovjet-land de rode vlaggen der overwinning waaien.

Het zou echter een blijk van onvergefelijke kortzichtigheid zijn, zichzelf te sussen met de behaalde successen en te denken, dat het gedaan is met de Duitse legers. Dit zou holle grootspraak en verwaandheid zijn, Sovjet-mensen onwaardig. Men dient niet te vergeten, dat wij nog vele moeilijkheden voor ons hebben. De vijand lijdt nederlagen, maar hij is nog niet verslagen, en dus nog veel minder uitgeschakeld. De vijand is nog sterk. Hij zal zijn laatste krachten inspannen, om successen te behalen en hoe meer nederlagen hij zal lijden, des te onbarmhartiger zal hij zijn. Het is daarom beslist noodzakelijk, dat het vormen van reserves voor het front in ons land geen ogenblik verslapt. Het is beslist noodzakelijk, dat steeds weer nieuwe eenheden van het leger naar het front gaan, om de overwinning op de barbaarse vijand te smeden. Het is beslist noodzakelijk, dat onze industrie, in het bijzonder de oorlogsindustrie, met verdubbelde energie voortwerkt. Het is beslist noodzakelijk, dat het front iedere dag meer tanks, vliegtuigen, artillerie, mortieren, mitrailleurs, geweren, tommyguns en munitie ontvangt.

Hierin ligt een van de voornaamste bronnen voor de kracht en macht van het Rode Leger.

Maar de kracht van het Rode Leger ligt niet alleen hierin. De kracht van het Rode Leger ligt in de eerste plaats in het feit, dat het geen imperialistische veroveringsoorlog voert, maar een rechtvaardige bevrijdingsoorlog voor het vaderland. De taak van het Rode Leger bestaat uit het bevrijden van ons Sovjet-grondgebied van de Duitse indringers; uit het bevrijden der burgers van onze dorpen en steden, die eens een vrij en menselijk bestaan hadden, en nu onderdrukt en beroofd, vernederd en uitgehongerd worden, van het juk der Duitse indringers; uit het bevrijden tenslotte, van onze vrouwen uit de vernedering en onttering welke de Duits-fascistische monsters haar aandoen. Welke taak zou er nobeler en verhevener kunnen zijn? Geen enkele Duitse soldaat kan zeggen, dat hij een rechtvaardige oorlog voert. Immers hij móét zien, dat men hem dwingt te vechten voor de uitplundering en onderdrukking van andere volken. De Duitse soldaat heeft geen enkel verheven en nobel oorlogsdoel, dat hem zou kunnen bezielen en waarop hij trots zou kunnen zijn. Daartegenover kan ieder willekeurige soldaat van het Rode Leger vol trots zeggen, dat hij een rechtvaardige, een bevrijdingsoorlog voert, een oorlog voor de vrijheid en onafhankelijkheid van zijn vaderland. Het Rode Leger heeft zijn nobel en verheven oorlogsdoel, dat het inspireert tot het behalen van successen. Hierdoor wordt juist verklaard, dat de vaderlandse oorlog bij ons duizenden heldhaftige mannen en vrouwen voortbrengt, bereid om de dood in te gaan voor de vrijheid van hun land.

Hierin ligt de kracht van het Rode Leger.

Hierin ligt de zwakte van het Duits-fascistische leger.

Soms raaskalt men in de buitenlandse pers, dat het oorlogsdoel van het Rode Leger de uitroeiing van het Duitse volk en de vernietiging van de Duitse staat zou zijn. Dit is natuurlijk een domme leugen en een ondoordachte verdachtmaking van het Rode Leger. Het Rode Leger heeft dergelijke idiote doeleinden niet en kan ze niet hebben. Het Rode Leger heeft tot doel: de verdrijving der Duitse bezetters uit ons land en de bevrijding van de Sovjet

grond van de Duits-fascistische indringers. Het is zeer waarschijnlijk, dat de oorlog voor de bevrijding van de Sovjet-grond de verjaging of vernietiging van de Hitler-kliek met zich mee zal brengen. Wij juichen een dergelijk resultaat toe. Maar het zou belachelijk zijn de Hitler-kliek met het Duitse volk en met de Duitse staat te identificeren. De geschiedenis bewijst, dat Hitlers komen en gaan, maar dat het Duitse volk en de Duitse staat blijven.

De kracht van het Rode Leger bestaat er tenslotte in, dat wij geen rassenhaat tegen andere volken, dus ook niet tegen het Duitse volk koesteren, noch kunnen koesteren; het is opgevoed in de geest van gelijkheid aller volken en rassen, in de geest van eerbied voor de rechten van andere volken. De rassentheorie der Duitsers en het in de praktijk brengen van een rassenhaat hebben alle vrijheidslievende volken tot vijanden van Nazi-Duitsland gemaakt. De theorie van de gelijkheid der rassen in de U.S.S.R. en de betoonde eerbied voor de rechten van andere volken hebben alle vrijheidslievende volken tot vrienden der Sovjet-Unie gemaakt.

Hierin ligt de kracht van het Rode Leger.

Hierin ligt de zwakte van het Duits-fascistische leger.

Soms raaskalt men in de buitenlandse pers, dat de Sovjet-mensen de Duitsers haten omdat zij Duitsers zijn, dat het Rode Leger de Duitse soldaten doodt omdat zij Duitsers zijn, uit haat tegen al wat Duits is en dat het Rode Leger daarom geen Duitse krijgsgevangenen maakt. Dit is natuurlijk een even domme leugen en ondoordachte verdachtmaking tegen het Rode Leger. Het Rode Leger is vrij van gevoelens van rassenhaat. Het is vrij van een dergelijk verachtelijk gevoel, omdat het opgevoed is in een geest van gelijkheid voor alle rassen en eerbied voor de rechten van andere volken. Men behoort daarenboven niet te vergeten, dat in ons land uitingen van rassenhaat bij de wet strafbaar zijn.

Natuurlijk is het Rode Leger genoodzaakt de Duits-fascistische bezetters te vernietigen, voor zover zij ons vaderland willen knechten, of wanneer zij, omsingeld door onze troepen, weigeren de wapens neer te leggen en zich in gevangenschap te begeven. Het Rode Leger vernietigt hen niet van wege hun Duitse afkomst, maar wegens het feit, dat zij ons vaderland willen knechten. Het Rode Leger heeft, evenals het leger van ieder ander volk, het recht en de plicht de onderdrukken van zijn vaderland, onverschillig hun nationaliteit of afkomst, te vernietigen. Kort geleden waren in de steden Kalinin, Klin, Soechinitsji, Andreapol en Toropetz de aldaar gelegerde Duitse garnizoenen door onze troepen omsingeld; hun werd voorgesteld zich over te geven, terwijl hun voor dat geval het behoud van het leven werd beloofd. De Duitse garnizoenen weigerden de wapens neer te leggen en zich over te geven. Het is begrijpelijk, dat het toen noodzakelijk bleek hen met geweld uit hun posities te verdrijven, waarbij heel wat Duitsers gedood zijn. Oorlog is oorlog. Het Rode Leger neemt Duitse soldaten en officieren gevangen, als zij zich overgeven, en spaart dan hun leven. Het Rode Leger doodt Duitse soldaten en officieren, als zij weigeren de wapens neer te leggen, en met de wapens in do hand trachten ons vaderland te knechten. Herinnert U de woorden van den groten Russischen schrijver Maxim Gorki: „Als de vijand zich niet overgeeft, wordt hij vernietigd.**

Kameraden, rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partizanen en partisanes! Ik wens U geluk met de 24ste verjaar-

dag van het Rode Leger! Ik wens U een volledige overwinning toe op de Duits-fascistische indringers!

Leve het Rode Leger en de Oorlogsvloot!

Leve de partisanen en partisanes!

Leve ons roemrijke vaderland, zijn vrijheid en onafhankelijkheid!

Leve de grote partij der bolsjewiki, die ons naar de overwinning voert!

Leve de onoverwinnelijke vlag van den groten Lenin!

Voorwaarts onder de vlag van Lenin naar de vernietiging der Duits- fascistische indringers!

De Volkscommissaris van Defensie,

J. STALIN.

Dagorder

van den Volkscommissaris van Defensie

Moskou, 1 Mei 1942. (No. 130.)

Kameraden, rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partisanen en partisanes, arbeiders en arbeidsters, boeren en boerinnen, intellectuelen, broeders en zusters aan gene kant van het front, in het achterland der Duitse legers, die tijdelijk onder het juk der Duitse onderdrukkers geraakt zijt!

Uit naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet ik U en wens ik U geluk met de 1ste Mei!

Kameraden! De volkeren van ons land vieren dit jaar de internationale dag van de 1ste Mei in het teken van de vaderlandse oorlog tegen de Duits-fascistische indringers. De oorlog heeft zijn stempel gedrukt op alle aspecten van ons leven. Hij heeft evenzeer zijn stempel gedrukt op de dag van vandaag, de feestdag van de 1ste Mei. De werkers van ons land, rekening houdende met de oorlogsomstandigheden, hebben afstand gedaan van hun rustdag, teneinde de dag van heden in ingespannen arbeid voor de verdediging van ons vaderland door te brengen. Hun leven vereenzelvigend met dat van onze frontsoldaten, hebben zij do feestdag van de 1ste Mei tot een dag van arbeid en strijd gemaakt, teneinde het front zoveel mogelijk hulp te bieden, en het meer geweren, mitrailleurs, artillerie, mortieren, tanks, vliegtuigen, ammunitie, brood, vlees, vis en groente te geven.

Dit betekent, dat front en achterland bij ons één enkel en ondeelbaar legerkamp vormen, gereed om iedere moeilijkheid op weg naar de overwinning te boven te komen.

Kameraden! Meer dan twee jaar zijn verlopen sinds de Duits-fascistische indringers Europa in de maalstroom van de oorlog hebben gestort, de vrijheidsliebende landen van het Europese continent — Frankrijk, Noorwegen, Denemarken, België, Nederland, Tsjecho-Slowakije, Polen, Joego-Slavië en Griekenland — hebben onderworpen en hun bloed uitzuigen voor de verrijking der Duitse bankiers. Meer dan tien maanden zijn verlopen, sinds de Duits-fascistische indringers laaghartig en verraderlijk ons land overvallen hebben, onze dorpen en steden plunderen en verwoesten en de vreedzame bevolking van Estland, Letland, Litauen, Wit-Rusland, de Oekraïne en Moldavië schenden en vermoorden. Meer dan tien maanden zijn verlopen, waarin de volken van ons land hun vaderlandse oorlog voeren tegen een verdierlijkte vijand en eer en vrijheid van hun vaderland verdedigen. In deze spanne tijds hebben wij voldoende gelegenheid gehad de Duitse fascistten van nabij te beschouwen, hun werkelijke bedoelingen te begrijpen, hun ware gezicht te zien en hen niet langer uit hun eigen verklaringen, maar uit ervaringen in de oorlog en uit algemeen bekende feit'Zz te leren kennen. Wie zijn zij toch, onze vijanden, de Duitse fascistten? Wat zijn het toch voor mensen? Wat leert ons onze oorlogservaring op dit gebied?

Men zegt, dat de Duitse fascistten nationalistten zijn, die de eenheid en onafhankelijkheid van Duitsland beschermen tegen aanvallen van de kant van andere staten. Dit is natuurlijk een leugen. Slechts bedriegers kunnen

beweren, dat Noorwegen, Denemarken, België, Nederland, Griekenland, de Sovjet-Unie en andere vredelievende landen de eenheid en onafhankelijkheid van Duitsland belagen. In werkelijkheid blijken de Duitse fascistten geen nationalistten, maar imperialistten, die vreemde landen veroveren en hun bloed uitzuigen om er de Duitse bankiers en plutocraten mee te verrijken. Goering, het hoofd der Duitse fascistten, is, naar bekend, een der eerste bankiers en plutocraten, die tientallen fabrieken en ondernemingen exploiteert. Hitler, Goebbels, Ribbentrop, Himmler en andere regeerders van het tegenwoordige Duitsland zijn kettinghonden der Duitse bankiers, die de belangen der laatsten boven alle andere belangen verdedigen. Het Duitse leger is in de handen der heren een blind werktuig, opgeroepen om zijn eigen en vreemd bloed te vergieten en zichzelf en anderen te verminken, niet voor de belangen van Duitsland, maar ter verrijking der Duitse bankiers en plutocraten.

Dit zegt onze ervaring tijdens de oorlog.

Men zegt, dat de Duitse fascistten socialistten zijn, die er naar streven, de belangen van de arbeiders en boeren tegen de plutocraten te verdedigen. Dit is natuurlijk een leugen. Alleen bedriegers kunnen beweren, dat de Duitse fascistten, die de slavenarbeid in de fabrieken en ondernemingen en de lijfeigenschap in de dorpen van Duitsland en de onderworpen landen weer hebben ingevoerd, verdedigers der arbeiders en boeren zijn. Alleen cynische bedriegers kunnen ontkennen, dat de slavernij en lijfeigenschap, ingevoerd door de Duitse fascistten, voordeel brengen aan de Duitse plutocraten en bankiers, en niet aan de arbeiders en boeren. De Duitse fascistten zijn in feito reactionnaire slavendrijvers, en het Duitse leger is een leger van lijfeigenen, die hun bloed vergieten ter verrijking der Duitse baronnen en tot herstel van de heerschappij der landjonkers.

Dit zegt onze ervaring tijdens de oorlog.

Men zegt, dat de Duitse fascistten de dragers der Europese cultuur zijn, die oorlog voeren voor de verspreiding van deze cultuur in andere landen. Dit is natuurlijk een leugen. Alleen beroepsoplichters kunnen beweren, dat de Duitse fascistten, die Europa met galgen overdekt hebben, die de vreedzame bevolking uitgeplunderd en verkracht hebben, die dorpen en steden opgeblazen en cultuurschatten der Europese volken vernield hebben, de dragers der Europese cultuur kunnen zijn. In werkelijkheid blijken de Duitse fascistten de vijanden der Europese cultuur, en het Duitse leger een leger van middeleeuws obscurantisme, opgeroepen om de Europese cultuur te vernietigen terwille van de instelling der slavendrijvers-„cultuur” der Duitse bankiers en baronnen.

Dit zegt onze ervaring tijdens de oorlog.

Dit is het gelaat van onzen vijand, ontbloot en in het daglicht gesteld door onze ervaring in de oorlog.

Maar onze ervaring gedurende de oorlog beperkt zich niet tot deze conclusies. Onze ervaring in de oorlog toont bovendien, dat er gedurende het verloop van de oorlog diepgaande veranderingen zowel in de toestand van Nazi-Duitsland en zijn leger, als in de toestand van ons land en van het Rode Leger hebben plaatsgehad.

Welke zijn deze veranderingen?

In de eerste plaats ongetwijfeld het feit, dat gedurende deze periode Nazi-Duitsland en zijn leger zwakker zijn geworden, dan zij tien maanden geleden waren. De oorlog heeft het Duitse volk meer teleurstellingen gebracht,

millioenen slachtoffers, honger en armoede. Het eind van de oorlog is niet in zicht en de reserves aan menschenmateriaal, olie en grondstoffen *zijn de* uitputting nabij. In het Duitse volk groeit steeds meer het bewustzijn van de onvermijdelijkheid der Duitse nederlaag. Het wordt het Duitse volk steeds duidelijker, dat de enige uitweg uit de ontstane toestand is: de bevrijding van Duitsland van de avonturierspolitiek van Hitler en Goering.

Het Nazi-imperialisme heeft uitgestrekte gebieden van Europa bezet, maar het heeft de wil tot verzet bij de Europese volken niet kunnen breken. De strijd der onderdrukte volken tegen het regime der Duits-fascistische rovers begint een algemeen karakter aan te nemen. In alle onderdrukte landen zijn sabotage in de oorlogsindustrieën, het oplazen van Duitse opslagplaatsen, het doen ontsporen van Duitse troepentransporten en het vermoorden van Duitse soldaten en officieren aan de orde van de dag. Heel Joegoslavië en de door de Duitsers bezette Sovjet-districten zijn door de vlammen van de partizanen-oorlog aangestoken.

Al deze omstandigheden hebben geleid tot de verzwakking van het Duitse achterland en derhalve ook tot de verzwakking van het fascistische Duitsland als geheel.

Wat betreft het Duitse leger, dit is ondanks zijn hardnekkige verdediging veel zwakker geworden, dan het tien maanden geleden was. Zijn oude, ervaren generaals, zoals Reichenau, Brauchitsch, Todt en andere, zijn door het Rode Leger gedood of wel door de Nazi-leiders weggejaagd. Zijn officierskaders zijn gedeeltelijk gedood door het Rode Leger, gedeeltelijk gedemoraliseerd ten gevolge van de beroving en verkrachting der burgerbevolking. Zijn manschappen, ernstig gedund in het verloop der militaire operaties, krijgen steeds minder aanvulling.

In de tweede plaats lijdt het geen twijfel, of ons land is gedurende de afgelopen periode van de oorlog sterker geworden dan het in het begin van de oorlog was. Niet alleen onze vrienden, maar ook onze vijanden zijn gedwongen te erkennen, dat ons land meer dan ooit verenigd en samengesmeed is rond zijn regering, dat achterland en front van ons land verenigd zijn in een enkel legerkamp, strijdend voor één doel, en dat de Sovjet-mensen in het achterland ons front steeds meer geweren en mitrailleurs, mortieren en kanonnen, tanks en vliegtuigen, levensmiddelen en ammunitie leveren.

Wat betreft de onderlinge verbondenheid tussen de volken van het vaderland, deze is in de afgelopen periode gegroeid en versterkt als nooit tevoren. Tegen het Duitse imperialisme hebben alle vrijheidslievende volken zich aaneengesloten. Hun blikken zijn op de Sovjet-Unie gericht. De heldhaftige strijd, welke de volken van ons land voeren voor hun vrijheid, eer en onafhankelijkheid, roept het enthousiasme van de gehele vooruitstrevende mensheid op. Do volken van alle vrijheidslievende landen zien op naar de Sovjet-Unie als naar de kracht, welke in staat is de wereld van de Nazi-pest te redden. Temidden van deze vrijheidslievende landen nemen Groot-Brittannië en de Verenigde Staten van Amerika de eerste plaats in, landen, waarmee wij verbonden zijn door banden van vriendschap en alliantie, en welke ons land een steeds grotere militaire hulp betonen tegen de Duits-fascistische indringers.

Al deze omstandigheden wijzen er op, dat ons land veel sterker geworden is. Tenslotte lijdt het geen twijfel, dat het Rode Leger tijdens de afgelopen periode beter georganiseerd en krachtiger is geworden, dan het bij het begin van de oorlog was. Men mag het algemeen bekende feit, dat het Rode Leger

na een tijdelijke, door de verraderlijke overval der Duitse imperialisten veroorzaakte, terugtocht, een ommekeer in het verloop van de oorlog heeft geforceerd en van actieve verdediging tot een geslaagd offensief op het vijandelijke leger is overgegaan, niet als een toeval beschouwen. Het is een feit, dat dank zij de successen van het Rode Leger de vaderlandse oorlog een nieuwe fase is ingegaan, de fase der bevrijding van de Sovjet-bodem van de Nazi-bezoedeling. Het is waar, dat het Rode Leger ter vervulling van deze historische taak, onder de moeilijke omstandigheden van een strenge en sneeuwrijke winter heeft moeten opereren, maar desalniettemin heeft het grote successen geboekt. Na het initiatief tot de oorlogshandelingen in handen genomen te hebben, heeft het Rode Leger de Duits-fascistische legers een reeks nederlagen toegebracht en het gedwongen een belangrijk deel van het Sovjet-gebied te ontruimen. Het plan der indringers, om van de winter gebruik te maken, teneinde te kunnen herademen en zich in hun verdedigingslinie te versterken, heeft schipbreuk geleden. Bij zijn offensief heeft het Rode Leger een reusachtige hoeveelheid mensen en materiaal van de vijand vernietigd, heel wat materiaal op de vijand buitgemaakt en hem gedwongen, voortijdig die reserves uit het verre achterland te verbruiken, welke hij voor de lente- en zomer-operaties had bestemd. Dit alles wijst er op, dat het Rode Leger beter georganiseerd en krachtiger is geworden, dat zijn officierskader in de strijd gehard is en dat zijn generaals ervarener en omzichtiger zijn geworden.

Een dergelijke ommekeer heeft er ook bij de manschappen van het Rode Leger plaats gehad.

Verdwenen is de geest van kalmte en zorgeloosheid tegenover de vijand, welke gedurende de eerste maanden van de vaderlandse oorlog onder de soldaten heerste. De gruweldaden, plunderingen en verkrachtingen, door de Duits-fascistische indringers tegen de vreedzame bevolking en tegen Sovjet- krijgsgevangenen begaan, hebben onze soldaten van deze ziekte genezen. De soldaten zijn verbitterder en onbarmhartiger geworden; zij hebben de Duits-fascistische indringers diep leren haten. Zij hebben begrepen, dat men de vijand niet kan overwinnen, voordat men geleerd heeft om met alle krachten van de ziel te haten.

Verdwenen zijn die praatjes over de onoverwinnelijkheid van het Duitse leger, welke in het begin van de oorlog te horen waren, en waarachter zich de vrees voor de Duitsers verborg. De befaamde gevechten voor Rostov en Kertsj, voor Moskou en Kalinin, voor Tichwin en Leningrad, waarbij het Rode Leger de Duits-fascistische indringers op de vlucht heeft gedreven, hebben onze soldaten ervan overtuigd, dat de praatjes over de onoverwinnelijkheid der Duitse legers sprookjes zijn, verzonnen door de fascistische propagandisten. De ervaringen van de oorlog hebben onzen soldaat ervan overtuigd, dat de zogenaamde moed van den Duitsen officier een zeer relatieve zaak is, dat de Duitse officier moed betoont, wanneer hij te maken heeft met ongewapende krijgsgevangenen en met de vreedzame burgerbevolking, maar dat die moed hem verlaat, wanneer hij tegenover een georganiseerde macht van het Rode Leger staat. Herinnert U het volksgezegde: „Een held tegenover schapen, maar zelf een schaaap tegenover een held?”.

Zodanig zijn de conclusies uit de ervaringen in de oorlog tegen de Duits-fascistische indringers.

Wat wil dit zeggen?

Het wil zeggen, dat wij ook verder de Duits-fascistische indringers moeten en kunnen verslaan tot hun volledige vernietiging, tot de volledige bevrijding van de Sovjet-aarde van de Hitleriaanse schurken.

Kameraden! Wij voeren een rechtvaardige, een vaderlandse bevrijdingsoorlog. Wij hebben geen doeleinden, zoals de verovering van vreemde landen en de onderwerping van vreemde volken. Ons doel is duidelijk en verheven. Wij willen onze Sovjet-aarde bevrijden van de Duits-fascistische schurken. Wij willen onze Oekraïense, Moldavische, Wit-Russische, Litauische, Letlandse, Est-landse en Kareliëse broeders bevrijden van die smaad en vernedering welke de Duits-fascistische schurken hen aandoen. Voor de verwezenlijking van dit doel, moeten wij het Duits-fascistische leger verslaan en de bezetters tot den laatsten man uitroeien, voor zover zij zich niet over zullen geven. Er bestaat geen andere weg.

Wij kunnen en wij moeten dit ten uitvoer brengen, het koste wat het wil.

Het Rode Leger beschikt over alles wat nodig is voor de verwezenlijking van dit verheven doel. Er ontbreekt nog slechts één ding: het vermogen, om het voortreffelijke materiaal, dat ons vaderland levert, volledig tegen de vijand te kunnen gebruiken. Derhalve is het de taak van het Rode Leger, van zijn soldaten, zijn mitrailleursschutters, zijn artilleristen, zijn mortierbemanningen, zijn tanktroepen, vliegeniers en cavalleristen, het oorlogshandwerk volhardend te bestuderen, hun wapens tot in de perfectie te leren kennen, meesters te worden in hun vak en op die wijze te leren de vijand met zekerheid te verslaan. Slechts op deze wijze kan men de kunst leren de vijand te overwinnen.

Kameraden, rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partizanen en partisanes!

Terwijl ik U groet en gelukwens met de eerste Mei, beveel ik:

1. Aan de gewone soldaten: het geweer tot in de perfectie te leren kennen, meester te worden op hun wapen, de vijand te raken zonder hem ooit te missen, zoals onze roemrijke scherpschutters, welke de Duitse bezetters decimeren!
2. Aan mitrailleursschutters, artilleristen, mortierschutters, tanktroepen en vliegeniers: hun wapen in de perfectie te leren kennen, meesters te worden in hun vak, en de Duits-fascistische indringers tot hun volledige vernietiging te blijven verslaan!
3. Aan de officieren van alle wapens: de samenwerking tussen de verschillende wapens tot in de perfectie te bestuderen, meesters te worden in het aanvoeren van troepen, en aan de gehele wereld te tonen, dat het Rode Leger in staat is zijn grote bevrijdings-missie te volbrengen!
4. Aan het gehele Rode Leger: te bereiken dat het jaar 1942 het jaar wordt van de definitieve vernietiging der Duits-fascistische legers en van de bevrijding der Sovjet-aarde van de Nazi-schurken!
5. Aan partizanen en partisanes: De partizanen-oorlog achter de Duitse linies te versterken, de communicatie- en vervoermiddelen van de vijand te

vernien en geen patronen te sparen tegen de onderdrukkers van onsvaderland !
Onder de onoverwinnelijke vlag van den groten Lenin op naar de overwinning!
De Volkscommissaris van Defensie,,

J. STALIN.

Antwoord van Kameraad J. V. Stalin op vragen van den correspondent van het Amerikaanse agentschap Associated Press

De Moskouse correspondent van het Amerikaanse agentschap Associated Press, Mr. Cassidy, heeft aan den voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen, Kam. J. V. Stalin, een brief gericht, waarin hij mondeling of schriftelijk antwoord verzocht op drie vragen, welke de Amerikaanse openbare mening interesseerden.

Kam. J. V. Stalin heeft Mr. Cassidy in onderstaande brief beantwoord:

Mijnheer Cassidy:

Gezien mijn drukke bezigheden en de hieruit voortvloeiende onmogelijkheid U een interview toe te staan, beperk ik mij tot het geven van een kort schriftelijk antwoord op Uw vragen.

1. „Welke plaats neemt in de Sovjet-opinie, bij de beoordeling van de heersende toestand de mogelijke vorming van een tweede front in?”

Antwoord: Een zeer belangrijke, men kan zelfs zeggen, primaire plaats.

2. „Welke is de mate van effectiviteit van de geallieerde hulp aan de Sovjet-Unie en wat zou men kunnen doen, om die hulp uit te breiden en te verbeteren?”

Antwoord: Vergeleken bij de hulp, welke de Sovjet-Unie aan de geallieerden betoont door de belangrijkste krachten der Duits-fascistische legers te binden, is de hulp der geallieerden aan de Sovjet-Unie voorlopig nog weinig effectief. Tot uitbreiding en verbetering van deze hulp is slechts één ding vereist: volledige en tijdige vervulling van de door de geallieerden aangegane verbintenissen.

3. „Hoe groot is het weerstandsvermogen der Sovjet-Unie nog?”

Antwoord: „Ik geloof dat het weerstandsvermogen der Sovjet-Unie tegen de Duitse rovers in geen deele geringer en wellicht zelfs groter is dan het vermogen van Nazi-Duitsland of van een andere agressieve mogendheid om zich van de wereldheerschappij te verzekeren.

Hoogachtend,
J. STALIN.

3 October 1942.

25ste Verjaardag

van de grote socialistische October-revolutie

Rapport van den voorzitter van de Regeringscommissie voor de Landsverdediging, voorgclegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders-sovjet en van de partij- en bestuursorganen van de stad Moskou op 6 November 1942.

Kameraden!

Heden vieren wij de 25ste verjaardag van de overwinning der Sovjet- Revolutie in ons land. Vijf en twintig jaar zijn verlopen sinds de dag, waarop bij ons het Sovjet-regime werd gevestigd. Wij staan op de drempel van het volgende, 26ste jaar van het bestaan van het Sovjet-regime.

Op de plechtige zitting ter gelegenheid van de verjaardag der Sovjet-Octoberrevolutie is het een gevestigd gebruik, de balans op te maken van de arbeid van regering en partijorganen gedurende het afgelopen jaar. Het is mij te beurt gevallen U een nauwkeurig rapport voor te leggen over deze resultaten van het afgelopen jaar — van November van het vorige jaar tot November van dit jaar.

De activiteit van onze regerings- en partijorganen heeft in de afgelopen periode twee richtingen gevolgd: enerzijds de richting van vreedzame opbouw en van de organisatie van een hecht achterland voor ons front, anderzijds de richting van de leiding der defensieve en offensieve operaties van het Rode Leger.

1. *De organisatorische werkzaamheden in het achterland.*

De vreedzame, opbouwende arbeid van onze leidinggevende organen is in de afgelopen periode tot uiting gekomen in de overbrenging van onze industrieën, zowel van de oorlogs- als van de civiele-, naar de Oostelijke gebieden van ons land; in de evacuatie van arbeiders en fabrieksoutillages en hun onderbrenging op nieuwe plaatsen; in de uitbreiding van het bouwland en de uitzaaï van het winterkoren in het Oosten; tenslotte in de fundamentele verbetering van de productie van onze voor het front werkende ondernemingen, en in de versterking van de arbeidsdiscipline in het achterland, zowel op de fabrieken als in de kolchozen en sowchozen. Men dient in het oog te houden, dat dit een uiterst moeilijke en gecompliceerde organisatorische taak betekende voor een grote staf van deskundigen van al onze agrarische en administratieve overheidsdiensten, waaronder ook ons spoorweginstelsel. Wij hebben evenwel alle moeilijkheden weten te overwinnen en thans werken onze fabrieken, kolchozen en sowchozen, ongeacht alle door de oorlogstoestand veroorzaakte moeilijkheden, op ongetwijfeld bevredigende wijze. Onze wapenfabrieken en de hieraan toegevoegde ondernemingen voorzien het Rode Leger eerlijk en nauwgezet van kanonnen, mortieren, vliegtuigen, tanks, mitrailleurs, geweren en ammunitie. Onze kolchozen en sowchozen voorzien het Rode Leger even eerlijk en nauwgezet van levensmiddelen, en onze industrie van grondstoffen. Men moet erkennen, dat ons land nog nooit over zulk een hecht georganiseerd achterland heeft beschikt.

Tengevolge van al deze ingewikkelde organisatorische en opbouwende werkzaamheden, is niet alleen ons land, maar ook de bevolking in het achterland veranderd. Onze mensen zijn straffer, minder nonchalant, gedisciplineerder geworden, hebben geleerd op militaire wijze te werken, zijn zich hun plicht tegenover het vaderland en tegenover diens verdedigers aan het front — het Rode Leger — bewust geworden. De lummels en lanterfanter, die ieder gevoel van burgerplicht verloren hebben, worden in het achterland steeds geringer in aantal. De georganiseerde en gedisciplineerde werkers, vervuld van gevoelens van burgerzin, nemen steeds meer in aantal toe.

Maar het afgelopen jaar was, zoals ik reeds eerder gezegd heb, niet alleen een jaar van vreedzame opbouw. Het was daarnaast een jaar van vaderlandse oorlog tegen de Duitse indringers, welke ons vredelievende land laaghartig en verraderlijk overvallen hadden.

2. De krijgsv verrichtingen aan het Sovjet-Duitse front.

Wat de militaire activiteit van onze bestuursorganen gedurende het afgelopen jaar aangaat, deze is tot uiting gekomen in de beveiliging van de offensieve en defensieve operaties van het Rode Leger tegen de Duits- fascistische legers. De krijgsv verrichtingen aan het Sovjet-Duitse front gedurende het afgelopen jaar kunnen in twee periodes onderverdeeld worden: de eerste periode, voornamelijk de winterperiode, waarin het Rode Leger na de Duitse aanvallen op Moskou afgeslagen te hebben, het initiatief in handen heeft genomen, lot de aanval is overgegaan, de Duitse legers heeft teruggedreven en in een tijdsverloop van vier maanden op sommige plaatsen meer dan 400 km is opgerukt; en de tweede periode, dat is de zomerperiode, waarin de Duits-fascistische legers, gebruik makende van de afwezigheid van een tweedo front in Europa, alle beschikbare reserves bijeen hebben geraapt, het front in Zuidwestelijke richting hebben doorbroken en, na aldus het initiatief in handen genomen te hebben, in een tijdsverloop van vijf maanden plaatselijk tot 500 km zijn opgerukt.

De krijgsv verrichtingen in het verloop van de eerste periode, in het bijzonder de geslaagde operaties van het Rode Leger in het gebied van Rostow, Toela, Kaloega, voor Moskou, voor Tichwin en Leningrad, hebben twee karakteristieke feiten onthuld. In de eerste plaats hebben zij aangetoond, dat het Rode Leger en zijn gevechtsskaders uitgegrocid zijn tot een geduchte kracht, m staat om niet alleen stand te houden tegen de druk der Duits-fascistische legers, maar hen ook in een open strijd te verslaan en terug te drijven. Ten tweede hebben zij aangetoond, dat de Duits-fascistische legers bij al hun taaiheid ernstige organisatorische fouten hebben van zodanige omvang, dat deze onder bepaalde voor het Rode Leger gunstige omstandigheden, tot een nederlaag van het Duitse leger kunnen leiden. Men kan het onmogelijk als een toevalligheid beschouwen, dat het Duitse leger, na in één triomftocht heel Europa doorgetrokken te zijn, en met één klap het Franse leger weggevaagd te hebben, voor het eerst in ons land een werkelijke militaire tegenstand ontmoet heeft, en niet alleen tegenstand heeft ondervonden, maar zich onder de slagen van het Rode Leger gedwongen heeft gezien uit zijn voorbereide posities meer dan 400 km terug te trekken, op de terugtocht een kolossale hoeveelheid kanonnen, voertuigen en ammunitie achterlatend. Dit feit kan geensdeels uitsluitend uit de omstandigheden van de winteroorlog verklaard worden.

De tweede periode van de krijgsverrichtingen aan het Sovjet-Duitse front wordt gekenschetst door een ommekeer ten gunste van de Duitsers, het overgaan van het initiatief in Duitse handen, de doorbraak van ons front in Zuidwestelijke richting, de opmars der Duitse legers en hun nadering tot de districten van Woronesj, Stalingrad, Novorossiisk, Pjatigorsk en Mosdok. Voordeel trekkende uit de afwezigheid van een tweede front in Europa, hebben de Duitsers en hun bondgenoten alle beschikbare reserves naar het front gezonden en hebben, door ze in één — de Zuidwestelijke — richting te stuwen, op dit punt een groot overwicht van krachten en daarmee een belangrijk tactisch succes behaald.

Blijkbaar zijn de Duitsers reeds niet meer sterk genoeg om gelijktijdig de aanval in drie richtingen te kunnen inzetten, naar het Zuiden, naar het Noorden en naar het Centrum, zoals dit geschied is tijdens de eerste maanden van het Duitse offensief in de zomer van vorig jaar; maar zij zijn nog sterk genoeg om een ernstig offensief in één bepaalde richting te kunnen organiseren.

Welk hoofddoel vervolgden de Duits-fascistische strategen, toen zij hun zomeroffensief aan ons front openden? Indien men oordeelt naar de echo van de buitenlandse pers, waaronder ook de Duitse, dan zou men kunnen denken, dat het hoofddoel van de aanval bestond in de bezetting van de olie-districten van Grozny en Bakoe. Maar de feiten logenstraffen een zodanige theorie op besliste wijze. De feiten tonen aan, dat de opmars der Duitsers in de richting van de olie-districten der U.S.S.R. niet het hoofddoel, maar een secundair doel vormt.

Waarin bestond dan in dat geval wél het hoofddoel van het Duitse offensief? Het bestond erin, Moskou vanuit het Oosten te passeren, het van zijn achterland aan de Wolga en de Oeral af te snijden, en daarna Moskou rechtstreeks aan te vallen. De opmars der Duitsers naar het Zuiden in de richting van de olievelden vond zijn neven doel niet alléén en zelfs niet hoofdzakelijk in de bezetting van de olievelden, maar in de afleiding van onze voornaamste reserves naar het Zuiden en de verzwakking van het front voor Moskou, teneinde hierdoor des te gemakkelijker succes te kunnen boeken bij de aanval op Moskou. Hieruit vloeit ook het feit voort, dat de voornaamste groepering van Duitse strijdkrachten zich op het ogenblik niet in het Zuiden, maar in het gebied van Orel en Stalingrad bevindt.

Kort geleden viel een officier van de Duitse Generale Staf in handen van onze troepen. Deze vonden bij den officier een kaart met het gedetailleerde plan voor de Duitse opmars, met vermelding van de data. Uit dit document blijkt, dat de Duitsers van plan waren Borisogljbsk te bereiken op 10 Juli van dit jaar, Stalingrad op 25 Juli, Saratow op 10 Augustus, Koeibysjew op 15 Augustus, Arzamas op 10 September en Bakoe op de 25ste September. Dit document bevestigt ten volle onze gegevens betreffende het feit, dat het belangrijkste doel van het zomeroffensief bestond in de omsingeling van Moskou vanuit het Oosten en de aanval op Moskou, terwijl de opmars naar het Zuiden naast al het andere ten doel had onze reserves ver van Moskou weg te lokken en het front voor Moskou te verzwakken, teneinde de aanval op Moskou des te gemakkelijker te kunnen uitvoeren.

In korte woorden, het hoofddoel van het Duitse zomeroffensief bestond erin, Moskou te omsingelen en de oorlog in dit jaar te beëindigen.

In November van het vorige jaar rekenden de Duitsers erop, Moskou in

een frontale aanval te kunnen nemen, het Rode Leger tot capitulatie te kunnen dwingen en hiermede het einde van de oorlog in het Oosten teweeg te brengen. Met deze illusies hebben zij hun soldaten gevoed. Maar deze berekeningen dor Duitsers zijn, naar bekend, niet verwezenlijkt. Nadat zij hun vingers gebrand hadden bij de frontale aanval op Moskou in het vorige jaar, waren de Duitsers in dit jaar van plan Moskou met een omtrekkende beweging te nemen en hiermede de oorlog in het Oosten ten einde te brengen. Met deze illusies voeden zij thans hun verdwaasde soldaten. Naar bekend, zijn deze berekeningen van de Duitsers evenmin verwezenlijkt. Tengevolge hiervan, en doordat zij op twee hazen jaagden, — zowel de olie als de omsingeling van Moskou — zijn de Duits-fascistische strategen in een moeilijke positie geraakt. Op deze wijze zijn de tactische successen van het Duitse zomeroffensief onvolledig gebleken tengevolge van de duidelijke irrealiteit hunner strategische plannen.

3. *De kwestie van het tweede front in Europa.*

Hoe dan toch het feit te verklaren, dat het den Duitsers toch gelukt is in dit jaar het initiatief van de oorlogshandelingen in handen te nemen en ernstige tactische successen aan ons front te behalen?

Dit wordt verklaard door het feit, dat de Duitsers en hun bondgenoten er in geslaagd zijn al hun vrije reserves te verzamelen, ze naar het Oostelijk front te brengen en in één bepaalde richting een groot overwicht van krachten teweeg te brengen. Het lijdt geen twijfel, of de Duitsers zouden zonder deze maatregelen geen succes aan ons front behaald hebben.

Maar waarom is het hun gelukt al hun reserves te verenigen en naar het Oostelijk front te brengen? Omdat de afwezigheid van een tweede front in Europa hen in staat heeft gesteld deze operatie zonder enig risico voor henzelf te volvoeren.

De belangrijkste reden voor de tactische successen der Duitsers aan ons front gedurende dit jaar blijkt er dus uit te bestaan, dat de afwezigheid van een tweede front in Europa voor hen de mogelijkheid heeft geschapen, al hun vrije reserves naar ons front over te brengen en een groot overwicht van krachten in Zuidwestelijke richting tot stand te kunnen brengen.

Nemen wij eens aan, dat er in Europa een tweede front zou bestaan, zoals dit bestond in de eerste Wereldoorlog en dat dit tweede front laat ons zeggen zestig Duitse divisies en twintig divisies van Duitslands bondgenoten tot zich zou trekken. Hoe zou dan de toestand der Duitse legers aan ons front zijn? Het is niet moeilijk te raden, dat hun situatie dan deplorabel zou zijn. Meer dan dit, het zou het begin van het einde der Duits-fascistische legers betekenen. Immers, het Rode Leger zou dan niet staan waar het nu staat, maar ergens in de buurt van Pskow, Minsk, Shitomir en Odessa. Dat wil zeggen, dat het Duits-fascistische leger reeds in de zomer van dit jaar voor een catastrofe zou hebben gestaan. En indien dit niet gebeurd is, dan is de reden hiervan, dat de Duitsers gered zijn door de afwezigheid van een tweede front in Europa.

Laat ons de kwestie van het tweede front in Europa uit historisch oogpunt beschouwen.

In de eerste wereldoorlog was Duitsland genoodzaakt op twee fronten te vechten, in het Westen hoofdzakelijk tegen Engeland en Frankrijk, en in het Oosten tegen de Russische legers. Het tweede front tegen Duitsland • heeft

dus in de eerste wereldoorlog wel bestaan. Van de 220 divisies, waarover Duitsland toen beschikte» stonden niet meer dan 85 Duitse divisies aan het Russische front .Voegt men hierbij de troepen van Duitslands bondgenoten, welke aan het Russische front stonden, t.w. 37 Oostenrijks-Hongaarse divisies, 2 Bulgaarse en 3 Turkse divisies, dan komt men tot een totaal van 127 divisies welke toen tegenover de Russische legers stonden. De overige divisies van Duitsland en zijn bondgenoten vormden hoofdzakelijk een front tegen de Engels-Amerikaanse legers, en een deel verrichte garnizoensdiensten in de bezette gebieden van Europa.

Dit was de stand van zaken tijdens de eerste wereldoorlog.

Hoe staan de zaken thans, gedurende de tweede wereldoorlog, laat ons zeggen in September van dit jaar?

Volgens betrouwbare gegevens, welke geen ruimte tot twijfel overlaten, staan van de 256 divisies, waarover Duitsland nu beschikt, niet minder dan 179 Duitse divisies aan ons front. Voegt men hierbij 22 Roemeense divisies, 14 Finse divisies, 10 Italiaanse divisies, 13 Hongaarse divisies, 1 Slowaakse en 1 Spaanse divisie, dan komt men tot een totaal van 240 divisies, welke tegenover ons front staan. De overige divisies der Duitsers en hun bondgenoten verrichten garnizoensdienst in de bezette gebieden (Frankrijk, België, Noorwegen, Nederland, Joego-Slavië, Polen, Tsjecho-Slowakije enz.), een deel hunner strijdt in Lybië voor de verovering van Egypte tegen Engeland, waarbij het Lybische front in totaal 4 Duitse en 11 Italiaanse divisies bindt.

In plaats van de 127 divisies uit de eerste wereldoorlog, staan er dus nu niet minder dan 240 divisies aan ons front, en in plaats van 85 Duitse divisies, vechten er thans 179 Duitse divisies tegen het Rode Leger.

Ziehier de voornaamste oorzaak en basis der tactische successen van het Duits-fascistische leger aan ons front gedurende de zomer van dit jaar.

Dikwijls vergelijkt men de invasie der Duitsers in ons land met de invasie van Napoleon in Rusland. Maar deze vergelijking is niet bestand tegen critiek. Van de 600.000 man troepen, waarmee hij de veldtocht tegen Rusland begon, wist Napoleon nauwelijks 130 a 140.000 tot Borodino te brengen. Nu daarentegen staan er meer dan 3 miljoen man, uitgerust met alle middelen van de moderne oorlogvoering, tegenover het front van het Rode Leger. Hoe kan men hier nog een vergelijking treffen?

De invasie der Duitsers in ons land wordt ook dikwijls met de invasie van Duitsland in Rusland gedurende de eerste wereldoorlog vergeleken. Maar deze vergelijking is evenmin bestand tegen critiek. In de eerste plaats bestond er tijdens de eerste wereldoorlog een tweede front in Europa, hetwelk de situatie der Duitsers ernstig bemoeilijkte, terwijl er in deze oorlog geen tweede front in Europa is. In de tweede plaats staan er in deze oorlog dubbel zoveel troepen aan ons front als in de eerste wereldoorlog. Het is duidelijk, dat een vergelijking hier niet op zijn plaats is. Gij kunt u dus nu voorstellen, hoe ernstig en buitengewoon de moeilijkheden zijn, waarvoor het Rode Leger zich thans ziet geplaatst, en hoe groots de heldenmoed, waarvan het Rode Leger blijk geeft in zijn bevrijdingsoorlog tegen de Duits-fascistische indringers.

Ik geloof, dat geen enkel ander land en geen enkel ander leger tegen een dergelijke stormloop van de verdierlijkte horden der Duits-fascistische rovers en hun bondgenoten zou kunnen standhouden. Slechts ons Sovjet-land, en slechts ons Rode Leger zijn in staat stand te houden tegen een dergelijke

stormloop. (Stormachtige bijval.) En niet alleen stand te houden, maar hem ook meester te worden.

Dikwijls vraagt men: zal er dan toch een tweede front in Europa komen? Ja, het zal komen, hetzij vroeg of laat. En het zal er niet alleen komen, omdat het voor ons noodzakelijk is, maar in de eerste plaats omdat het voor onze bondgenoten niet minder noodzakelijk is dan voor ons. Onze bondgenoten moeten wel begrijpen, dat nadat Frankrijk uit de gelederen is verdwenen, de afwezigheid van een tweede front tegen Nazi-Duitsland slecht zou kunnen aflopen voor alle vrijheidsliebende landen, hierbij inbegrepen de Geallieerden zelf.

4. *De militaire samenwerking tussen de U.S.S.R., Engeland en de U.S.A. tegen Nazi-Duitsland en zijn bondgenoten in Europa.*

Het staat nu al onomstotelijk vast, dat er gedurende het verloop van de — den volkeren door Nazi-Duitsland opgedrongen — oorlog, een alomvattende afbakening der krachten heeft plaats gehad, een splitsing in twee tegenovergestelde kampen, het kamp der Italiaans-Duitse coalitie en het kamp der Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie.

Evenzeer staat het onomstotelijk vast, dat deze twee tegengestelde coalities worden geleid door twee verschillende, diametraal tegenovergestelde programma's.

Het program van actie der Italiaans-Duitse coalitie kan door de volgende punten gekarakteriseerd worden: rassenhaat; heerschappij der „uitverkoren” volken; onderwerping van andere naties en verovering van hun gebied; economische onderdrukking der onderworpen naties en plundering van hun nationaal bezit; vernietiging der democratische vrijheden; vestiging van het Hitler- regime in alle landen.

Het program van actie der Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie luidt: vernietiging van op het ras gebaseerde voorkeursposities; gelijkgerechtigdheid der naties en onschendbaarheid van hun gebied; bevrijding der onderdrukte volkeren en herstel van hun souvereiniteit; het recht van iedere natie om zijn leven naar eigen wens te organiseren; economische hulp aan de volken, die geleden hebben en steun bij hun pogingen hun materiële welstand te herkrigen; herstel der democratische vrijheden; vernietiging van het Hitler-regime.

Het program van actie der Italiaans-Duitse coalitie heeft er toe geleid, dat alle bezette landen van Europa — Noorwegen, Denemarken, België, Nederland, Frankrijk, Polen, Tsjecho-Slowakije, Joego-Slavië, Griekenland, de bezette gebieden der U.S.S.R. — gloeien van haat tegen de Italiaans-Duitse tyrannie, dat zij de Duitsers en hun bondgenoten schaden, zoveel zij kunnen en slechts op het geschikte moment wachten om zich te wreken op hun onderdrukkers voor de vernederingen en overweldigingen, welke zij ondergaan. In verband hiermede is het een van de karakteristieke kenmerken van het ogenblik, dat de isolatie der Duits-Italiaanse coalitie, de uitputting van hun morele en politieke reserves in Europa, hun verzwakking en desorganisatie gedurig toenemen. Het program van actie der Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie heeft er toe geleid, dat alle bezette gebieden van Europa vol sympathie zijn voor de leden van deze coalitie en bereid zijn hun iedere hulp te verlenen, waartoe zij maar in staat zijn.

Een ander, hieruit voorvloeiend, karakteristiek kenmerk van het ogenblik is, dat de morele en politieke reserves van deze coalitie van dag tot dag

toenemen zowel in Europa als daarbuiten, en dat deze coalitie steeds meer miljoenen van sympathiserenden gaat omvatten, welke gereed zijn tezamen met hen tegen Hitlers tyrannie te strijden.

Beschouwt men de krachtsverhouding van deze twee coalities uit het oogpunt van menselijke en materiële hulpbronnen, dan moet men wel tot de conclusie komen, dat hier een onbetwiste overmacht bestaat aan de zijde der Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie.

Nu doet zich de vraag voor: is deze overmacht alléén voldoende om de overwinning te behalen? Er zijn immers gevallen, waarbij de hulpbronnen menigvuldig zijn, doch zo onoordeelkundig worden verspild, dat de overmacht tot nul wordt gereduceerd. Het is duidelijk, dat behalve het bezit van hulpbronnen, ook de bekwaamheid vereist is om deze hulpbronnen te kunnen mobiliseren en op de juiste wijze te kunnen aanwenden. Bestaat er reden, om te twijfelen- aan de aanwezigheid van een dergelijke bekwaamheid bij de mannen der Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie? Er zijn mensen, die hieraan twijfelen, maar op welke gronden twijfelen zij? Ieder op zijn tijd, hebben de mannen van deze coalitie het inzicht en de bekwaamheid getoond om de hulpbronnen van hun landen te mobiliseren en ze op juiste wijze aan te wenden voor de doeleinden van economische, politieke en culturele opbouw. Men vraagt zich af, welke redenen er kunnen bestaan om er aan te twijfelen, dat mensen, die bekwaamheid en inzicht betoond hebben bij de exploitatie en verdeling der hulpbronnen voor economische, culturele en politieke doeleinden, in staat zullen blijken dezelfde taak voor de verwezenlijking van militaire doeleinden te vervullen? Ik geloof, dat er geen dergelijke redenen bestaan.

Men zegt, dat de Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie alle kansen op de overwinning heeft en dat zij ongetwijfeld de overwinning ook al behaald zou hebben, als haar niet één organisatorische fout aankleefde, in staat om haar te verzwakken en te ontwrichten. Deze fout bestaat, naar de mening dier lieden, uit het feit, dat deze coalitie samengesteld is uit heterogene elementen met een verschillende ideologie en dat deze omstandigheid haar van de mogelijkheid zal beroven, hun optreden tegen de gemeenschappelijke vijand te coördineren.

Ik geloof, dat deze bewering onjuist is.

Het zou belachelijk zijn, het verschil in ideologie en sociale structuur tussen de staten, welke tot de Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie zijn toegetreden, te willen ontkennen. Maar sluit deze omstandigheid dan de mogelijkheid en doelmatigheid uit van gecoördineerde acties der leden van die coalitie tegen een gemeenschappelijke vijand, die hen met knechting bedreigt? Ongetwijfeld niet. Meer dan dit, de ontstane bedreiging schrijft de leden dier coalitie op gebiedende wijze de noodzakelijkheid van gemeenschappelijk optreden voor, teneinde de mensheid van een terugkeer tot verwilderding en middeleeuwse wreedheid te redden. Is het program van actie der Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie soms onvoldoende om er een gemeenschappelijke strijd tegen de Nazi-tyrannie op te baseren en de overwinning te behalen? Ik ben van mening, dat het geheel voldoende is.

De veronderstelling dezer lieden is ook daarom nog onjuist, omdat zij door de gebeurtenissen van het afgelopen jaar volledig weerlegd wordt. Immers, indien deze lieden gelijk zouden hebben, dan zouden wij een toenemende onderlinge vervreemding tussen de leden der Anglo-Sovjet-Ameri-

kaanse coalitie kunnen waarnemen. Maar niet alleen zien wij dit niet, maar integendeel, er zijn feiten en gebeurtenissen, welke wijzen op een groeiende toenadering tussen de leden der Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie en op hun vereniging in één enkele strijdgemeenschap. De gebeurtenissen van het afgelopen jaar leveren hiervoor het rechtstreekse bewijs. In Juli 1941, enkele weken na de aanval van Duitsland op de U.S.S.R., sloot Engeland met ons een overeenkomst „betreffende de gemeenschappelijk actie in de oorlog tegen Duitsland”. Met de Verenigde Staten van Amerika hadden wij toen nog geen enkele overeenkomst aangaande dit onderwerp. Tien maanden later, op 26 Mei 1942, tijdens het bezoek van Kam. Molotow aan Engeland, sloot Engeland met ons een „Verdrag van bondgenootschap in de oorlog tegen Hitler-Duitsland en zijn deelgenoten in Europa en van samenwerking en wederzijdse hulp na de oorlog”. Dit verdrag is gesloten voor twintig jaar. Het brengt een historische ommekeer in de relatie tussen ons land en Engeland met zich mede. In Juni 1942, tijdens het bezoek van Kam. Molotow aan de U.S.A., hebben de Verenigde Staten met ons ondertekend een „Accoörd over de grondslagen voor de wederzijdse bijstand in de oorlogvoering tegen de agressie”, welk accoord een belangrijke stap vooruit in de betrekkingen tussen de U.S.S.R. en de U.S.A. betekent. Tenslotte dient men een zo belangrijk feit te vermelden, als het bezoek te Moskou van Groot-Brittannië's premier, Mr. Churchill, hetwelk een volledig wederzijds begrip tussen de leiders der twee landen tot stand heeft gebracht. Er kan niet aan getwijfeld worden, dat al deze feiten uiting geven aan een groeiende toenadering tussen de U.S.S.R., Groot-Brittannië en de V.S. van Amerika en van hun vereniging in één strijdgemeenschap tegen de Italiaans-Duitse coalitie.

Er blijkt dus, dat de logica der feiten sterker is dan iedere andere logica.

Er is slechts één conclusie: de Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie heeft alle kansen om de Italiaans-Duitse coalitie te overwinnen en zij zal dan ook zonder twijfel overwinnen.

5. *Onze taken.*

De oorlog heeft alle sluiers verscheurd en alle betrekkingen aan het licht gebracht. De toestand is dermate duidelijk geworden, dat niets gemakkelijker is, dan onze taken in deze oorlog te bepalen.

In zijn onderhoud met den Turksen generaal Erkilet, gepubliceerd in het Turkse dagblad „Cümhuriyet”, zegt de menseneter Hitler: „Wij zullen Rusland vernietigen, zodat het nooit meer zal kunnen opstaan”. Dit is, dunkt mij, duidelijk, hoewel stompzinnig. (Gelach.) Wij hebben niet tot taak Duitsland te vernietigen, daar het even onmogelijk is Duitsland te vernietigen, als Rusland. Maar het Hitler-rcgime te vernietigen, dat kan en dat-moet. (Stormachtige bijval.) Onze belangrijkste taak bestaat erin het Hitler-regime en zijn leiders te vernietigen. (Stormachtige bijval.)

In hetzelfde onderhoud met denzelfden generaal, vervolgt de menseneter Hitler: „Wij zullen de oorlog zo lang voortzetten, totdat Rusland geen georganiseerde militaire macht overhoudt”. Dit is, dunkt mij, duidelijk, hoewel bete. (Gelach.) Wij stellen ons niet tot taak iedere georganiseerde militaire macht in Duitsland te vernietigen, immers, ieder enigszins ontwikkeld mens zal begrijpen, dat dit niet alleen met betrekking tot Duitsland even onmogelijk is als met betrekking tot Rusland, maar ook niet doeltreffend van het stand

punt van den overwinnaar. Maar het Hitler-leger te vernietigen, dat kan en dat moet. (Stormachtige bijval.)

Onze tweede taak bestaat er dan ook uit, het Hitler-leger en zijn bevelhebbers te vernietigen. (Stormachtige bijval.)

De Nazi-schurken hebben het tot een regel gemaakt, Sovjet-krijgsgevangenen uit te roeien, hen bij honderden te vermoorden, en duizenden van hen aan de hongerdood over te leveren. Zij verkrachten en vermoorden de burgerbevolking van de bezette gebieden van ons land, mannen en vrouwen, kinderen en grijsaards, onze broeders en zusters. Zij hebben zich ten doel gesteld, de bevolking van de Oekraïne, Wit-Rusland, de Baltische landen, Moldavië, de Krim en de Kaukasus in slavernij te voeren of uit te roeien. Slechts laagstaande individuen, die hun eer verloren hebben en tot het peil van beesten zijn afgedaald, kunnen zich dergelijke schanddaden veroorloven ten aanzien van onschuldige en ongewapende mensen. Maar dit is niet alles. Zij hebben Europa met galgen en concentratiekampen overdekt. Zij hebben het laaghartige „gijzelaarsstelsel” ingevoerd. Onschuldige burgers, door hen in gijzeling gevoerd, worden door hen gefusilleerd en opgehangen, omdat een of ander Duits beest verhinderd werd, vrouwen te verkrachten of de bevolking te plunderen. Zij hebben Europa tot een gevangenis der volken gemaakt. En dit noemen zij: „De nieuwe Orde in Europa”. Wij kennen de schuldigen dier schanddaden, de bouwers van de „Nieuwe Orde in Europa”. Al die nieuwbakken gouverneurs- generaal en gewone gouverneurs, bevelhebbers en onderbevelhebbers. Hun namen zijn bekend aan tienduizenden gemartelden. Laten deze beulen weten, dat zij de verantwoordelijkheid voor hun misdaden niet van zich af zullen kunnen schuiven en de wrekende hand der gemartelde volken niet zullen kunnen ontsnappen.

Onze derde taak bestaat eruit, de gehate „Nieuwe Orde in Europa” te vernielen en zijn bouwers te straffen.

Dit zijn onze taken. (Stormachtige bijval.)

Kameraden! Wij voeren een grote bevrijdingsoorlog. Wij voeren hem niet alleen, maar tezamen met onze bondgenoten. Hij zal ons de overwinning brengen op de infame vijanden van het mensdom, op de Duits-fascistische imperialisten. Op zijn banier staat geschreven:

„Leve de overwinning van de Anglo-Sovjet-Amerikaanse strijdgemeenschap!” (Bijval.)

„Leve de bevrijding der volken van Europa van Hitlers tyrannie!” (Bijval.)

„Leve de vrijheid en onafhankelijkheid van ons roemrijke Sovjet-land!” (Bijval.)

„Vloek en dood de Duits-fascistische indringers, hun regering, hun leger, hun „Nieuwe Orde in Europa!” (Bijval.)

„Roem zij ons Rode Leger!” (Stormachtige bijval.)

„Roem zij onze Oorlogsvloot!” (Stormachtige bijval.)

„Roem zij onze partizanen en partisanses!” (Stormachtige, lang aanhoudende bijval. Allen staan op. Ovatie van de hele zaal.)

Dagorder

van den Volkscommissaris van Defensie

Moskou, 7 November 1942. (No. 345)

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partisans en partisanes, werkers van de Sovjet-Unie!

Uit naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet ik u en wens u geluk met de 25-jarige herdenking van de overwinning van de grote Socialistische October-Revolutie.

Een kwart eeuw geleden hebben de arbeiders en boeren onder leiding van de bolsjewistische partij en van den groten Lenin in ons land de macht der Sovjets gegroundvest. In deze tijd hebben de volken der Sovjet-Unie een roemrijke weg afgelegd. In deze 25 jaren is ons Vaderland geworden tot een krachtige, socialistische staat met industrieën en kolchozen. De volken binnen de Sovjetstaat hebben zich, na vrijheid en onafhankelijkheid in de strijd veroverd te hebben, aaneengesloten tot een onverbreekelijke broederschap. Do Sovjet-mensen hebben zichzelf bevrijd van iedere onderdrukking en hebben voor zichzelf door gestage arbeid een leven van welvaart en cultuur verworven. Thans vieren de volken van dit land de 25ste verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie op het hoogtepunt van een verbitterde strijd tegen de Duits-fascistische indringers en hun deelgenoten in Europa.

In het begin van dit jaar, in de winterperiode, heeft het Rode Leger de Duits-fascistische legers ernstige slagen toegebracht. Na de Duitse aanval op Moskou afgeslagen te hebben, heeft het het initiatief in handen genomen, is tot do aanval overgegaan en heeft de Duitse troepen naar het Westen verdreven, zodoende een reeks districten van ons land van de Duitse slavernij bevrijdende. Het Rode Leger heeft zodoende getoond, dat het onder bepaalde gunstige omstandigheden in staat is de Duits-fascistische legers te overwinnen.

In de zomer heeft de toestand aan het front evenwel een keer ten kwade genomen. Voordeel trekkende van de afwezigheid van een tweede front in Europa, hebben de Duitsers en hun bondgenoten hun laatste reserves bijeengevoegd, deze tegen ons Oekraïense front ingezet en dit doorbroken. Ten koste van reusachtige verliezen zijn de Duits-fascistische legers er in geslaagd, naar het Zuiden op te rukken en Stalingrad, de Zwarte Zee-kust, Grozny en de toegangen tot Trans-Kaukasië te bedreigen.

Het is waar, dat de hardnekkigheid en de moed van het Rode Leger de plannen der Duitsers voor de omsingeling van Moskou vanuit het Oosten en de daarop volgende aanval in de rug van de hoofdstad van ons land heeft doen mislukken. De vijand is voor Stalingrad tot staan gebracht. Maar, hoewel hij tot staan is gebracht voor Stalingrad en aldaar reeds tienduizenden van zijn soldaten en officieren verloren heeft, werpt de vijand nieuwe divisies in de strijd en spant zijn laatste krachten in. De strijd aan het Sovjet-Duitse front neemt een steeds verbitterder karakter aan. Van de afloop van deze strijd hangt het lot van het Sovjet-regime, hangen vrijheid en onafhankelijkheid van ons vaderland af.

Ons Sovjet-volk heeft met ere de hem ten deel gevallen beproevingen doorstaan, en is vervuld van een onwankelbaar geloof in de overwinning. De

oorlog heeft de krachten en de hechtheid van de Sovjet-structuur aan een wrede beproeving onderworpen. De berekeningen van de Duitse imperialisten aangaande de ontbinding van het Sovjet-regime zijn volledig ineengestort. De socialistische industrie, de kolchos-structuur, de vriendschap tussen de volken van ons land, de Sovjet-regering, zij hebben allen hun hechtheid en onaantastbaarheid getoond. Arbeiders en boeren, de gehele intelligentia van ons land, ons gehele achterland, werken eerlijk en zelfverloochenend voor de bevrediging van de behoeften van ons front.

Het Rode Leger neemt de volle last van de oorlog tegen Hitler-Duitsland en zijn trawanten op zich. Door zijn zelfopofferende strijd tegen de fascistische legers heeft het de liefde en de bewondering van alle vrijheidsliebende volken ter wereld verworven. De soldaten en officieren van het Rode Leger, welke vroeger te kort schoten in oorlogservaring, hebben geleerd de vijand zeker te treffen, zijn mensen en materiaal te vernietigen, de plannen van de vijand te doorkruisen en de steden en dorpen van ons land tegen buitenlandse onderdrukkers te verdedigen. De heldhaftige verdedigers van Moskou en Toela, Odessa en Sebastopol, Leningrad en Stalingrad, hebben blijk gegeven van voorbeeldige en onbepaalde moed, ijzeren discipline, vasthoudendheid en bekwaamheid. Het gehele Rode Leger richt zich naar deze helden. De vijand heeft het weerstandsvermogen van het Rode Leger al aan den lijve ondervonden. Hij zal de vernietigende kracht van de slagen van het Rode Leger nog nader leren kennen.

Het lijdt geen twijfel of de Duitse indringers zullen zich nog in nieuwe avonturen storten. Maar de krachten van de vijand zijn al ondermijnd, en hebben hun grens bereikt. In het verloop van de oorlog heeft het Rode Leger meer dan 8 miljoen soldaten en officieren van de vijand uitgeschakeld. Thans is het Hitler-leger, verbasterd met Roemenen, Hongaren, Italianen en Finnen, belangrijk zwakker geworden dan het was in de zomer en herfst van 1941.

Kameraden rood-armisten, officieren en politieke commissarissen, partizanen en partisanes!

Van Uw volhardendheid en taatheid, militaire bekwaamheid en bereidheid om Uw plicht tegenover het vaderland te vervullen, hangt de verplettering der Duits-fascistische legers en de zuivering van de Sovjet-bodem van de Nazi-indringers af!

JfY moeten en kunnen de Sovjet-bodem van Hitleriaanse bezoedeling zuiveren.

Daartoe is noodzakelijk:

1. Onze frontlijn taaie en hardnekkig te verdedigen, de vijand geen gelegenheid te geven nog verder op te rukken, met alle kracht de vijand uit te putten, zijn strijdkrachten te decimeren, zijn materieel te vernietigen.
2. Op alle manieren de ijzeren discipline, de meest strikte orde en eenhoofdige leiding in ons leger te versterken, de militaire opleiding der troepen te voltooien en de verpletterende slag tegen de vijand taaie en volhardend voor te bereiden.
3. De vlam van de partizanen-beweging in het achterland van de vijand onder het gehele volk aan te wakkeren, de achterwaartse verbindingen van de vijand te vernielen, de Duits-fascistische schurken uit te roeien.

Kameraden! Reeds eenmaal heeft de vijand de stootkracht van het Rode Leger gevoeld, voor Rostow, voor Moskou, voor Tichwin. De dag is niet ver meer, dat de vijand de kracht van de nieuwe slagen van het Rode Leger zal voelen. Ook in onze straat zal er feest zijn!

Leve de 25ste verjaardag van de grote socialistische October-revolutie!

Leve ons Rode Leger!

Leve onze Oorlogsvloot!

Leve onze roemrijke partisanen en partisanses!

Dood aan de Duits-fascistische indringers!

De Volkscommissaris van Defensie,

J. STALIN.

Antwoord van Kameraad J. V. Stalin op de vragen van den correspondent van het Amerikaanse agentschap Associated Press.

De Moskouso correspondent van het Amerikaanse agentschap Associated Press, Mr. Cassidy, heeft aan den voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen, Kam. J. V. Stalin, op 12 November een brief gericht, waarin hij hem verzocht te antwoorden op drie vragen, welke de Amerikaanse openbare mening interesseerden. Kam. J. V. Stalin heeft Mr. Cassidy in onderstaande brief beantwoord:

Mijnheer Cassidy,

Hierbij het antwoord op Uw vragen, mij op 12 November toegezonden:

1. „Hoe beoordeelt men van Sovjet-zijde de veldtocht der Geallieerden in Afrika?”

Antwoord: Van Sovjet-zijde beoordeelt men deze veldtocht als een feit van in het oog lopend belang, dat de groeiende macht der Geallieerde strijdkrachten aantoonst en vooruitzichten op een spoedige verbreking van de Italiaans-Duitse coalitie opent. De veldtocht in Afrika weerlegt opnieuw de sceptici, welke beweren, dat de Anglo-Amerikaanse leiders niet in staat zijn, een militaire campagne van enige omvang te organiseren. Het lijkt geen twijfel, dat slechts voortreffelijke organisatoren een zo omvangrijke, militaire operatie hebben kunnen ontwerpen als de geslaagde landing in Noord-Afrika, de snelle bezetting van havens en uitgestrekte gebieden van Casablanca tot Bougie en de meesterlijke vernietiging van de Duits-Italiaanse troepen in de Westelijke woestijn.

2. „In welke mate draagt deze veldtocht bij tot een vermindering van de druk op de Sovjet-Unie en welke verdere hulp verwacht de Sovjet-Unie?”

Antwoord: Voorlopig is het nog te vroeg om te spreken over de effectiviteit van deze veldtocht, wat betreft de vermindering van de directe druk op de Sovjet-Unie, maar men kan met zekerheid zeggen, dat het effect niet gering zal zijn, en dat reeds binnen korte tijd een zekere vermindering van de druk op de Sovjet-Unie waarneembaar zal worden.

Maar het belang van de veldtocht beperkt zich niet hiertoe. Hij vindt zijn belang voornamelijk in het feit, dat de veldtocht in Afrika de overgang van het initiatief in handen van onze bondgenoten markeert, en daardoor de militair-politieke toestand in Europa op fundamentele wijze ten gunste van de Anglo-Sovjet-Amerikaanse coalitie wijzigt. Hij ondermijnt de autoriteit van Hitler-Duitsland als leidende macht in het systeem van de Asmogendheden, en demoraliseert de bondgenoten van Hitler in Europa. Hij wekt Frankrijk op uit zijn verdoving, mobiliseert de anti-fascistische krachten van Frankrijk en vormt een basis voor de organisatie van een anti-fascistisch Frans leger. Hij scheidt de noodzakelijke voorwaarden voor de uitschakeling van Italië en de isolatie van Hitler-Duitsland. Tenslotte is hij de voorbode van de organisatie van het tweede front in Europa, dicht bij de vitale centra

van Duitsland, hetgeen een beslissende invloed zal hebben bij de organisatie van de overwinning op de Hitler-tyranie.

3. „Wat is de waarschijnlijkheid van een vereniging van de offensieve krachten der Sovjet-Unie vanuit het Oosten met die der bondgenoten uit het Westen met het oog op de bespoediging der eindoverwinning?”

Antwoord: Het lijdt geen twijfel of het Rode Leger zal met ere zijn taak blijven vervullen, zoals het die in het verloop van de gehele oorlog reeds vervuld heeft.

Hoogachtend,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber aan de Legers van het Zuidwestelijke, Don-, Noordkaukasische, Woronesj-, Kalinin-, Wolchow- en Leningradfront.

Als gevolg van twee maanden durende offensieve gevechten heeft het Rode Leger over een breed front de verdediging der Duits-fascistische strijdkrachten doorbroken, 102 divisies van den tegenstander uiteengeslagen, meer dan 200.000 gevangenen gemaakt, 13.000 kanonnen en veel ander materiaal buitgemaakt, en is meer dan 400 km opgerukt. Onze troepen hebben een belangrijke overwinning behaald. Het offensief van ons leger duurt voort.

Ik wens de soldaten, officieren en politieke commissarissen van het Zuid- Westelijke, Zuidelijke, Don-, Noordkaukasische, Woronesj-, Kalinin-, Wolchow- en Leningradfront geluk met de overwinning op de Duits-fascistische indringers en hun bondgenoten — Roemenen, Italianen en Hongaren — voor Stalingrad, aan de Don, in de Noordelijke Kaukasus, voor Woronesj, in het gebied van Welikye-Loeki en ten Zuiden van het Ladoga-meer.

Ik spreek mijn dank uit aan de leiding en de troepen van de schitterende legers, welke de Hitler-Jegers aan de toegangen tot Stalingrad vernietigd hebben, de blokkade van Leningrad doorbroken hebben, en de volgende steden van Duitse bezetters bevrijd hebben: Kantemirowka, Belowodsk, Morozowski, Millerovo, Starobelsk, Kotelnikovo, Zimovniki, Elista, Salsk, Mosdok, Naltsjik, Mineralnië-Wody, Pjatigorsk, Stavropol, Armawir, Waloeiki, Rossosj, Ostrogosjsk, Welikye-Loeki, Schliisselburg, Woronesj en vele andere steden en duizenden bewoonde plaatsen.

Voorwaarts naar de vernietiging der Duitse bezetters en hun verdrijving buiten de grenzen van ons vaderland.

Moskou, Kremlin, 25 Jan. 1943.

de Opperbevelhebber,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber aan de Legers van het Donfront

Aan den vertegenwoordiger van de Staf van het Opperbevel, Maarschalk der Artillerie Kam. Woronow.

Aan den opperbevelhebber van het Donfront, Kol. Gen. Kam. Rokosowski.

Ik wens U en de legers van hét Donfront geluk met de succesvolle voltooiing van de liquidatie der bij Stalingrad omsingelde vijandelijke legers. Ik spreek mijn dankbaarheid uit aan alle soldaten, officieren en politieke commissarissen van het Donfront voor hun buitengewone militaire prestaties.

Moskou, Kremlin, 2 Febr. 1943.

De Opperbevelhebber,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber

./PSAOII. 23 Eebr. 1943. (No. 95.)

Kameraden rood-armlsten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, pnilsanen en partisans!

lieden vieren wij het 25-jarig bestaan van het Rode Leger. Een kwart eeuw ia verlopen, sinds de tijd, dat het Rode Leger werd gevormd. Het werd gevormd voor de strijd tegen do buitenlandse indringers, welke ons land trachtten te onderwerpen. Do 23ste Februari 1918, de datum waarop de gelederen van het Rode Leger op verrassende wijze de Duitse indringers bij Pskow en bij het meer van Narwa versloegen, werd tot verjaardag van het Rode Leger verklaard.

In do jaren 1918 tot 1921 heeft het Rode Leger in een hardnekkige strijd tegen buitenlandse indringers de eer, de vrijheid en onafhankelijkheid van ons Sovjet-vadcrland verdedigd, heeft het het recht van de volken van ons land verdedigd, om hun leven zo op te bouwen, als de grote Lenin ons heeft geleerd.

Gedurende twee decennia heeft het Rode Leger de vreedzame opbouwende arbeid van het Sovjet-volk beschermd. De volken van ons land hebben de aanslagen der buitenlandse indringers op onze grond nooit vergeten en hebben voortdurend gestreefd naar versterking van de macht van het Rode Leger; zij hebben het voorzien van voortreffelijk oorlogsmateriaal, en hebben vol liefde de kaders van Rode Strijders gevormd.

Het Rode Leger dient ter verdediging van de vrede en van de onderlinge vriendschap der volken van alle landen. Het is niet gevormd voor de verovering van vreemde landen, maar voor de verdediging der grenzen van het Sovjet-land. Het Rode Leger heeft steeds eerbied betoond voor de rechten en de onafhankelijkheid van alle volken.

Maar in Juni 1941 overviel Hitler-Duitsland ons land op verraderlijke wijze, onder laaghartige en grove schending van het niet-aanvalsverdrag, en het Rode Leger werd genoodzaakt de strijd aan te gaan, teneinde zijn vaderland te verdedigen tegen de Duitse indringers en hen uit de gebieden van ons land te verdrijven. Sinds die tijd is het Rode Leger gewikkeld in een strijd op leven en dood tegen Hitlers leger en wreekt het de knechting en vernedering door de Duits-fascistische schurken onze broeders en zusters in de bezette gebieden van ons vaderland aangedaan. Het Rode Leger viert zijn 25-jarig bestaan op een beslissend moment in de vaderlandse oorlog tegen Nazi- Duitsland en zijn trawanten, de Italianen, Hongaren, Roemenen en Finnen. Sinds twintig maanden voert het Rode Leger een in de geschiedenis ongeëvenaarde, heroïsche strijd tegen de invasie der Duits-fascistische horden. Tengevolge van de afwezigheid van een tweede front in Europa, neemt het Rode Leger alleen het volle gewicht van de oorlog op zich. Desalniettemin heeft het Rode Leger niet alleen standgehouden tegen de stormloop der Duits-fascistische horden, maar is het in het verloop van de oorlog tot de schrik der fascistische legers geworden.

In de zware gevechten van de zomer en de herfst van 1942 heeft het Rode Leger de fascistische bruten de weg afgesneden. Voor eeuwig zal ons volk

de herinnering bewaren aan de heldhaftige verdediging van Sebastopol en Odessa, aan de hardnekkige gevechten voor Moskou en in de voorgebergten van de Kaukasus, in het gebied van Rsjcw en voor Leningrad, en aan de grootse, in de geschiedenis ongeëvenaarde strijd voor de muren van Stalingrad. In deze geweldige gevechten hebben onze voortreffelijke soldaten, officieren en politieke commissarissen de veldtekenen van het Rode Leger met onvergankelijke roem bedekt, en hebben zij de hechte grondslag voor de overwinning op de Duits-fascistische legers gelegd.

Drie maanden geleden begonnen de legers van het Rode Leger hun aanval in het voorterrein van Stalingrad. Sinds die tijd bevindt het initiatief van de krijgsverrichtingen zich in onze handen, zonder dat het tempo en de stootkracht van de offensieve operaties van het Rode Leger afnemen. Op het ogenblik valt het Rode Leger onder de moeilijke omstandigheden van de winter aan over een front van 1500 km. en behaalt bijna overall successen. In het Noorden, voor Leningrad, aan het Centrale front, in het voorterrein van Charkow, in het Donelzgebied, bij Rostow, aan de oevers van de Zee van Azov en van de Zwarte Zee brengt het Rode Leger de Hitler-legers slag op slag toe/ In het verloop van drie maanden heeft het Rode Leger van de vijand bevrijd: de districten van Woronesj en Stalingrad, de autonome Republieken der Tsjetsjeno-Ingocsjen, der Noord-Osseten, der Kabardino-Balkaren en der Kalmukken, de arrondissementen van Stavropol en Krasnodar, de autonome gebieden der Tsjerkessen, Karatsjaers en Adyge, alsmede het grootste deel der districten van Rostow, Charkow en Koersk.

De massale verdrijving van de vijand uit het Sovjet-land is aangevangen.

Wat is er veranderd in deze drie maanden? Vanwaar dergelijke zware tegenslagen voor de Duitsers? Waar liggen de redenen voor deze tegenslagen?

Veranderd is de krachtsverhouding aan het Sovjet-Duitse front. Het is een feit, dat het fascistische Duitsland steeds meer uitgeput raakt en verzwakt, de Sovjet-Unie daarentegen zijn reserves steeds meer tot ontplooiing brengt en sterker wordt. De tijd werkt tegen het fascistische Duitsland.

Tot voor korte tijd had Hitler-Duitsland, dat de oorlogsindustrie van heel Europa voor zich laat werken, een overmacht aan materieel, en wel voornamelijk aan tanks en vliegtuigen, tegenover de Sovjet-Unie. Hierop berustte zijn superioriteit. Maar in twintig maanden van oorlog is de toestand veranderd. Dank zij de zelfverloochenende inspanning der arbeiders, arbeidsters, ingenieurs en technici van de oorlogsindustrie der U.S.S.R., is gedurende de oorlog de productie van tanks, vliegtuigen en geschut toegenomen. Gedurende hetzelfde tijdsverloop heeft de vijand aan het Sovjet-Duitse front reusachtige verliezen aan oorlogsmateriaal geleden, in het bijzonder aan tanks, vliegtuigen en geschut. Alleen al gedurende de drie maanden van het winteroffensief 1942—*43 van het Rode Leger, verloren de Duitsers meer dan 7000 tanks, 4000 vliegtuigen, 17.000 kanonnen en veel ander materieel.

Natuurlijk zullen de Duitsers trachten deze verliezen aan te vullen, maar dit zal niet zo gemakkelijk gaan, aangezien voor het herstel van zo enorme verliezen heel wat tijd nodig is. En de tijd staat niet stil.

Hitler-Duitsland begon de oorlog tegen de U.S.S.R. in het teken van een numerieke overmacht aan volledig gemobiliseerde en gevechtssklare troepen tegenover het Rode Leger. Hieruit bestond zijn superioriteit. In twintig maanden van oorlog is echter ook op dit gebied de situatie veranderd. Bij de

defensieve en offensieve gevechten heeft het Rode Leger in het verloop van de oorlog 9 miljoen Duits-fascistische soldaten en officieren uitgeschakeld, waaronder niet minder dan 4 miljoen op het slagveld gesneuvelden. De Roemeense, Italiaanse en Hongaarse legers, welke Hitler naar het Sovjet- Duitse front gezonden heeft, zijn volledig uit elkaar gejaagd. Alleen al in de laatste drie maanden heeft het Rode Leger 112 vijandelijke divisies uiteengeslagen en hierbij meer dan 700.000 man gedood en meer dan 300.000 man gevangen genomen.

Natuurlijk zal het Duitse opperbevel alle maatregelen treffen om deze kolossale verliezen aan te vullen. Maar in de eerste plaats is de zwakke plek der Duitsers juist gelegen in het gebrek aan menselijke reserves, tengevolge waarvan het onbekend is, uit welke bronnen deze verliezen aangevuld zullen moeten worden. In de tweede plaats zal er, zelfs wanneer men aanneemt, dat de Duitsers langs alle wegen en met alle middelen de nodige hoeveelheid mensen bijeen zullen kunnen schrapen, toch heel wat tijd voor nodig zijn om hen te encadreren en op te leiden. Maar de tijd staat niet stil.

Toen het Hitler-leger de strijd tegen de Sovjet-Unie inging, had het een bijna tweejarige ervaring in het voeren van omvangrijke militaire operaties in Europa, met gebruikmaking van de nieuwste wapenen; het Rode Leger had natuurlijk in de eerste periode van de oorlog geen dergelijke oorlogservaring en kon die ook niet hebben. Hieruit bestond de superioriteit der Duits-fascistische legers. In het verloop van twintig maanden van oorlog is de situatie evenwel ook op dit gebied veranderd. In het verloop van de oorlog is het Rode Leger een gespecialiseerd leger geworden. Het heeft geleerd, de vijand met zekerheid te treffen, rekening houdende met zijn sterke en zwakke kanten, zoals de moderne militaire wetenschap dit vereist. Honderdduizenden en miljoenen soldaten van het Rode Leger zijn meesters geworden in het gebruik van hun wapens, van geweren, sabels, mitrailleurs, artillerie, mortieren, tanks, op het gebied van genie en luchtvaart. Tienduizenden officieren van het Rode Leger zijn meesters geworden in het aanvoeren van troepen, zij hebben geleerd persoonlijke moed en onverschrokkenheid te combineren met de bekwaamheid om troepen in de slag te leiden, afziende van de domme en schadelijke lineaire tactiek en zich resoluut houdende aan de tactiek van het manoeuvreren.

Men kan het ónmogelijk aan een toeval wijten, dat het opperbevel van het Rode Leger niet alleen de Sovjet-bodem van de vijand bevrijdt, maar ook de vijand niet levend uit ons gebied laat ontsnappen, hierbij omvangrijke operaties tot omsingeling en vernietiging van vijandelijke legers tot stand brengende, welke voorbeelden van militaire kunde vormen. Dit is ongetwijfeld een bewijs voor de rijpheid van onze officieren.

Het lijdt geen twijfel, dat slechts een juiste strategie van het opperbevel van het Rode Leger en de soepele toepassing hiervan door onze officieren hebben kunnen leiden tot een zo in het oog lopend feit, als de omsingeling en liquidatie van een omvangrijk elite-leger der Duitsers ter sterkte van 330.000 man voor Stalingrad.

In dit opzicht gaat het bij de Duitsers verre van voorspoedig. Hun strategie is onvoldoende, daar zij als regel niet voldoende rekening houdt met de krachten en mogelijkheden van de tegenstanders en haar eigen krachten overschat. Hun tactiek is stereotiep, daar zij de gebeurtenissen aan de fronten tracht in te delen naar deze of gene paragraaf van het reglement. De Duitsers

zijn nauwkeurig en nauwgezet in hun handelingen, wanneer de omstandigheden het veroorloven te voldoen aan de eisen van het reglement. Hierin ligt hun kracht. De Duitsers zijn echter hulpeloos, wanneer de omstandigheden ingewikkeld worden en niet langer beantwoorden aan deze of gene paragraaf van het reglement, maar maatregelen van zelfstandig ingrijpen vereisen, welke in het reglement niet voorzien zijn. Hierin ligt hun fundamentele zwakheid.

Van dien aard zijn de redenen, welke de nederlagen der Duitse legers en de successen van het Rode Leger over de afgelopen drie maanden hebben bepaald. Hieruit vloeit echter geenszins voort, dat het gedaan zou zijn met het Hitler-icgr, en dat aan het Rode Leger slechts de taak zou blijven het tot de Westelijke grenzen van ons land te achtervolgen. Zo te denken betekent zich overgeven aan een onverstandige en schadelijke zelfoverschatting. Zo te denken betekent zijn eigen kracht overschatten, de krachten van den tegenstander te onderschatten en in een avonturiersgeest te vervallen. De vijand heeft nederlagen geleden, maar hij is nog niet overwonnen. Het Duits-fascistische leger doorstaat een crisis tengevolge van de door het Rode Leger toegebrachte slagen, maar dit betekent nog niet, dat het zich niet kan herstellen. De strijd tegen de Duitse indringers is nog niet beëindigd, hij is slechts omvangrijker en feller geworden. Het zou dwaas zijn aan te nemen, dat de Duitsers ook maar een kilometer van onze grond zonder strijd zouden verlaten.

Het Rode Leger heeft een bittere strijd tegen een laaghartige, wrede en voorlopig nog sterke vijand voor zich. Deze strijd zal tijd, slachtoffers, inspanning van al onze krachten en mobilisatie van al onze mogelijkheden eisen. Wij hebben een begin gemaakt met de bevrijding van de Sovjet-Oekraïne van het Duitse juk, maar miljoenen Oekraïners gaan nog gebukt onder de druk der Duitse overheersers. In Wit-Rusland, Litauen, Letland, Estland, Moldavië, de Krim en Karelië heersen thans nog de Duitse bezetters en hun trawanten. De vijandelijke legers zijn machtig toegebracht, maar de vijand is nog niet overwonnen. De Duitse invallers verdedigen zich fanatiek, gaan tot tegenaanvallen over, trachten zich vast te klampen aan verdedigingslinies en kunnen zich in nieuwe avonturen storten. Om deze redenen mag in onze rijen geen plaats zijn voor lauwheid, onbekommerdheid en zelfgenoegzaamheid.

Het gehele Sovjet-volk verheugt zich in de overwinning van het Rode Leger, maar de soldaten, officieren en politieke commissarissen moeten vast de stelregels van onzen leraar Lenin voor ogen houden: „Ten eerste: zich niet te laten verblinden door een overwinning en niet te snoeven. Ten tweede: de overwinning te consolideren. Ten derde: den tegenstander uit te schakelen.”

In naam van de bevrijding van ons Vaderland van de gehate vijand, in naam van de beslissende overwinning op de Duits-fascistische indringers

BEVEEL IK:

✓

1. Zonder ophouden de militaire instructie te voltooien en de discipline, orde en organisatie in het gehele Rode Leger en in de Oorlogsvloot te versterken.
2. De slagen tegen de vijandelijke legers te versterken, de vijand onvermoeid en hardnekkig te achtervolgen, hem niet de gelegenheid te geven zich in verdedigingslinies te verschansen, hem dag noch nacht rust te geven, de verbindingen van de vijand af te snijden, de vijandelijke troepen te omsingelen en hen te vernietigen, indien zij weigeren de wapens neer te leggen.

3. De vlam van de partisanenoorlog in het vijandelijkc achterland verder aan te wakkeren, de verbindingen van de vijand te vernielen, spoorbruggen op te blazen, vijandelijke troepenverplaatsingen te belemmeren, evenals vervoer van materieel en ammunitie, depots op te blazen en te verbranden, vijandelijke garnizoenen te overvallen, de terugwijkende vijand geen gelegenheid te geven onze dorpen en steden in brand te steken en met alle krachten en. alle middelen het aanvallende Rode Leger te ondersteunen.

Dit is de waarborg voor onze overwinning.

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partizanen en partisanes!

In naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet, ik U en wens U geluk met het 25-jarig bestaan van het Rode Leger.

Leve ons Grote Vaderland!

Leve ons roemrijke Rode Leger, onze schitterende Oorlogsvloot, onze onverschrokken partizanen en partisanes!

Leve de partij der bolsjewieken, die inspiratie en organisatie levert tot de overwinning van het Rode Leger!

Dood aan de Duitse indringers!

De Opperbevelhebber^

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber

Moskou, 1 Mei 1943. (No. 195)

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partisanen en partisanes, arbeiders en arbeidsters, boeren en boerinnen, intellectuele werkers! Broeders en zusters, die tijdelijk onder het juk der Duitse onderdrukkers geraakt zijt!

Uit naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet ik U en wens U geluk met de 1ste Mei!

De volken van ons land vierten de 1ste Mei in het teken van de bittere strijd om het Vaderland. Zij hebben hun lot toevertrouwd aan het Rode Leger en zij zijn in hun hoop niet teleurgesteld. De Sovjet-strijders zijn met hun lichaam op de bres gesprongen voor de verdediging van het Vaderland en verdedigen nu reeds bijna twee jaar de eer en onafhankelijkheid van de volken der Sovjet-Unie.

In het verloop van de winterveldtocht 1942—'43 heeft het Rode Leger de Hitler-legers ernstige nederlagen toegebracht, een reusachtige hoeveelheid mensen en materiaal van de vijand vernietigd, twee legers van de vijand voor Stalingrad omsingeld, meer dan 300.000 vijandelijke soldaten en officieren gevangen genomen en honderden Sovjet-steden en duizenden dorpen van het Duitse juk bevrijd.

De winterveldtocht heeft getoond, dat de offensieve kracht van het Rode Leger toegenomen is. Ons leger heeft niet alleen de Duitsers uit de gebieden, die zij in de zomer 1942 hadden veroverd, verjaagd, maar ook een reeks steden en districten bezet, die gedurende ongeveer anderhalf jaar in handen van de vijand waren geweest. De Duitsers zijn niet in staat gebleken het offensief van het Rode Leger te beletten. Zelfs voor de tegenaanval in een smalle frontsector in het gebied van Charkow, heeft het Nazi-opperbevel zich genoodzaakt gezien, meer dan 30 divisies uit West-Europa over te brengen. De Duitsers hebben er op gerekend de Sovjet-legers in het gebied van Charkow te omsingelen en onze troepen een „Duits Stalingrad” te bereiden. De poging van het Nazi-opperbevel om revanche te nemen voor Stalingrad is evenwel in duigen gevallen.

Gelijktijdig hiermede hebben de overwinnende legers van onze bondgenoten de Duits-Italiaanse legers in het gebied van Lybië en Tripolitanie uiteengejaagd en deze gebieden van de vijand gezuiverd, terwijl zij nu voortgaan hem te verpletteren in het gebied van Tunis; de schitterende Anglo-Amerikaanse luchtmacht brengt vernietigende slagen toe aan de militaire en industriële centra van Duitsland en Italië, slagen, welke de vorming van een tweede front in Europa tegen de Italiaans-Duitse fascistenaankondigen. Zo zijn, voor de eerste maal gedurende deze oorlog, de slagen, vanuit het Oosten door het Rode Leger en vanuit het Westen door de legers onzer bondgenoten aan de vijand toegebracht, samengevallen tot één enkele slag. Al deze omstandigheden tezamen hebben Hitlers oorlogsmachine tot in zijn grondvesten geschokt, hebben het verloop van de wereldoorlog gewijzigd en de nood-

zakelijke voorwaarden voor de overwinning op Hitler-Duitsland geschapen.

Tengevolge hiervan heeft de vijand zich gedwongen gezien de verergering van zijn toestand te erkennen en is in geklammer over de „militaire crisis” uitgebarsten. Weliswaar tracht de vijand zijn critieke toestand te verbergen met een luidruchtige en „totale” mobilisatie, maar geen enkel lawaai kan het feit ongedaan maken, dat het kamp der fascistien in feite een ernstige crisis doormaakt.

De crisis in het kamp der fascistien blijkt in de eerste plaats uit het feit, dat de vijand zich gedwongen ziet openlijk af te zien van zijn oorspronkelijk plan tot een bliksemoorlog. In het kamp der vijanden is het thans geen mode meer te spreken over een bliksemoorlog. Het luidruchtige, gezwets over een bliksemoorlog is veranderd in huilerige tirades over de onafwendbaarheid van een langdurige oorlog. Terwijl vroeger de Duits-fascistische leiding snoefde op zijn tactiek van bliksemaanvallen, is deze tactiek nu kortweg overboord gegooid; de Duitse fascistien laten zich er thans niet meer op voorstaan, dat zij een bliksem-offensief hebben uitgevoerd of van plan zijn uit te voeren, maar op het feit, dat het hen gelukt is op handige wijze uit een omsingelingsslag van de Engelse legers in Noord-Afrika of uit een omsingeling door de Russische troepen in het gebied van Demjansk te ontkomen. De fascistische pers is vol met snoevende mededelingen, dat het de Duitse legers gelukt is van het front weg te lopen en aan een nieuw Stalingrad in deze of gene sector van het Oostelijke of Tunesische front te ontsnappen. Blijkbaar hebben de Hitler-strategen niets beters om zich op voor te laten staan.

In de tweede plaats uit de crisis in het fascistische kamp zich in het feit, dat de fascistien nu zelf vaker over de vrede beginnen te spreken. Oordelende naar de mededelingen in de buitenlandse pers, zou men tot de conclusie kunnen komen, dat de Duitsers wel graag vrede met Engeland en Amerika zouden willen sluiten, op voorwaarde, dat zij zouden breken met de Sovjetunie, of omgekeerd vrede zouden willen verkrijgen met de Sovjet-Unie, op voorwaarde, dat deze met Engeland en de U.S.A. zou breken. Zelf tot in het merg van hun gebeente meinedig, hebben de Duitse imperialisten de onbeschaamdheid de bondgenoten met hun maten te meten en aan te nemen, dat één der Geallieerden op zo iets in zou gaan. Het is duidelijk, dat de Duitsers niet over vrede bazelen, omdat het hun goed gaat. Het geraaskal over vrede in het fascistische kamp wijst er slechts op, dat zij een zware crisis doorstaan. Maar hoe kan er van vrede sprake zijn met de imperialistische rovers uit het Duits-fascistische kamp, welke Europa met bloed overstroomd en met galgen bedekt hebben? Is het niet duidelijk, dat slechts de volledige vernietiging der Nazi-legers en de onvoorwaardelijke capitulatie van Hitler-Duitsland Europa de vrede kunnen brengen? Bazelen de Duitse fascistien niet slechts daarom over vrede, omdat zij de nadering van een dreigende catastrofe voelen?

Het Duits-Italiaanse fascistische kamp ondergaat een hevige crisis en staat voor de catastrofe.

Dit betekent natuurlijk niet, dat de ondergang van Hitler-Duitsland reeds een feit is. Neen, zeer zeker niet. Hitler-Duitsland en zijn leger zijn geschokt en doorstaan een crisis, maar zij zijn niet vernietigd. Het zou naïef zijn te denken, dat de ineensstorting vanzelf komt, als het ware automatisch. Er zijn nog wel twee of drie van dergelijke machtige slagen uit het Westen en het

Oosten noodzakelijk, zoals die, welke het Hitler-leger in de laatste vijf a zes maanden is toegebracht, teneinde te bewerkstelligen, dat de ineenstorting van Hitler-Duitsland een feit wordt. Daarom hebben de volken van de Sovjet- Unie en hun Rode Leger, evenals onze Geallieerden en hun legers, nog een bittere en zware strijd voor zich, voor de volledige overwinning op de Nazi- monsters. Deze strijd zal van ons vele slachtoffers, een geweldig uithoudingsvermogen en een ijzeren vastberadenheid eisen. Zij moeten al hun krachten en mogelijkheden mobiliseren, teneinde de vijand te vernietigen en aldus de weg naar de vrede te banen.

Kameraden ! Het Sovjet-volk geeft blijk van onbegrensde zorgzaamheid voor het Rode Leger. Het is bereid al zijn krachten te geven voor een verdere versterking der militaire macht van het Sovjet-land. In minder dan vier maanden hebben de volken van de Sovjet-Unie meer dan 7 milliard roebels in het fonds voor het Rode Leger gestort. Dit toont eens te meer, dat de oorlog tegen de Duitsers inderdaad een gemeenschappelijke oorlog is van alle volken, welke de Sovjet-Unie bewonen. Arbeiders, kolchos-werkers, intelligentia, werken zonder uit te rusten, standvastig en moedig en de door de oorlog veroorzaakte ontberingen trotserend, voort in ondernemingen en instellingen, bij het transport, in de kolchozen en sowchozcn. Maar de oorlog tegen de Duits-fascistische indringers eist, dat het Rode Leger nog meer kanonnen, tanks, vliegtuigen, mitrailleurs, tommyguns, mortieren, ammunitie, uitrusting en levensmiddelen ontvangt. Derhalve is het beslist noodzakelijk, dat arbeiders, kolchos-werkers en de gehele Sovjet-intelligentia met verdubbelde energie voor het front werken.

Het is noodzakelijk, dat al onze mensen en alle ondernemingen in het achterland, soepel en nauwkeurig werken, zoals een goed uurwerk. Laten wij ons de stelling van den groten Lenin herinneren: „*Als de oorlog eenmaal onvermijdelijk is gebleken, dan dient alles voor de oorlog te geschieden; de geringste verslapping en het minste gebrek aan energie dienen strajbaar te zijn volgens de wetten van de oorlogstijd.*”

Als antwoord op het vertrouwen en de zorgzaamheid van zijn volk dient het Rode Leger de vijand nog krachtiger slagen toe te brengen, de Duitse indringers meedogenloos uit te roeien en hen zonder dralen van de Sovjet- bodem te verdrijven. Het Rode Leger heeft in het verloop van de oorlog een rijke oorlogservaring verworven. Honderdduizenden soldaten hebben hun wapens tot in de perfectie leren beheersen. Vele officieren hebben geleerd op bekwame wijze de troepen in de slag te leiden. Maar het zou dwaas zijn zich hiermee in slaap te sussen. Soldaten behoren hun wapens goed te kennen, officieren behoren meesters in de oorlogvoering te worden. Maar dit is niet voldoende. In de krijgskunde en in het bijzonder in de moderne oorlogvoering is het niet mogelijk stil te blijven staan. Stilstand betekent in de krijgskunde achteruitgang. En de achterblijvers worden, zoals bekend, verslagen. Daarom is het op het ogenblik van primair belang, dat *heel* het Rode Leger van dag tot dag zijn militaire instructie opvoert, dat *alle* officieren en soldaten van het Rode Leger zich oorlogservaring eigen maken, en zó leren te strijden als de zaak van de overwinning dit eist!

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, officieren en politieke commissarissen, partizanen en partisanes!

Na U gegroet en gelukgewenst te hebben met de 1ste Mei,

BEVEEL IK:

1. Aan alle soldaten — infanteristen, mortierbemanningen, artilleristen, tank- troepen, vliegeniers, genie, verbindingstroepen en cavalleristen —: zonder ophouden hun militaire kundigheid te vervolmaken, de orders van hun officieren en de eisen der reglementen en voorschriften nauwgezet te vervullen, de discipline angstvallig te betrachten, zich aan organisatie en orde te houden.

2. Aan de officieren van alle wapens, alsmede aan de officieren van gemengde formaties: om meesters te worden in het leiden van troepen, op bekwame wijze de samenwerking van alle wapens te organiseren en in de strijd te besturen; den tegenstander te leren kennen, de verkenning — oog en oor van het leger — te verbeteren, hierbij in het oog houdende, dat het zonder deze onmogelijk is de vijand met zekerheid te treffen; het peil van het staf werk te verhogen en te bereiken dat de staven der afzonderlijke formaties en de verbindingsstaven van het Rode Leger modcl-organen voor het leiden van troepen worden; het peil van het werk achter de linies van onze legers zodanig te verheffen, dat het voldoet aan de eisen van de hedendaagse oorlog, hierbij vast in het oog houdende, dat het resultaat van militaire operaties afhankelijk is van de volledige en tijdige voorziening der troepen van ammunitie, uitrusting en levensmiddelen.

3. Aan het gehele Rode Leger: de successen der wintergevechten te consolideren en uit te breiden; de vijand geen voetbreed van onze grond af te staan; gereed te zijn tot beslissende veldslagen tegen de Duits-fascistische indringers. In de verdediging blijk te geven van de koppigheid en taaiheid, eigen aan de soldaten van ons leger. In de aanval blijk te geven van vastbeslotenheid, oordeelkundige samenwerking der troependelen en moedige manoeuvres op het slagveld, met als voltooiing de omsingeling en vernietiging van den tegenstander.

4. Aan de partisanen en partisanes: machtige slagen toe te brengen aan het vijandelijke achterland, aan achterwaartse verbindingen, militaire opslagplaatsen, staven en ondernemingen; de communicatiemiddelen van den tegenstander te vernielen; brede lagen der Sovjet-bevolking in de door de vijand bezette districten in te schakelen in de actieve bevrijdingsstrijd, en hierdoor tegelijk de Sovjet-burgers van wegvoering in Duitse slavernij en van uitroeiing door de Hitler-beesten te redden; genadeloze wraak te nemen op de Duitse indringers voor bloed en tranen van onze vrouwen en kinderen, moeders en vaders, broeders en zusters; en met alle krachten het Rode Leger te helpen in zijn strijd tegen de laaghartige Nazi-onderdrukkers.

Kameraden!

De vijand heeft de kracht van de vernietigende slagen van onze legers reeds gevoeld. De tijd is nabij, waarop het Rode Leger, tezamen met de legers onzer bondgenoten, het fascistische beest de ruggegraat zal breken.

Leve ons roemrijke vaderland!

Leve ons schitterende Rode Leger!

Leve onze schitterende oorlogsvloot!

Leve onze onverschrokken partisanen en partisanes!

Dood aan de Duitse indringers!

De Opperbevelhebber, Maarschalk der Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Antwoord van Kameraad J. V. Stalin op vragen van den Correspondent van het Amerikaanse Dagblad „New York Times*¹ en van het Engelse Dagblad „Times"

De Moskouse correspondent van het Amerikaanse dagblad „New York Times” eh het Engelse dagblad „Times”, Mr. Parker, heeft aan den voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen, Kam. J. V. Stalin, een brief gericht, waarin hij antwoord verzocht op twee vragen, welke de Amerikaanse en Engelse openbare mening interesseerden.

Kam. J. V. Stalin heeft Mr. Parker in onderstaande brief beantwoord:

Mijnheer Parker,

De 3de Mei heb ik Uw twee vragen betreffende de relatie tussen Polen en de Sovjet-Unie ontvangen. Hierbij zend ik U mijn antw'oorden:

1. *Vraag:* „Wenst de Regering der U.S.S.R. na de nederlaag van Hitler- Duitsland een krachtig en onafhankelijk Polen te zien?”

Antwoord: „Ja, zonder enige twijfel.”

2. *Vraag:* „Op welke basis dienen naar Uw oordeel de relaties tussen Polen en de U.S.S.R. na de oorlog gegrondvest te worden?”

Antwoord: „Op de hechte basis van goede nabuurschap en wederzijdse eerbied, of, indien het Poolse volk dit wenst, op de basis van een verdrag van wederzijdse hulpverlening tegen de Duitsers, de grootste vijanden van do Sovjet-Unie en van Polen.

4 Mei 1943.

Hoogachtend,

J. STALIN.

Gelukstelegrammen

van Kameraad J. V. Stalin aan Mr. W. Churchill en Mr. F. Roosevelt ter gelegenheid van de overwinning der Ajjiglo-Amerikaanse legers in Noord-Afrika

In de nacht van 7 op 8 Mei heeft de Voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen der U.S.S.R., Kam. J. V. Stalin, aan den Minister-President van Groot-Brittannië, Mr. W. Churchill, en aan den President der U.S.A., Mr. F. Roosevelt, de volgende gelukstelegrammen gezonden:

Minister-President Churchill, Londen.

Ik wens U en de heldhaftige Britse en Amerikaanse legers geluk met hun schitterende overwinning, welke geleid heeft tot de bevrijding van Bizerta en Tunis van de Nazi-tyrannie. Mijn beste wensen voor verdere successen.

J. STALIN.

President Roosevelt, Washington.

Ik wens U en de heldhaftige Britse en Amerikaanse legers geluk met hun schitterende overwinning, welke geleid heeft tot de bevrijding van Bizerta en Tunis van de Nazi-tyrannie. Mijn beste wensen voor verdere successen.

J. STALIN.

Antwoord van Kameraad J. V. Stalin op de vraag van den Hoofdcorrespondent van het Engelse Agentschap Reuter

De Moskouse correspondent van het Britse agentschap Reuter, Mr. King, heeft aan den Voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen, Kam. J. V. Stalin, een brief gericht, waarin hij antwoord verzocht op een vraag, welke de Engelse openbare mening interesseerde.

Kam. J. V. Stalin heeft Mr. King in onderstaande brief beantwoord:

Mijnheer King.

Ik heb van U het verzoek ontvangen een vraag te beantwoorden betreffende de ontbinding van de Communistische Internationale. Ik zend U hierbij mijn antwoord.

Vraag: „De Britse commentaren betreffende het besluit tot liquidatie der Komintern waren onverdeeld gunstig. Wat is het Sovjet-standpunt over deze kwestie en over haar invloed op de toekomstige betrekkingen tussen de volkeren?”

Antwoord: „De ontbinding van de Communistische Internationale is juist en komt te gelegener tijd, daar zij de organisatie van een algemene stormloop van alle vrijheidslevende naties tegen de gemeenschappelijke vijand, het Hitlerisme bevordert.

De ontbinding der Communistische Internationale is gerechtvaardigd, omdat:

- a. zij de leugenachtigheid van de bewering der Hitlerianen, als zou „Moskou” de bedoeling hebben zich te mengen in de aangelegenheden van andere staten en deze te „bolsjewiseren”, onthult. Aan deze leugens is voortaan een eind gemaakt.
- b. zij de laster der tegenstanders van het communisme binnen de arbeidersbeweging, als zouden de communistische partijen der verschillende landen niet aan het belang van hun eigen volk, maar aan buitenlandse bevelen gehoorzamen, weerlegt. Aan deze laster is voortaan eveneens een eind gemaakt.
- c. zij een verlichting betekent bij de actie der patriotten in de vrijheidslevende landen om te komen tot vereniging der progressieve krachten van hun land, onafhankelijk van hun politieke en religieuze overtuiging, in een enkel kamp van nationale bevrijding, ter uitbreiding van de strijd tegen het fascisme.
- d. zij een verlichting betekent bij de actie der patriotten van alle landen voor de vereniging van allo vrijheidslevende volken in één enkel internationaal kamp van strijd tegen de bedreiging van Hitlers wereldheerschappij, en daarmee eveneens een weg baant voor de organisatie van de toekomstige gemeenschap der volkeren op de basis van gelijke rechten. Ik geloof, dat al deze omstandigheden tezamen zullen leiden tot een verdere versterking van het eenheidsfront der Geallieerden en overige verenigde volken bij hun strijd voor de overwinning op de Hitler-tyrannie.

Ik ben van mening, dat de ontbinding van de Communistische Internationale geheel te gelegener tijd is gekomen, daar het juist thans, nu het fascistische beest zijn laatste krachten inspant, beslist noodzakelijk is een algemene aanval der vrijheidsliebende landen te organiseren, teneinde dit beest af te maken en de volken van het fascistische juk te bevrijden.

28 Mei 1943.

Hoogachtend,
J. STALIN.

26ste Verjaardag

van de grote socialistische October-revolutie

Rapport van den voorzitter van de Regeringscommissie voor de Landsverdediging, voorgelegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders- sovjet en van de partij- en bestuursorganen van de stad Moskou op 6 Nov. 1943.

Kameraden,

Heden vieren de volkeren van de Sovjet-Unie de 26ste verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie.

Voor de derde maal viert ons land de herdenking van zijn volksrevolutie in het teken van de vaderlandse oorlog.

In October 1941 doorleefde ons vaderland moeilijke dagen. De vijand naderde de hoofdstad. Hij hield Leningrad te land omklemd. Onze legers waren gedwongen terug te trekken. Enorme krachtsinspanningen van het leger en inschakeling van alle krachten van het volk waren noodzakelijk, om de vijand tot staan te brengen en hem voor Moskou een krachtige slag toe te brengen.

In October 1942 was het gevaar voor ons vaderland nog toegenomen. De vijand stond toen op een 120 km van Moskou, was tot Stalingrad doorgedrongen en bevond zich aan de voet van de Kaukasus. Maar ook in deze zware dagen lieten leger en volk de moed niet zinken en doorstonden volhardend alle beproevingen. Zij vonden de kracht om de vijand tot staan te brengen en hem op hun beurt een slag toe te brengen. Getrouw aan de leer van den groten Lenin, zonder kracht en leven te sparen, verdedigden zij de vruchten van de October-revolutie. Zoals bekend, waren deze inspanningen van leger en volk niet tevergeefs.

Kort na de Octoberdagen van het vorige jaar gingen onze legers tot het offensief over en brachten de Duitsers een nieuwe, machtige stoot toe, eerst voor Stalingrad, in de Kaukasus en aan de middenloop van de Don en later, in het begin van 1943, bij Welikye-Loeki, voor Leningrad en in het gebied van Rsjew en Wjasma. Sinds die tijd heeft het Rode Leger het initiatief niet meer uit handen gegeven. Zijn slagen zijn gedurende de gehele zomer van dit jaar steeds krachtiger geworden, zijn militaire bekwaamheid is met iedere maand toegenomen. Sinds die tijd behalen onze troepen grote overwinningen, en de Duitsers lijden de ene nederlaag na de andere. Wat de vijand ook heeft beproefd, het is hem nog niet gelukt een enkel enigszins belangrijk succes aan het Sovjet-Duitse front te behalen.

1. HET JAAR VAN EEN RADICALE OMMEKEER IN HET KRIJGSVERLOOP.

Het afgelopen jaar — tussen de 25ste en 26ste Octobervicring — bracht een ommekeer in het verloop van de vaderlandse oorlog.

Een ommekeer in de eerste plaats door het feit, dat het Rode Leger in dit jaar voor de eerste maal gedurende de oorlog er in geslaagd is, een groot -zomeroffensief tegen het Duitse leger tot stand te brengen, terwijl de Duits- ^aascistische legers zich onder de slagen van onze troepen gedwongen hebben

gezien overhaast het door hen bezette gebied te verlaten en niet zelden zich door de vlucht aan een omsingeling te onttrekken, hierbij een grote hoeveelheid materieel, opslagplaatsen van wapens en ammunitie en gewonde soldaten en officieren op het slagveld achterlatende.

Op deze wijze zijn de successen van de zomerveldtocht gedurende de tweede helft van dit jaar de voortzetting en voltooiing gebleken van de successen van de winterveldtocht in het begin van dit jaar.

Thans, nu het Rode Leger, de successen van de winterveldtocht uitbuitende, de Duitse legers in de zomer een machtige slag heeft toegebracht, kan men het sprookje, als zou het Rode Leger niet in staat zijn een geslaagd zomer- offensief te voeren, als voorgoed afgedaan beschouwen. Het afgelopen jaar heeft getoond, dat het Rode Leger in de zomer evenzeer tot een offensief in staat is als in de winter.

Als gevolg van deze offensieve operaties zijn onze troepen er in geslaagd in de loop van het afgelopen jaar afstanden, variërend van 500 km aan het centrale front tot 1300 km in het Zuiden (bijval), strijdend af te leggen; zij hebben hierbij een gebied van ongeveer 1 miljoen vierkante km bevrijd, dat wil zeggen bijna tweederde van de Sovjet-grond, welke tijdelijk door de vijand bezet was: hierbij zijn de vijandelijke troepen verjaagd van Wladikavkas tot Cherson, van Elista tot Kriwoj-Rog, van Stalingrad tot Kicw, van Woro- nesj tot Gornj, van Wjasma en Rsjew tot de voorsteden van Orsja en Witbsk.

Niet vertrouwend op de hechtheid van hun vroegere successen aan het Sovjet-Duitse front, hebben de Duitsers bij voorbaat gedurende lange tijd machtige verdedigingszones aangelegd, in het bijzonder langs de grote rivieren. Maar in de gevechten van dit jaar hebben noch rivieren, noch machtige versterkingen de Duitsers gered. Onze troepen hebben de verdediging der Duitsers doorbroken, en alleen al in de drie zomermaanden van 1943 op meesterlijke wijze vier uiterst belangrijke waterlinies geforceerd: de Noordelijke Donelz, de Desna, de Sosj en de Dnjpr. Ik spreek hierbij nog niet eens over zulke overgangen, als de verdedigingslinie der Duitsers in het gebied van de Mioserivier ten Westen van Rostow en hun verdedigingslinie in het gebied van de Molotsjnaja-river bij Melitopol. Thans bestookt het Rode Leger de vijand succesvol aan gene kant van de Dnjpr.

Verder bracht dit jaar ook daarom een ommekeer, omdat het Rode Leger er in betrekkelijk korte tijd in is geslaagd de meest ervaren oude kaders van het Duits-fascistische leger te vernietigen en op te ruimen, terwijl het anderzijds zijn eigen kaders vergrootte en in de succesvolle offensieve gevechten van het afgelopen jaar hardde. In het afgelopen jaar heeft het Duits-fascistische leger aan de gevechten aan het Sovjet-Duitse front meer dan vier miljoen soldaten en officieren verloren, waaronder niet minder dan 1.800.000 gesneuvelden. Daarenboven hebben de Duitsers in dit jaar meer dan 14.000 vliegtuigen, meer dan 25.000 tanks en niet minder dan 40.000 kanonnen verloren.

Op het ogenblik is het Duits-fascistische leger niet meer, wat het in het begin van de oorlog was. Terwijl het in het begin van de oorlog een voldoende hoeveelheid ervaren kaderpersoneel bezat, is het nu verdund met nieuwbakken jonge officieren zonder ervaring, welke door de Duitsers haastig naar het front gezonden worden, daar deze noch beschikken over de noodzakelijke reserves aan officieren, noch over de tijd om hen op te leiden.

Het Rode Leger geeft thans een geheel ander beeld. Zijn kaders zijn gegroeid en gehard in de succesrijke offensieve gevechten van het afgelopen jaar.

jaar. De kaders voor de front-troepen nemen toe en zullen blijven toenemen, daar de reserves aan officieren het in de gelegenheid stellen jonge officiers- kaders op te leiden en hen op verantwoordelijke posten te plaatsen.

Het is karakteristiek, dat inplaats van de 240 divisies, welke in het vorige jaar tegenover ons front stonden en waaronder zich 179 Duitse divisies bevonden, in dit jaar 257 divisies tegenover het Rode Leger staan, waarvan 207 Duitse divisies. De Duitsers rekenen er blijkbaar op, de verminderde kwaliteit van hun divisies te kunnen compenseren door een verhoging van hun aantal. De nederlaag der Duitsers gedurende het afgelopen jaar bewijst evenwel, dat het niet mogelijk is, de kwalitatieve vermindering te compenseren door een verhoging van hun aantal.

Van een zuiver militair gezichtspunt is de nederlaag der Duitse troepen tegen het eind van dit jaar vooraf beslist door twee uiterst belangrijke wapenfeiten: de slag bij Stalingrad en de slag bij Koersk.

De slag bij Stalingrad eindigde met de omsingeling van een 300.000 man sterke legergroep der Duitsers, met de vernietiging hiervan en de gevangenneming van ongeveer een derde der omsingelde troepen. Teneinde zich een voorstelling te kunnen vormen over de omvang van deze in de geschiedenis ongeëvenaarde slag, welke zich op de velden van Stalingrad heeft afgespeeld, moet men weten, dat na afloop van de slag om Stalingrad de lijken van 147.200 Duitse soldaten en officieren en van 46.700 Sovjet-soldaten en officieren geborgen en begraven zijn. Stalingrad was een teken voor het verval der Duits-fascistische legers. Na de slag om Stalingrad hebben de Duitsers zich, zoals bekend, niet meer kunnen herstellen.

Wat de slag om Koersk aangaat, deze eindigde met de ineenstorting der twee voornaamste Duits-fascistische aanvalsgroepen en met het daarop volgende tegenoffensief van onze troepen, hetwelk later overging in het geweldige zomeroffensief van het Rode Leger. De slag om Koersk begon met de aanval der Duitsers op Koersk vanuit het Noorden en vanuit het Zuiden. Dit was de laatste poging der Duitsers om een groot zomeroffensief tot stand te brengen en door het slagen hiervan het verloren terrein te herwinnen. Het offensief is, zoals bekend, op een debacle uitgelopen. Het Rode Leger heeft niet alleen de aanval der Duitsers afgeslagen, maar is zelf tot de aanval overgegaan en heeft door een reeks van opeenvolgende slagen in de loop van de zomer de Duits-fascistische legers over de Dnjepr teruggejaagd.

Zo de slag om Stalingrad het verval van het Duits-fascistische leger aankondigde, de slag om Koersk heeft het aan de rand van een catastrofe gebracht.

Tenslotte bracht dit jaar een ommekeer, omdat het geslaagde offensief van het Rode Leger de economische en militair-politieke situatie van het fascistische Duitsland fundamenteel verslechterde en het voor een hevige crisis stelde.

De Duitsers rekenden erop in de zomer van dit jaar een geslaagd offensief aan het Sovjet-Duitse front tot stand te kunnen brengen, teneinde het verloren gebied te herkrijgen en hun wankele autoriteit in Europa te verstevigen. Maar het Rode Leger heeft de berekeningen der Duitsers doorkruist en hun offensief afgeslagen, waarna het zelf tot de aanval is overgegaan en de Duitsers naar het Westen heeft gejaagd, zodoende het prestige der Duitse wapenen wegvagend.

De Duitsers rekenden erop, de oorlog op de lange baan te kunnen schuiven

en zijn met het oog hierop verdedigingslinies en „Wallen” gaan bouwen, luidkeels verkondigende, dat hun nieuwe posities onneembaar waren. Maar het Rode Leger heeft ook hier de berekeningen der Duitsers omvergeworpen, door hun linies en „Wallen” te doorbreken. Het zet thans zijn aanvallen succesvol voort en geeft hen geen kans op een verlenging van de oorlog.

De Duitsers rekenden erop, hun situatie aan het front te kunnen verbeteren met behulp van een „totale” mobilisatie. Maar de feiten hebben ook hier de berekeningen der Duitsers omvergeworpen. Het zomeroffensief heeft reeds tweederde der „totaal” gemobiliseerden verslonden, zonder dat deze omstandigheid ook maar enige merkbare verbetering in de situatie van het Duits- fascistische leger tot stand heeft gebracht. Het is mogelijk, dat zij nog een „totale” mobilisatie zullen moeten afkondigen, en de veronderstelling is niet ongemotiveerd, dat de herhaling van een dergelijke maatregel een zekere slaat tot een „totale” ineenstorting zal voeren (Stormachtige bijval.)

De Duitsers hebben er op gerekend, de Oekraïne vast in handen te houden, teneinde de Oekraïense landbouwproducten te gebruiken voor hun leger en hun bevolking, en de Donetz-kolen voor de fabrieken en spoorwegtransporten ten dienste van het Duitse leger. Maar zij hebben zich ook hierin verrekend. Tengevolge van het geslaagde offensief van het Rode Leger hebben de Duitsers niet alleen de Donetz-kolen verloren, maar ook de graanrijkste districten der Oekraïne, zodat de veronderstelling niet ongemotiveerd is, dat zij binnen zeer korte tijd ook het resterende deel der Oekraïne zullen verliezen. (Stormachtige bijval.)

Men begrijpt, dat al deze rekenfouten wel moesten leiden, en dan ook inderdaad geleid hebben, tot een fundamentele verslechtering van de economische en militair-politieke situatie van het fascistische Duitsland.

Het fascistische Duitsland doorleeft een hevige crisis. Het staat voor een catastrofe.

2. DE HULP VAN HET GEHELE VOLK AAN HET FRONT.

De successen van het Rode Leger zouden ondenkbaar zijn zonder de steun van het volk, zonder de zelfverloochenende arbeid van de Sovjet-mensen in de fabrieken en bedrijven, in de kolen- en metaalmijnen, bij het transport en in de landbouw. Het Sovjet-volk is erin geslaagd onder de moeilijke oorlogsomstandigheden zijn leger aan het noodzakelijke minimum te voorzien en het heeft zijn oorlogsmateriaal onophoudelijk verbeterd. Gedurende het gehele verloop van de oorlog is de vijand er niet in geslaagd ons leger wat betreft de kwaliteit van zijn wapenening te overtreffen. En gedurende die tijd heeft onze industrie het front ook een steeds toenemende kwantiteit aan oorlogsmaterieel geleverd.

Het afgelopen jaar bracht niet alleen een ommekeer in het verloop der krijgsverrichtingen, maar ook in de arbeid van ons achterland. Niet langer stonden wij voor zulke taken als de evacuatie van ondernemingen naar het Oosten en de overbrenging van de wapenings-industrie. De Sovjet-staat bezit thans een soepele en zich snel uitbreidende oorlogseconomie. Derhalve konden alle inspanningen van het volk geconcentreerd worden op de verdere vervolmaking en productie-verhoging der wapenening, in het bijzonder van tanks, vliegtuigen, kanonnen en gemotoriseerde artillerie. Hierin hebben wij omvangrijke successen geboekt. Het Rode Leger, gesteund door het gehele volk, heeft regelmatig en zonder schommelingen zijn oorlogsmaterieel ont

vangen; het heeft miljoenen bommen, mijnen en granaten op de vijand afgevuurd, duizenden tanks en vliegtuigen in de strijd geworpen. Met het volste recht kan men zeggen, dat de zelfverloochenende arbeid der Sovjet- mensen in het achterland in de geschiedenis vermeld zal worden in één adem met de heldhaftige strijd van het Rode Leger, als een ongeëvenaarde prestatie van een volk bij de verdediging van zijn vaderland. (Langdurige bijval.)

De arbeiders van de Sovjet-Unie, die in de jaren van vreedzame opbouw een hoogontwikkelde, machtige socialistische industrie hadden opgebouwd, hebben ten tijde van de vaderlandse oorlog een ingespannen en onvermoeibare activiteit ontplooid tot steun aan het front en zich hierbij ware helden van de arbeid betoond.

Een ieder weet, dat de Hitlerianen in hun oorlog tegen de U.S.S.R. niet alleen steunen op de sterk ontwikkelde industrie van Duitsland, maar ook op de vrij krachtige industrie der vazalstaten en bezette gebieden. En toch hebben de Hitlerianen het kwantitatieve overwicht in oorlogsmaterieel, waarover zij in het begin van de oorlog tegen de Sovjet-Unie beschikten, niet kunnen handhaven. Wanneer thans de vroegere overmacht van de vijand aan tanks, vliegtuigen, mortieren en tommyguns geliquideerd is, wanneer ons leger nu geen ernstig gebrek aan bewapening, ammunitie en uitrusting ondervindt, dan is dit in de eerste plaats de verdienste van *onze arbeidersklasse*. (Stormachtige, langdurige bijval.)

De boeren der Sovjet-Unie, welke in de jaren van vreedzame opbouw op de basis van het kolchos-systeem de achterlijke landbouw in een hoogstaande agricultuur hadden doen veranderen, hebben ten tijde van de vaderlandse oorlog blijf gegeven van een in de geschiedenis van het platteland ongekend hoog bewustzijn van de belangen van het gehele volk. Door hun zelfverloochenende arbeid tot steun van het front hebben zij getoond, dat de boerenstand der Sovjet-Unie de tegenwoordige oorlog tegen de Duitsers beschouwt als zijn eigen zaak, als een oorlog voor zijn leven en vrijheid.

Het is bekend, dat tengevolge van de invasie der fascistische schurken ons land tijdelijk de belangrijke landbouwdistricten van de Oekraïne, de Don en de Koeban heeft moeten missen. Maar niettemin hebben onze kolchozen en soechozen zonder ernstige dieptepunten leger en bevolking van levensmiddelen voorzien. Natuurlijk zouden wij, zonder de kolchos-structuur, zonder de zelfverloochenende arbeid van kolchos-boeren en -boerinnen deze zeer moeilijke taak niet hebben kunnen vervullen. Wanneer in het derde jaar van de oorlog ons leger geen gebrek aan levensmiddelen ondervindt, wanneer de bevolking voorzien wordt van levensmiddelen en de industrie van grondstoffen, dan is hieruit de kracht en de levensvatbaarheid van het kolchos-systeem en de vaderlandsliefde der kolchos-boeren gebleken. (Langdurige bijval.)

Een grote rol bij de steun aan het front heeft ons transportwezen gespeeld, in de eerste plaats het spoorwegverkeer, maar eveneens het rivier-, zee- en automobielvervoer. Het vervoer is immers, zoals bekend, het belangrijkste communicatie-middel tussen achterland en front. Men kan wel grote hoeveelheden wapening en ammunitie produceren, maar indien deze het front door middel van het transport niet te rechter tijd bereiken, kunnen zij tot een nutteloze last voor het front worden. Men dient in het oog te houden, dat wat betreft het punctuele vervoer naar het front van bewapening, ammunitie, levensmiddelen, uniformen enz. de beslissende rol toekomt aan het transport en indien het ongeacht de moeilijkheden van de oorlogstijd en het tekort aan

brandstoffen steeds gelukt is het front van al het noodzakelijke te voorzien, dan moet men hierin in de eerste plaats de verdienste zien van onze *transportarbeiders en -employé's*. (Langdurige bijval.)

Onze intelligentie blijft bij de steun aan het front geenszins achter bij arbeidersklasse en boerenstand. De Sovjet-intelligentia werkt met toewijding aan de verdediging van ons land en aan de onophoudelijke verbetering van de bewapening van het Rode Leger, alsmede van techniek en organisatie der productie. Zij helpt de arbeiders en kolchosboeren bij de ontwikkeling van industrie en landbouw; zij brengt onder de oorlogsomstandigheden de wetenschap en de cultuur van de Sovjet-Unie op een hoger peil.

Dit is een eer voor onze *intelligentia*. (Langdurige bijval.)

Alle volken der Sovjet-Unie hebben zich eensgezind verheven tot de verdediging van hun vaderland; terecht beschouwen zij de huidige vaderlandse oorlog als een gemeenschappelijk zaak van alle werkers zonder onderscheid van nationaliteit of geloofsbelijdenis. Thans zien ook de Nazi-politici zelf, hoe hopeloos dom hun speculaties op onenigheid en conflicten tussen de volkeren der Sovjet-Unie zijn geweest. *De vriendschap tussen de volken van ons land* heeft stand gehouden tegen alle moeilijkheden en beproevingen van de oorlog en is nog hechter gesmeed in de gemeenschappelijke strijd van alle Sovjet-mensen tegen de fascistische indringers.

Dit is de oorsprong van de kracht van de Sovjet-Unie. (Stormachtige, langdurige bijval.)

In de dagen van oorlog, evenals in de jaren van vreedzame opbouw is de partij van Lenin de partij van de bolsjewiki, de leidende en richtinggevende kracht van het Sovjet-volk geweest. Geen enkele partij beschikte of beschikt over een zodanig prestige onder de volksmassa's, als onze bolsjewistische partij. En dit is begrijpelijk. Onder leiding van de partij der bolsjewiki hebben de arbeiders, boeren en intellectuelen van ons land hun vrijheid veroverd en een socialistische gemeenschap opgebouwd. In de dagen van de vaderlandse oorlog is de partij de bezielende en motorische kracht gebleken bij de strijd van ons volk tegen de fascistische indringers. De organisatorische arbeid der partij heeft alle krachtsinspanningen der Sovjet-mensen saamgebundeld en gericht op het gemeenschappelijke doel, hierbij al onze krachten en middelen ondergeschikt makende aan dit doel, de vernietiging van de vijand. In het verloop van de oorlog is de partij nog hechter met het volk vergroeid en zijn haar banden met de brede lagen der werkende bevolking nog verstevigd. Dit is de oorsprong van de kracht van onze staat! (Stormachtige, langdurige bijval.)

De tegenwoordige oorlog heeft ten volle de bekende stelling van Lenin bevestigd, dat de oorlog een alzijdige beproeving van alle materiele en morele krachten van ieder volk betekent. De geschiedenis der oorlogen leert, dat slechts die staten deze beproeving hebben doorstaan, welke sterker dan hun vijand zijn gebleken wat betreft ontwikkeling en organisatie van hun economie, wat betreft de ervaring, de bekwaamheid en de strijdgeest van hun troepen, en wat betreft het uithoudingsvermogen en de eensgezindheid van hun volk gedurende het hele verloop van de oorlog. En aan al deze eisen voldoet onze staat.

De Sovjet-staat is nog nooit zo hecht en onwrikbaar geweest als nu, in het derde jaar van de vaderlandse oorlog. De lessen van de oorlog leren, dat de Sovjet-structuur niet alleen de beste organisatievorm gebleken is wat betreft de economische en culturele vooruitgang van het land in de jaren van

vreedzame opbouw, maar ook wat betreft de mobilisatie van alle volkskrachten tot afweer van de vijand in oorlogstijd. De 26 jaar geleden gegroundveste Sovjet-macht heeft in een korte periode van de geschiedenis ons land in een onneembare vesting herschapen. Het Rode Leger beschikt van alle legers ter wereld over het meeste hechte en betrouwbare achterland.

Die is de oorsprong van de kracht der Sovjet-Unie! (Stormachtige, langdurige bijval.)

Het lijkt geen twijfel, dat de Sovjet-staat krachtig en nog hechter dan tevoren uit de oorlog te voorschijn zal komen. De Duitse indringers roven onze gebieden leeg en maken ze tot een woestijn, trachtende de macht van onze staat aldus te ondermijnen. Het offensief van het Rode Leger heeft in een nog grotere mate dan tevoren het barbaarse bandictenkarakter van het Hitler- leger aan het dicht gebracht. Honderdduizenden van onze vreedzame landgenoten zijn door de Duitsers in de door hen bezette gebieden uitgemoord. Gelijk middeleeuwse barbaren of gelijk de horden van Attila vertrappen de Duitse boosdoeners de akkerlanden, verbranden dorpen en steden en vernielen industriële ondernemingen en culturele instellingen. De misdaden der Duitsers wijzen op de zwakte der fascistische indringers, immers zo treden slechts ééndagstyrannen op, welke zelf niet in hun overtuiging geloven. En hoe hopelozender de toestand der Hitlerianen wordt, des te verwoeder worden zij bij hun wreedheden en plunderingen. Ons volk zal den Duitschen indringers deze misdaden niet vergeven. Wij zullen de Duitse misdadigers dwingen, verantwoordig af te leggen voor al hun wandaden! (Stormachtige, langdurige bijval.)

In de districten, waar de fascistische massamoordenaars tijdelijk geheerst hebben, staan wij voor de taak, vernielde dorpen en steden, industrie, verkeerswegen, landbouw en culturele instellingen weer op te bouwen en voor de van het fascistische juk bevrijde Sovjet-mensen normale levensomstandigheden te scheppen. Reeds nu is het werk tot herstel van het economische en culturele leven in de van de vijand bevrijde districten op volle toeren. Maar dit is pas het begin. Het is beslist noodzakelijk om de gevolgen der Duitse overheersing in de bevrijde districten *volledig* te liquideren. Dit is een grootse, het gehele volk, omvattende taak. Wij kunnen en moeten deze moeilijke taak op korte termijn volbrengen.

3. DE VERSTERKING VAN DE ANTI-HITLER COALITIE. DE ONTWRICHTING VAN HET FASCISTISCHE BLOK.

Het afgelopen jaar heeft niet alleen een ommekeer gebracht in de vaderlandse oorlog van de Sovjet-Unie, maar ook in de gehele wereldoorlog.

De veranderingen, welke in dit jaar hebben plaats gehad in de militaire en buitenlandse-politieke situatie, waren gunstig voor de U.S.S.R. en zijn Geallieerde en bevriende mogelijkheden en nadelig voor Duitsland en zijn medeplichtigen bij de plundering van Europa.

De resultaten en gevolgen van de overwinningen van het Rode Leger hebben zich tot ver buiten het bestek van het Sovjet-Duitse front doen gevoelen, hebben het hele verdere verloop van de wereldoorlog veranderd en een grote internationale betekenis verworven. De overwinning der Geallieerde landen over de gemeenschappelijke vijand is naderbij gekomen en de betrekkingen tussen de Geallieerden, zowel als de wapenbroederschap van hun legers zijn, tegen de verwachtingen der vijanden in, niet alleen niet zwakker, maar zelfs

hechter en sterker geworden. Hiervan geven ook op welsprekende wijze de historische beslissingen der Moskouse conferentie tussen de vertegenwoordigers van de Sovjet-Unie, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten van Amerika blijk, welke onlangs gepubliceerd zijn. Onze verenigde naties zijn thans vastbesloten de vijand de gecoördineerde slagen toe te brengen, welke tot de definitieve overwinning zullen leiden.

In dit jaar werden de slagen van het Rode Leger tegen de Duits-fascistische legers ondersteund door de militaire acties onzer bondgenoten in Noord-Afrika, in het Middellandse Zeegebied en in Zuid-Italië. Tegelijkertijd hiermede hebben de Geallieerden de doeltreffende bombardementen op de belangrijkste industriële centra van Duitsland versterkt en zij gaan voort, deze te versterken en hierdoor de militaire macht van de vijand belangrijk te verzwakken. Voegt men hierbij het feit, dat de Geallieerden ons regelmatig voorzien van allerlei wapens en grondstoffen, dan kan men zonder overdrijving zeggen, dat zij door dit alles de successen van ons zomer-offensief in belangrijke mate hebben bevorderd. Natuurlijk kunnen de tegenwoordige krijgsverrichtingen der Geallieerde Legers in Zuid-Europa nog niet als een tweede front beschouwd worden, maar zij zijn toch in ieder geval iets van die aard. Het is begrijpelijk, dat de vorming van een werkelijk tweede front in Europa, dat niet lang meer op zich zal laten wachten, de overwinning op Hitler-Duitsland belangrijk zal versnellen en de wapenbroederschap der Geallieerde staten nog verder zal verstevigen.

Aldus tonen de gebeurtenissen van het afgelopen jaar, dat de anti-Hitleriaanse coalitie een hecht verbond van volken is; zij rust op een stevig fundament.

Thans is het reeds voor een ieder duidelijk, dat de Hitlerkliek, toen zij deze oorlog ontketende, Duitsland en zijn satellieten op een dood spoor heeft geleid. De nederlagen der fascistische troepen aan het Sovjet-Duitse front en de slagen van onze bondgenoten tegen het Italiaans-Duitse leger hebben het gehele bouwsel van het fascistische blok geschokt, zodat het op het ogenblik voor onze ogen begint ineen te storten.

Italië is definitief uit de Hitleriaanse coalitie weggevallen. Mussolini kan hieraan niets veranderen, daar hij in werkelijkheid niet meer dan een gevangene der Duitsers is. De beurt is thans aan de andere deelgenoten der coalitie. Finland, Hongarije, Roemenië en de overige vazallen van Hitler, ontmoedigd door de militaire nederlagen van Duitsland, hebben nu reeds volledig het geloof in een voor hen gunstige afloop van de oorlog verloren en hebben nog slechts één zorg: hoe uit het moeras te komen, waarin Hitler ze heeft getrokken. De handlangers van Hitler-Duitsland bij diens rooftochten, tot voor korte tijd nog slaafs gehoorzaamend aan hun baas, kijken thans, nu het moment is gekomen, om zich voor hun plunderingen te verantwoorden, om zich heen in het struikgewas en wachten op het geschikte moment om ongemerkt uit de roversbende weg te sluipen. (Gelach.)

Toen zij de oorlog ingingen, hebben de deelgenoten van het Hitler-blok gerekend op een snelle overwinning. Zij hadden reeds van tevoren de rollen verdeeld: wie de koek kreeg, wie de gard. (Gelach, bijval.) Het is begrijpelijk, dat zij de gard voor hun tegenstanders bestemd hadden, voor zichzelf echter de koek. Maar thans is het duidelijk, dat Duitsland en zijn lakeien de koek niet meer machtig zullen worden, maar dat zij de slagen van de gard onder elkaar zullen moeten verdelen. (Gelach, bijval.)

Met deze weinig benijdenswaardige perspectieven in het vooruitzicht, breken

de deelgenoten van Hitler op het ogenblik hun hoofd er over, hoe zij het moeten klaarspelen om uit de oorlog te geraken, zonder hierbij al te veel slagen te moeten incasseren. (Gelach.)

Het voorbeeld van Italië toont den vazallen van Hitler, dat hoe langer zij de onafwendbare breuk met de Duitsers uitstellen en hen in staat stellen in hun landen de baas te spelen, des te ergere verwoestingen staan hun landen te wachten en des te erger lijden zullen hun volken moeten verduren. Het voorbeeld van Italië toont eveneens, dat Hitler-Duitsland er niet aan denkt zijn vazal-staten te verdedigen, maar dat het van plan is, deze als strijdperk te gebruiken voor een vernielings-oorlog, teneinde slechts het moment van zijn eigen vernietiging uit te stellen.

De zaak van het Duitse fascisme is verloren, en de door het fascisme gestichte, bloedorstige „Nieuwe Orde” gaat zijn vernietiging tegemoet. In de bezette gebieden van Europa stijgen de golven van verontwaardiging tegen de fascistische onderdrukkers steeds hoger. Het vroegere prestige van Duitsland in de verbonden en neutrale landen is onherroepelijk verloren, zijn economische en politieke banden met de neutrale staten zijn verbroken.

De tijd, dat de Hitler-klied luidruchtig schetterde over de verovering van de wereld-heerschappij door de Duitsers, ligt ver achter ons. Thans, wij weten het allen, denken de Duitsers niet meer aan de wereld-heerschappij; het gaat niet meer om winst, het gaat om hun huid. (Gelach, bijval.)

Aldus heeft het verloop van de oorlog aangetoond, dat het verbond der fascistische staten op generlei hechte basis berust of berust heeft. De Hitler- coalitie was opgebouwd op de grondslag van de annexatie- en roofplannen van zijn deelgenoten. Zo lang de nazi's militaire successen boekten, leek de fascistische coalitie een krachtig verbond. Maar reeds de eerste nederlaag der fascistische legers leidde tot een feitelijke ontwrichting van dit op roof beluste blok. Hitler-Duitsland en zijn vazallen staan aan de vooravond van een catastrofe.

De overwinning der geallieerde landen op Duitsland zal belangrijke kwesties betreffende de organisatie en het herstel van het staatkundige, economische en culturele leven der Europese volkeren aan de orde stellen. De politiek van onze regering blijft met betrekking tot deze kwesties onveranderd. Te samen met onze bondgenoten zullen wij tot taak hebben:

1. De volken van Europa van de fascistische indringers te bevrijden en hen steun te verlenen bij het herstel van hun nationale staten, welke verminkt zijn door de fascistische onderdrukkers; de volken van Frankrijk, België, Joegoslavië, Tsjecho-Slowakije, Polen, Griekenland en andere staten, welke zich onder het Duitse juk bevinden, moeten opnieuw vrij en zelfstandig worden.
2. Om de bevrijde volken van Europa volledig het recht en de vrijheid te laten om zelf over hun staatsvorm te beslissen.
3. Maatregelen te treffen teneinde alle fascistische misdadigers, de schuldigen aan deze oorlog en aan het lijden der volken, in welk land zij zich ook verborgen zullen houden, streng te straffen en vergelding te eisen voor de door hen bedreven misdaden.
4. In Europa een orde in te stellen, welke iedere mogelijkheid op een agressie van de kant van Duitsland volledig uitsluit.
5. Een blijvende economische, politieke en culturele samenwerking tussen

de volkeren van Europa tot stand te brengen, welke gegrondvest zal zijn op wederzijds vertrouwen en wederzijdse hulp bij het herstel van het door de Duitsers vernielde economische en culturele leven.

Het Rode Leger en het Sovjet-volk hebben gedurende het afgelopen jaar grote successen behaald in de strijd tegen de Duitse indringers. Wij hebben een fundamentele ommekeer in de oorlog ten gunste van ons land bewerkstelligd en de oorlog gaat thans zijn beslissende ontknoping tegemoet. Maar het zou Sovjet-mensen onwaardig zijn, bij het bereikte te blijven stilstaan en zich te laten bedwelmen door hun successen. De overwinning zou ons kunnen ontgaan, indien de geest van zorgeloosheid in onze rijen ingang zou vinden. De overwinning valt niemand zonder strijd en inspanning ten deel. Zij wordt door strijd verworven. De overwinning is thans dichterbij, maar om haar te veroveren zijn nieuwe krachtsinspanningen, zelfverloochenende arbeid van het gehele achterland en bekwaam geleide, energiek uitgevoerde operaties van het Rode Leger aan het front beslist noodzakelijk. Het zou een misdaad zijn tegenover het vaderland, tegenover de Sovjet-burgers, welke tijdelijk onder het fascistische juk geraakt zijn, tegenover de volken van Europa, welke zuchten onder de Duitse druk, indien wij niet alle mogelijkheden zouden benutten, om de vernietiging van de vijand te verhaasten. De vijand mag geen respijt gegund worden. Daarom moeten wij al onze krachten inspannen, teneinde met de vijand af te rekenen.

Het Sovjet-volk en het Rode Leger zien helder de moeilijkheden van de voor ons liggende strijd in. Maar het is nu ook al duidelijk, dat de dag van onze overwinning nadert. De oorlog is thans in dat stadium gekomen, waarin het gaat om de volledige verdrijving der bezetters van de Sovjet-grond en om de liquidatie van de fascistische „Nieuwe Orde in Europa”.

De tijd is niet ver meer, dat wij de zuivering van de Oekraïne en Wit-Rus-land, alsmede van de districten van Leningrad en Kalinin zullen voltooiën, en de volken van de Krim, Litauen, Letland, Estland, Moldavië en de Karelo-Finse Republiek van de Duitse indringers zullen bevrijden.

Kameraden,

Op naar de overwinning van de anglo-sovjet-amerikaanse strijdgemeenschap! (Bijval.)

Op naar de bevrijding der volken van Europa van het fascistische juk! (Bijval.)

Op naar de volledige verdrijving der Duitse monsters van onze grond. (Bijval)

Leve ons Rode Leger! (Bijval)

Leve onze Oorlogsvloot! (Bijval.)

Leve onze dappere partizanen en partisanes! Bijval)

Leve ons grote vaderland! (Bijval.)

Dood aan de Duitse indringers! (Stormachtige, langdurige bijval. Allen staan op. Ovatie van de gehele zaal.)

Dagorder

van den Opperbevelhebber

Moskou, 7 November 1943 (No. 309).

Kameraden, rood-armisten en rode matrozen, sergeants, officieren en generaals, partizanen en parlisanes! Werkers der Sovjet-Uniel

Uit naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet ik U en wens U geluk met de 26ste verjaardag van de grote Socialistische October-revolutie.

Wij vieren de 26ste verjaardag van onze grote socialistische revolutie in het teken van roemrijke overwinningen van het Rode Leger op de vijanden van ons Vaderland.

Reeds meer dan twee jaar voert ons volk een bevrijdingsoorlog tegen de Duits-fascistische onderdrukkers. Een jaar geleden doorleefde ons vaderland moeilijke dagen. Op dat tijdstip had de vijand ons een uitgestrekt gebied ontfroefd. Millioenen Sovjet-burgers zochten in Duitse slavernij. De vijandelijke horden stormden naar de Wolga ter omsingeling van Moskou uit het Oosten, zij bedreigden de toegangen tot Trans-Kaukasië. Maar het Rode Leger zette zijn leven in om de vijand de weg te versperren. Onze troepen brachten de buitenlandse roversborden tot staan en joegen ze vervolgens, na ze bij Stalingrad verslagen te hebben, onweerstaanbaar naar het Westen. Sindsdien heeft het Rode Leger onafgebroken het initiatief van de oorlogshandelingen behouden.

In de winter 1942—1943 hebben onze dappere troepen de elite-legers der Duitsers, Italianen, Roemenen en Hongaren uiteen geslagen en meer dan een miljoen vijandelijke soldaten gedood of gevangen genomen; zij hebben een reusachtig gebied met een oppervlakte van bijna een half miljoen km³ bevrijd.

In de zomer van 1943 heeft het Rode Leger de vijand een nieuwe vernietigende slag toegebracht. In de loop van enkele dagen hebben onze troepen het zomer-offensief der Duitsers geliquideerd en hiermee het plan van Hitler, tot vernietiging van belangrijke strijdkrachten van het Rode Leger en tot een omtrekkende beweging rond Moskou vanuit het gebied van Orel—Koersk, teniet gedaan. Meer dan dat, het Rode Leger is zelf tot een beslissend offensief overgegaan, heeft de machtige verdedigingslinies van den tegenstander doorbroken en hem in het verloop van drie maanden op sommige plaatsen 400 tot 450 km naar het Westen gedreven. In het verloop van de zomer-veldtocht hebben onze troepen de vijand verjaagd uit de Oekraïne, links van de Dnjepr, uit het Donetz-gebied, uit Taman, uit de gebieden om Orel en Smolensk, terwijl zij het rechts van de Dnjepr gelegen deel der Oekraïne zijn binnengedrongen; zij hebben zich meester gemaakt van Kiew, hoofdstad der Sovjet-Oekraïne, zijn Wit-Rusland binnengedrongen, hebben de toegangen tot de Krim bezet en hebben meer dan 160 steden en meer dan 38.000 bewoonde plaatsen bevrijd.

Het Rode Leger heeft in het afgelopen jaar meer dan tweederde van onze grond, welke eerst door de Duitsers was bezet, aan de Duitsers ontrukkt en heeft tientallen millioenen Sovjet-burgers van het Duitse juk bevrijd.

Gedurende het afgelopen jaar hebben de Duitsers aan het Sovjet-Duitse front meer dan vier miljoen soldaten en officieren verloren, waarvan niet minder dan 1.800.000 gesneuvelden.

Aan het Sovjet-Duitse front hebben de elite-divisies van het Duits-fascistische leger een roemloos einde gevonden. Mét hen zijn voor altijd Hitlers plannen tot verovering van de wereld en onderwerping der volken, begraven.

Het is een feit, dat het Duitse leger ook steeds hardnekkig doorvecht, zich vastklampende aan iedere verdedigingslinie. Maar de nederlagen, de Duitsers sinds de vernietiging van hun Stalingrad-leger toegebracht, hebben de strijd* geest van het Duitse leger ondermijnd. Thans zijn de Duitsers dodelijk bevreesd voor omsingelingen en slaan, wanneer zij door onze troepen dreigen overvleugeld te worden, met achterlating van hun materieel en gewonden op de vlucht.

In de offensieve gevechten van het afgelopen jaar zijn onze troepen rijker geworden aan ervaring en kennis van de moderne oorlog. Onze officieren en generaals voeren hun troepen op bekwame wijze aan en maken zich met succes de kunst van het militaire leiderschap eigen. Het Rode Leger is een der machtigste en meest geharde moderne legers geworden.

De overwinningen van het Rode Leger hebben de internationale positie van de Sovjet-Unie nog verder versterkt. Het offensief van ons leger werd ondersteund door de operaties der geallieerde legers in Noord-Afrika, op de Italiaanse eilanden en in Zuid-Italië. De luchtmacht onzer bondgenoten heeft de industriële centra van Duitsland aan zware bombardementen onderworpen. Het lijdt geen twijfel, of de slagen van het Rode Leger tegen de Duitse legers vanuit het Oosten, gesteund door de slagen van belangrijke strijdkrachten der geallieerden vanuit het Westen, zullen leiden tot de vernietiging van de militaire macht van Hitler-Duitsland en tot de volledige overwinning van de anti-Hitleriaanse coalitie.

Het Rode Leger had zijn grootse overwinning van het laatste jaar niet kunnen behalen, zonder de steun van het gehele volk. Het Sovjet-volk geeft al zijn krachten voor de ondersteuning van zijn leger.

In een onophoudelijke stroom rollen wapens, ammunitie, levensmiddelen en uitrusting naar het front. De Oeral en het gebied van Koesnesk, Moskou en het Wolga-gebied, Leningrad en Bakoe, Kazakstan en Ocsbekistan, Georgië en Armenië, al onze republieken en gebieden zijn geworden tot een machtig arsenaal voor het Rode Leger. Met succes werkt het Sovjet-volk aan het herstel der aan de vijand ontrukte industrie- en landbouwgebieden, brengt het fabrieken, ondernemingen, mijnen en spoorwegen in bedrijf, vormt het nieuwe sowchozen en kolchozen en wendt het de hulpbronnen der bevrijde districten aan ten dienste van het front.

Onze successen zijn waarlijk groots. Maar het zou naïef zijn zichzelf, te sussen met de behaalde successen. Thans, nu het Rode Leger de vijand aan gene kant van de Dnjpr bestookt en zich een weg baant naar de Westelijke grenzen van ons land, zou het bijzonder gevaarlijk zijn, zich over te geven aan onbekommerdheid, ongemotiveerde gerustheid en onderschatting van de ernstige moeilijkheden van de komende tijd. Thans zal de vijand met bijzondere verbittering om iedere voetbreed van het door hem bezette gebied vechten, immers, elke stap vooruit van ons leger brengt het uur van afrekening met de Duitsers voor de door hen op ons grondgebied bedreven misdaden, dichterbij.

De strijd voor de beslissende overwinning op de Duits-fascistische indringers

zal van leger en volk nog grote krachtsinspanningen en nieuwe wapenfeiten eisen.

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, sergeants, officieren en generaals, partisanen en partisanes!

In de grootste veldslagen tegen onze doodsvijand hebt gij indrukwekkende overwinningen behaald en de veldtekens van het Rode Leger en de Oorlogsvloot met onvergankelijke roem bedekt. Met Rode Leger en de Oorlogsvloot beschikken thans over alle mogelijkheden om de Sovjet-bodem binnen korte tijd van Duitse indringers te zuiveren.

In naam van de overwinning van ons vaderland op de Duits-fascistische monsters, **BEVEEL IK:**

1. Aan alle soldaten en sergeants: zonder ophouden hun militaire bekwaamheid te vervolmaken, de eisen der statuten en reglementen, zowel als de bevelen van officieren en superieuren ten strengste te gehoorzamen; altijd en overal een voorbeeldige orde, een hechte discipline en een hoge mate van organisatie in acht te nemen.
2. Aan officieren en generaals van alle wapens: hun leiding over de troepen op het slagveld en de samenwerking tussen alle wapens te vervolmaken. De successen van het offensief hechter te consolideren; de vijandelijke troepen onweerstaanbaar te achtervolgen, de achterwaartse aanvoer in snel tempo te doen plaats vinden en de reserves op gedurfde wijze voor nieuwe slagen in te zetten.
3. Aan het gehele Rode Leger: onverschrokken en energiek de vijandelijke verdediging te doorbreken, de vijand dag en nacht te achtervolgen zonder hem de gelegenheid te geven zich in tussenliggende verdedigingslijnen te versterken; door bekwame en gedurfde bewegingen de verbindingsslijnen van de vijand af te snijden, zijn troepen te omsingelen en uiteen te slaan; materieel en mensen van den tegenstander te vernietigen, buit te maken en gevangen te nemen.
4. Aan partisanen en partisanes: de Sovjet-burgers op te wekken tot gewapende strijd tegen de Duitsers; op alle manieren de hulp aan het aanvallende Rode Leger te vergroten: achterwaartse verbindingen en staven van de vijand te vernietigen; Sovjet-burgers te beschermen voor uitroeiing en wegvoering in Duitse slavernij; zonder medelijden de Duits-fascistische schurken te vernietigen!

Strijders van het Rode Leger, partisanen en partisanes! Voorwaarts, naar de volledige vernietiging der Duits-fascistische indringers!

Leve de 26e verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie!

Leve ons overwinnende Rode Leger!

Leve onze overwinnende Oorlogsvloot!

Leve onze onverschrokken partisanen en partisanes!

Leve ons grote vaderland!

Vergelding en dood aan de Duits-fascistische indringers!

De Opperbevelhebber, Maarschalk der Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber

Moskou,, 23 Februari 1944 (No. 16).

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, sergeants, officieren en generaals, partizanen en partisanes!

De volken van ons land vieren de 26ste verjaardag van het Rode Leger in het teken van historische overwinningen der Sovjet-legers op de Duits-fascistische troepen.

Meer dan een jaar lang voert het Rode Leger een succesvol offensief, verslaat de legers der Hitleriaansc indringers en vaagt ze weg van de Sovjet-aarde. Gedurende die tijd heeft het Rode Leger op succesvolle wijze de winter-veldtocht 1942—'43 volbracht, heeft het de zomer-veldslagen van 1943 gewonnen en het geslaagde winter-offensief van 1943—'44 doorgevoerd. In het verloop van deze, in de geschiedenis ongeëvenaarde veldtochten, heeft het Rode Leger plaatselijk tot 1700 km in Westelijke richting strijdende afgelegd en heeft het bijna driekwart van het door de vijand bezette Sovjet-gebied van hem gezuiverd.

In het verloop van de laatste winterveldtocht heeft het Rode Leger de machtige verdedigingslinie der Duitsers langs de gehele loop van de Dnjepr, van Zjlobin tot Cherson opgeruimd, en hiermede de berekeningen der Duitsers omtrent een langdurige verdedigingsoorlog aan het Sovjet-Duitse front teniet gedaan.

In drie maanden van de winter-veldtocht hebben onze dappere troepen klinkende overwinningen behaald in de Oekraïne, rechts van de Dnjepr; zij hebben de bevrijding der districten van Kiew, Dnjeppropetrowsk en Zaporosje voltooid, zij hebben het gehele district van Zjtomir bevrijd, alsmede bijna de gehele districten van Rowensk en Kirowograd, en verder een reeks arrondissementen van de districten Winnitza, Nikolajew, Kamencz-Podolsk en Wolhynsk. Door de beslissende operaties van het Rode Leger is de poging der Duitsers tot een tegen-offensief in het gebied van Zjtomir, Kriwoi-Rog en Oeman teniet gedaan. De Sovjet-troepen hebben de Duitsers op de rechteroever van de Dnjepr een tweede Stalingrad bereid, door in het gebied van Korzocn-Sjcwtsjenkowski tien Duitse divisies en een brigade te omsingelen en te vernietigen.

Een grote overwinning is door de Sovjet-troepen voor Leningrad behaald. Onze troepen hebben daar een machtig systeem van blijvend aangelegde en diepgeschelonnerde versterkingen van den tegenstander doorbroken, een sterke Duitse legergroep vernietigd en Leningrad volledig bevrijd van de vijandelijke blokkade en van de barbaarse artillerie-beschieting. De Sovjettroepen voltooiën de zuivering der districten van Leningrad en Kalinm van de fascistische monsters en zijn op het grondgebied van Sovjet-Estland doorgedrongen.

De massale verdrijving der bezetters uit Sovjet-Wit-Rusland is begonnen: bevrijd zijn vrijwel het gehele gebied der districten Gomel en Polesk, alsmede een reeks arrondissementen der districten Mogilew en Witebsk. Onder de ongunstige omstandigheden van deze winter hebben onze troepen, na het

overwinnen van machtige vijandelijke verdedigingslijnes, gedurende de drie maanden van de winter-veldtocht ongeveer 200.000 km² Sovjet-grond van indringers gezuiverd. Het Rode Leger heeft de vijand meer dan dertien duizend bewoonde plaatsen ontruikt, waaronder 82 steden en 320 spoorwegstations. Opnieuw zijn millioenen Sovjet-burgers uit de fascistische slavernij bevrijd. Belangrijke landbouw- en industriedistricten met rijke voorraden ijzererts en mangaan zijn aan ons vaderland teruggegeven. De Duitsers hebben deze economisch belangrijke gebieden, waaraan zij zich zo wanhopig hadden vastgeklampt, verloren.

Het moet nu wel aan een ieder duidelijk zijn, dat Hitler-Duitsland onherroepelijk naar de catastrofe toedrijft. Weliswaar zijn de voorwaarden voor de oorlogvoering ditmaal gunstiger voor Duitsland dan in de vorige wereldoorlog, toen het van het begin af aan tot het einde van de oorlog aan twee fronten heeft moeten strijden. Maar een groot nadeel voor Duitsland is gelegen in het feit, dat de Sovjet-Unie in deze oorlog veel sterker is gebleken dan het oude tsaristische Rusland in de vorige oorlog. Gedurende de eerste wereldoorlog streeden zes grote mogenheden: Frankrijk, Rusland, Engeland, de U.S.A., Japan en Italië, op twee fronten tegen het Duitse blok. In de tegenwoordige oorlog zijn Italië en Japan naar de zijde van Duitsland overgegaan; Finland heeft zich bij het fascistische blok gevoegd; Roemenië, dat in de vorige oorlog tegen Duitsland had gestreden, is overgelopen; bovendien is het grootste deel der Duitse strijdkrachten tot nu toe aan één front, tegen de Sovjet-Unie, ingezet. Uit de geschiedenis weten wij, dat Duitsland altijd die oorlogen heeft gewonnen, waarbij het aan één front streed en omgekeerd de oorlog verloren heeft, toen het gedwongen was aan twee fronten te strijden. In de tegenwoordige oorlog strijdt Duitsland met het grootste deel van zijn macht aan één front: tegen de U.S.S.R. Desalniettemin heeft het niet alleen de overwinning niet kunnen behalen, maar is het zelfs door de machtige slagen der strijdkrachten van de Sovjet-Unie aan de rand van de ineenstorting gebracht. Indien de Sovjet-Unie in deze strijd alléén niet slechts tegen de stormkracht der Duitse oorlogsmachine heeft stand gehouden, maar ook de Duits-fascistische legers beslissende nederlagen heeft toegbracht, dan zal de situatie van Hitler-Duitsland des te hopelozeler worden, wanneer de hoofdmacht van onze geallieerden in actie zal komen en een machtige en in kracht steeds toenemende algemene aanval van alle geallieerde staten tegen Hitler- Duitsland ontketend zal worden.

De Duits-fascistische rovers breken thans hun hoofd om een uitweg te vinden uit de dreigende catastrofe. Opnieuw klampen zij zich vast aan de „totale” mobilisatie in het achterland, hoewel de menselijke reserves van Duitsland al uitgeput zijn. De fascistische volksmenners ondernemen wanhopige pogingen om tweedracht te zaaien in het kamp der anti-Hitleriaanse coalitie, teneinde de oorlog hiermede te rekken. De Hitleriaanse diplomaten snellen van het ene neutrale land naar het andere en spannen zich in betrekkingen aan te knopen met pro-Hitleriaanse elementen, terwijl zij wijzen op de mogelijkheid tot een aparte vrede, nu eens met onze staat, dan weer met onze bondgenoten. Al deze slinksheden der Hitlerianen zijn tot mislukking gedoemd, daar immers de basis der anti-Hitleriaanse coalitie gevormd wordt door de vitale belangen der geallieerden, welke zich ten doel gesteld hebben Hitler-Duitsland en zijn medeplichtigen in Europa te verpletteren. Juist deze gemeenschap van fundamentele belangen leidt tot ver

sterking van de militaire eenheid tussen de U.S.S.R., Engeland en de U.S.A. gedurende het verloop van de oorlog.

Het uur der eind-afrekening voor al de wandaden door de Hitlerianen op Sovjet-gebied en in de bezette landen van Europa bedreven, nadert.

Het geslaagde offensief van het Rode Leger is mogelijk geworden dank zij nieuwe arbeidsprestaties der Sovjet-mensen op alle gebieden van ons economisch leven. De werkers der Sovjet-Unie hebben de zomer-overwinning van het Rode Leger aan de fronten geconsolideerd door nieuwe productie-overwinningen in het achterland.

Do arbeiders uit onze industrieën vervullen binnen de vastgestelde termijnen de eisen van het regerings-plan en overtreffen deze zelfs; zij brengen nieuwe fabrieken, hoogovens en krachtstations in bedrijf; in ongelooflijk korte tijd herstellen zij in de bevrijde gebieden de door de bezetters vernielde industrie. De heldhaftige krachtsinspanningen der arbeidersklasse versterken nog verder de materiële basis voor de oorlogvoering van het Rode Leger en verhaasten hierdoor het uur van onze eindoverwinning.

De boerenstand der Sovjet-Unie levert de staat levensmiddelen voor het Leger en voor de steden, alsmede grondstoffen voor de industrie, hij biedt op zelfverloochenende wijze steun aan het Rode Leger.

De intelligentia van de Sovjet-Unie geeft arbeiders en boeren leiding en steun bij de verdere ontwikkeling van de productie en bij de voorziening in de behoeften van het Rode Leger.

De werkers van de bevrijde gebieden vergroten iedere dag hun hulp aan het Rode Leger, dat hen bevrijd heeft, zij voegen de opbrengst der herstelde fabrieken en landbouwbedrijven bij de grote stroom van materialen, welke naar het front vloeit.

Het lijdt geen twijfel, dat het Sovjet-volk ook verder met zijn heldhaftige arbeid en onder inspanning van al zijn krachten de ononderbroken groei van het productievermogen van ons land zal verzekeren, teneinde de uiteindelijke vernietiging der Duits-fascistische indringers te verhaasten.

De vorming van nieuwe troepenformaties in de verschillende republieken der Unie, voorbereid door de wapenbroederschap van de volkeren der U.S.S.R. in deze vaderlandse oorlog en door heel de geschiedenis van onze staat, zal het Rode Leger nog verder versterken en nieuwe strijdkrachten aan zijn rangen toevoegen.

Kameraden rood-armisten, rode matrozen, sergeants, officieren en generaals!
Kameraden partizanen en partisanes!

in het verloop van de bevrijdingsoorlog voor de onafhankelijkheid van ons Vaderland hebt *gij* wonderen van dapperheid verricht. Het Rode Leger heeft een beslissende ommekeer van de oorlog in ons voordeel tot stand gebracht en marcheert nu met zekere pas naar de eindoverwinning op de vijand. De vijand lijdt nederlaag op nederlaag. Hij is evenwel nog niet verslagen. De Hitleraanse rovers, met hun naderende ondergang en de onafwendbare vergelding voor al de gruwelijke schanddaden, door hen op ons gebied bedreven, voor ogen, verdedigen zich met de verbittering van ten dode opgeschrevenen. Zij werpen hun laatste krachten en reserves in de strijd en klampen zich vast aan iedere meter Sovjet-bodem, aan iedere geschikte verdedigingslinie.

Daarom moeten wij, hoe groot ook onze successen mogen zijn, evenals te voren de krachten van de vijand nuchter beoordelen, ons waakzaam betonen 80

en geen aanmatiging, ongegrond zelfvertrouwen en zorgeloosheid dulden.

De krijgsgeschiedenis kent geen geval, waarin de vijand uit zich zelf in de afgrond is gesprongen. Om een oorlog te winnen moet men den tegenstander naar de afgrond toedrijven en hem er in duwen. Slechts voortdurend in kracht toenemende, vernietigende slagen kunnen de tegenstand van de vijand breken en ons de eindoverwinning brengen. Hiervoor is het beslist noodzakelijk de militaire opleiding der soldaten en het militaire leiderschap der officieren van ons leger voortdurend te vervolmaken.

Het is de plicht van het Rode Leger om iedere dag zijn militaire bekwaamheid te verhogen, onafgebroken en nauwgezet de tactiek van de vijand te bestuderen, zijn slinkse trucs op bekwame wijze en bijtijds te doorkruisen en tegenover de vijandelijke tactiek onze nog meer geperfectioneerde tactiek te plaatsen. Het is beslist noodzakelijk, dat de oorlogservaring en de prestaties der elite-eenheden en -formaties van het Rode Leger aan *al* onze troepen eigen worden, dat het *gehele* Rode Leger, *al* zijn soldaten en officieren de vijand volgens alle regelen der moderne oorlogvoering leren verslaan.

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, sergeants, officieren en generaals, partisanen en partisanses!

Na U gegroet en gelukkigwensend te hebben met de 26ste verjaardag van het Rode Leger,

BEVEEL IK:

1. aan alle soldaten en sergants-infanteristen, mortier-bemanningen, artilleristen, piloten, tanktroepen, pioniers, verbindingstroepen en cavalleristen: onophoudelijk hun militaire bekwaamheid te vervolmaken, de uitstekende kwaliteit van ons oorlogsmatcrieel volledig uit te buiten, de vijand te verslaan zoals onze befaamde garde-troepen hem verslaan, de bevelen der officieren nauwgezet op te volgen, discipline en orde te verstevigen en het organisatie- peil te verhogen.
2. aan officieren en generaals van alle wapens: de kunst van het militaire leiderschap, de manoeuvre tactiek en de samenwerking van alle wapens in de strijd te vervolmaken; bij de praktische uitvoering een meer algemeen en gedurfd gebruik te maken van de ervaringen der garde-eenheden en formaties; het werk der staven en achterwaartse eenheden op een hoger peil te brengen; onze verkenning met alle middelen te verbeteren en uit te breiden.
3. aan het gehele Rode Leger: door bekwame coördinatie van artillerievuur en troepenbewegingen de vijandelijke verdediging in heel haar diepte te doorbreken; de vijand geen kans te geven tot verademing; vijandelijke pogingen om door tegenaanvallen ons offensief tot staan te brengen, bijtijds te niet te doen; de achtervolging van de vijand op bekwame wijze te organiseren, zonder hem de gelegenheid te geven zijn materieel weg te voeren; door gedurfd manoeuvreren de vijandelijke troepen in de flank aan te vallen en vervolgens in hun achterwaartse verbindingen door te dringen; de troepen van den tegenstander te omsingelen, ze uiteen te slaan en ze te vernietigen, indien zo weigeren de wapens neer te leggen.
4. aan partisanen en partisanses: de hulp aan het Rode Leger uit te breiden, overvallen te doen op staven en garnizoenen van den tegenstander; zijn achterwaartse verbindingen en communicaties te vernielen en hem de aanvoer van reserves onmogelijk te maken.

5. ter viering van de grootse overwinningen, gedurende het afgelopen jaar door de gewapende strijdkrachten van de Sovjet-staat behaald: heden de drie-en- twintigste Februari, op de 26e verjaardag van het Rode Leger, te achttien uur, in de steden Moskou, Leningrad, Kicw, Dnjepropetrowsk, Gomel en Rostow de dappere troepen van het Rode Leger te salueren met 20 artillerie- salvo's.

Roem zij ons overwinnende Rode Leger!

Roem de Sovjet-wapens!

Roem onze onverschrokken partisanen en partisanes!

Leve ons grote Sovjet-Vaderland!

Leve onze communistische partij van de Sovjet-Unie, de bezielende en organisatorische kracht bij de grote overwinningen van het Rode Leger!

Dood aan de Duitse indringers!

De Opperbevelhebber, Maarschalk der Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber

Moskou, 1 Mei 1944 (No. 70).

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, sergeants, officieren en generaals, partisanen en partisans! Werkers van de Sovjet-Unic!

Broeders en zusters, die tijdelijk onder het juk der Duitse onderdrukkers geraakt en met geweld in fascistische slavernij naar Duitsland gevoerd zij!

In naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet ik U en wens U geluk met de eerste Mei!

De volkeren van ons land vierden de eerste Mei in het teken van in het oog lopende successen van het Rode Leger.

Sinds de vernietiging der Duitse divisies voor Stalingrad voert het Rode Leger een bijna onafgebroken offensief. Het is in die tijd strijdende opgerukt van de Wolga tot de Scyth, van de voorgebergten van de Kaukasus tot aan de Karpaten, hierbij het vijandelijke gespuis uitroeien en het wegvagend van de Sovjet-bodem.

In het verloop van de winter-veldtocht 1943—'44 heeft het Rode Leger de historische veldslag om de Dnjepr en om het rechts van deze rivier gelegen deel der Oekraïne gewonnen; het heeft de machtige verdedigingswerken der Duitsers voor Leningrad en op de Krim doorbroken; door bekwaame en met élan uitgevoerde operaties heeft het de Duitse verdediging langs de waterlinies — de Zuidelijke Boeg, de Dnjepr, de Prochta en de Scyth — doorbroken. Bijna de gehele Oekraïne, Moldavië en de Krim, de districten van Leningrad en Kalinin, alsmede een belangrijk deel van Wit-Rusland zijn van Duitse indringers gezuiverd. De metallurgie van het Zuiden, de erts-gebieden van Kriwoi-Rog, Kertsj en Nikopol, alsmede de vruchtbare landstreken tussen Dnjepr en Prochta zijn aan het Vaderland teruggeven. Tientallen miljoenen Sovjet-burgers zijn aan de fascistische slavernij ontruk.

Bij de uitvoering van deze grootse taak van bevrijding van onze geboortegrond uit de handen der fascistische indringers, heeft het Rode Leger onze staatsgrenzen met Roemenië en Tsjecho-Slowakije bereikt, en het zet thans de vernietiging der vijandelijke legers op Roemeens gebied voort.

De successen van het Rode Leger zijn mogelijk geworden dank zij de juiste strategie en tactiek van het Sovjet-Opperbevel, dank zij het hoge moreel en de voortreffelijke aanvalsgedest van onze soldaten en officieren, dank zij de ruime voorziening van onze troepen met prima Sovjet-oorlogsmaterieel, dank zij de toegenomen militaire bekwaamheid en onderlegdheid van onze artilleristen, mortier-bemanningen, tanktroepen, vliegeniers, verbindingstroepen, pioniers, infanteristen, cavalleristen en verkenner.

Een belangrijke bijdrage tot deze successen is geleverd door onze grote bondgenoten, de Verenigde Staten van Amerika en Groot-Brittannië — welke in Italië een front vormen tegen de Duitsers en zodoende een belangrijk deel der Duitse troepen van ons afwenden, welke ons voorzien van zeer waardevolle strategische grondstoffen en oorlogsmaterieel en welke tenslotte door het systematische bombarderen van militaire doelen in Duitsland, de militaire macht van dit land ondermijnen.

Maar de successen van het Rode Leger zouden weinig hecht gebleken zijn, en zouden bij de eerste ernstige tegenaanval van de kant van den tegenstander tot niets gereduceerd zijn, indien het gehele Sovjet-volk en ons gehele land het Rode Leger niet vanuit het achterland gesteund hadden. Het Rode Leger heeft in de gevechten voor zijn Vaderland blijk gegeven van ongeëvenaarde heldenmoed. Maar het Sovjet-volk is niet bij het Rode Leger ten achter gebleven. Onder de moeilijke oorlogs-omstandigheden heeft het Sovjet-volk beslissende successen behaald bij de massa-productie van wapens, ammunitie, uitrustingsstukken en levensmiddelen, alsmede bij het geregelde vervoer hiervan naar het front, naar het Rode Leger.

De macht van de Sovjet-industrie is gedurende het afgelopen jaar belangrijk gegroeid. Honderden nieuwe fabrieken en mijnen, tientallen elektrische centrales, spoorlijnen en bruggen zijn in bedrijf gesteld. Nieuwe miljoenen Sovjet-burgers hebben hun plaatsen aan de werkbanken ingenomen, hebben de meest ingewikkelde beroepen geleerd en zijn meesters in hun vak geworden. Onze kolchozen en sowchozen hebben de beproevingen van de oorlog met ere doorstaan. Zonder uit te rusten werkt de Sowjet-boerenstand onder de moeilijke omstandigheden van de oorlogstijd op zijn velden; hij vóórziets ons leger en de bevolking van levensmiddelen en levert grondstoffen aan onze industrie. Onze intelligentie heeft wetenschap en techniek, cultuur en kunst van de Sovjet-Unie verrijkt met nieuwe opmerkelijke prestaties en ontdekkingen. De vrouwen der Sovjet-Unie hebben onschatbare verdiensten verworven bij de verdediging van het Vaderland. Zelfverloochenend werken zij voor de belangen van het front, dapper verdragen zij alle moeilijkheden van de oorlogstijd en bezielen de soldaten van het Rode Leger, de bevrijders van ons Vaderland, tot grote wapenfeiten.

De vaderlandse oorlog heeft getoond, dat het Sovjet-volk in staat is wonderen te verrichten en de allerswaarste beproevingen te doorstaan. Arbeiders, kolchosboeren, intelligentie, het gehele Sovjet-volk, zijn vervuld van vastbeslotenheid om de vernietiging van de vijand te verhaasten, het door de fascistten ontworpen economische leven volledig te herstellen en ons land nog sterker en welvarender te maken dan tevoren.

Het fascistische statenblok kraakt onder de slagen van het Rode Leger en valt uiteen; vrees en verwarring heersen thans onder de Roemeense, Hongaarse, Finse en Bulgaarse „bondgenoten” van Hitler. Thans moeten deze helpers van Hitler, wier landen door de Duitsers bezet zijn of bezet worden, wel zien, dat Duitsland de oorlog verloren heeft. Roemenië, Hongarije, Finland en Bulgarije hebben slechts één mogelijkheid om aan een catastrofe te ontsnappen: breuk met de Duitsers en beëindiging van de oorlog. Men kan er echter niet op rekenen, dat de huidige regeringen dier landen in staat zullen blijken met de Duitsers te breken. Het is aan te nemen, dat de volken dier landen zelf hun bevrijding van het Duitse juk in handen zullen moeten nemen. En hoe eerder de volken dier landen zullen begrijpen op welk een dood spoor de Hitlerianen hen gebracht hebben, hoe eerder zij iedere vorm van steun aan hun Duitse onderdrukkers en de Quislings in hun eigen land zullen doen ophouden, des te minder slachtoffers en vernielingen zullen deze landen van de oorlog ondergaan en des te meer zullen zij kunnen rekenen op begrip van de zijde der democratische landen.

Als gevolg van zijn succesvolle offensief heeft het Rode Leger over een uitgestrektheid van meer dan 400 km onze staatsgrenzen bereikt, hierbij heeft

het meer dan % van het bezette Sovjet-gebied van het Duits-fascistische juk bevrijd. Het gaat er nu om onze GEHELE grond van fascistische indringers te zuiveren, en de staatsgrenzen der Sovjet-Unie LANGS HUN GEHELE LENGTE, van de Zwarte Zee tot de Barends-Zee, te herstellen.

Maar onze opgaven mogen zich niet beperken tot de verdrijving der vijandelijke legers buiten de grenzen van ons Vaderland. Het Duitse leger gelijkt thans op een gewond beest, dat gedwongen is naar zijn hol — Duitsland — te kruipen, teneinde zijn wonden te likken. Maar een gewond dier, dat zich in zijn hol teruggetrokken heeft, houdt daarom niet op gevaarlijk te zijn. Teneinde ons land en de met ons verbonden staten voor ieder gevaar voor onderwerping te kunnen vrijwaren, moeten wij het Duitse beest op de voet volgen en het in zijn eigen hol afmaken. Door de vijand te achtervolgen moeten wij onze Poolse en Tsjechische broeders, alsmede de overige met ons verbonden volken van West-Europa, welke zich onder de laars van Hitler- Duitsland bevinden, uit de Duitse slavernij bevrijden.

Het is begrijpelijk, dat deze taak een nog moeilijker karakter draagt, dan de verdrijving der Duitse legers buiten de grenzen der Sovjet-Unie. Deze taak kan slechts opgclost worden door de gecoördineerde krachtsinspanningen van de Sovjet-Unie, Groot-Brittannië en de V.S. van Noord-Amerika, in de vorm van gelijktijdige slagen uit het Oosten — door onze strijdkrachten —, en uit het Westen — door de strijdkrachten onzer bondgenoten. Het lijdt geen twijfel, dat slechts een dergelijke gecombineerde slag een volledige verplettering van Hitler-Duitsland tot stand zal kunnen brengen.

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, sergeants, officieren en generaals, partizanen en partisanes! Werkers der Sovjet-Unie! Broeders en zusters, die tijdelijk onder het juk der Duitse onderdrukkers geraakt en met geweld in fascistische slavernij naar Duitsland gevoerd zijt!

Ik groet U en wens U geluk met de feestdag van de eerste Mei!

IK BEVEEL:

Heden op deze internationale feestdag van alle werkers, te 20 uur, twintig artillerie salvo's af te vuren in de steden Moskou, Leningrad, Gomel, Kiew, Charkow, Rostov, Tiflis, Simferopol en Odessa, zulks ter ere van de historische overwinningen van het Rode Leger aan het front en van de grote successen der arbeiders, kolchos-boeren en intellectuelen der Sovjet-Unie in het achterland.

Leve ons Sovjet-Vaderland!

Leve ons Rode Leger en onze Oorlogsvloot!

Leve ons grote Sovjet-volk!

Leve de vriendschap tussen de volkeren der Sovjet-Unie!

Leve onze Sovjet-partizanen en partisanes!

Eeuwige roem de helden, die gesneuveld zijn in de strijd voor vrijheid en onafhankelijkheid van ons Vaderland!

Dood aan de Duitse indringers!

De Opperbevelhebber, Maarschalk der Sovjet-Unie, J.

STALIN.

Antwoord van Kameraad J. V. Stalin op de vraag van den correspondent der „Prawda"

Op de vraag van den correspondent van de „Prawda": „Hoe waardeert kameraad Stalin de landing der geallieerden in Noord-Frankrijk?" heeft kam. Stalin als volgt geantwoord:

„Wanneer men de balans opmaakt van de eerste zeven dagen der gevechten der geallieerde bevrijdingslegers bij hun invasie in Noord-Frankrijk, dan kan men zonder aarzelen zeggen, dat het forceren van de Kanaal-kust over een breed front en de massale landing der geallieerde legers in Noord-Frankrijk volledig gelukt zijn. Dit is zonder enige twijfel een schitterend succes van onze bondgenoten.

Men dient te erkennen, dat de krijgsgeschiedenis geen dergelijke onderneming kent van zo ruime opzet, van zo grootse afmetingen en van zo volmaakte uitvoering.

Zoals bekend, heeft de „onoverwinnelijke" Napoleon in zijn tijd smadelijk schipbreuk geleden met zijn plan tot forcering van het Kanaal en tot bezetting der Britse eilanden. De hysterische Hitler, welke twee jaar lang schetterde, dat hij het Kanaal zou forceren, heeft zelfs geen poging gewaagd om zijn dreigement tot uitvoering te brengen. Slechts aan de Britse en Amerikaanse legers is het gelukt het grootse plan tot forcering van het Kanaal en tot massale landing van troepen met ere ten uitvoer te leggen. De geschiedenis zal dit feit vermelden als een prestatie van de allerhoogste orde."

13 Juni 1944.

27ste Verjaardag

van de grote socialistische October-revolutie

Rapport van den voorzitter der Regerings-commissie voor de Landsverdediging, voorgelegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders-ovvjet en van de parlij- en bestuursorganen van de stad Moskou, op 6 November 1944.

Kameraden I

Heden vieren de bewoners der Sovjet-Unie de 27o verjaardag van de overwinning der Sovjet-revolutie in ons land.

Voor de vierde maal viert ons land de herdenking van de Sovjet-revolutie in het teken van de Vaderlandse oorlog tegen de Duits-fascistische indringers.

Dit betekent natuurlijk niet, dat het vierde jaar van de oorlog zich, wal betreft de resultaten, niet van de voorafgaande drie oorlogsjaren zou onderscheiden, integendeel, er is hier sprake van een fundamenteel verschil. Gedurende de twee eerste jaren van de oorlog zijn de Duitse troepen in het offensief geweest en zijn zij diep in ons land doorgedrongen. Het derde jaar van de oorlog was het jaar van een fundamentele ommekeer aan ons front, immers toen opende het Rode Leger een machtig offensief, versloeg de Duitsers in een reeks beslissende gevechten, zuiverde tweederde van het Sovjetgebied van Duitse troepen en dwong hen tot de verdediging over te gaan, hoewel het toen nog steeds alleen tegen de Duitse legers oorlog voerde, zonder belangrijke hulp van de kant der geallieerden. Het vierde jaar van de oorlog bleek echter het jaar van beslissende overwinningen, zowel van de Sovjet- legers als van de legers onzer bondgenoten; in dit jaar werden de Duitsers, ditmaal genoodzaakt de oorlog aan twee fronten te voeren, tot aan de grenzen van Duitsland teruggeworpen.

Al met al heeft het afgelopen jaar tot resultaat gehad, de verdrijving der Duitse troepen uit de Sovjet-Unie, Frankrijk, België en Midden-Italië, alsmede de verplaatsing der oorlogshandelingen naar het grondgebied van Duitsland.

1. DUITSLAND BEKNELD TUSSEN TWEE FRONTEN.

De beslissende successen van het Rode Leger in het afgelopen jaar en de verdrijving der Duitsers buiten de grenzen van het Sovjet-gebied, zijn bepaald door een reeks vernietigende slagen tegen de Duitse legers, welke reeds in Januari van dit jaar hun aanvang hebben genomen en vervolgens in het verloop van het gehele in dit rapport beschouwde jaar zijn uitgebreid.

De eerste slag werd door onze troepen toegebracht in Januari van dit jaar voor Leningrad en Nowgorod, toen het Rode Leger de langdurig voorbereide verdediging der Duitsers doorbrak en hen naar de Baltische landen teruggreef. Het resultaat van deze slag was de bevrijding van het district Leningrad.

De tweede slag werd toegebracht in Februari en Maart van dit jaar aan de Boeg, toen het Rode Leger de Duitse troepen uiteensloeg en ze naar de Dnjestr teruggreef. Als resultaat van deze slag werd het rechts van de Dnjepj gelegen deel der Oekraïne van Duits-fascistische indringers bevrijd.

De derde slag werd toegebracht in April en Mei van dit jaar in het gebied

van de Krim, toen de Duitse legers de Zwarte Zee ingejaagd werden. Tengevolge van deze slag werden de Krim en Odessa van het Duitse juk bevrijd.

De vierde slag werd toegebracht in Juni van dit jaar in het gebied van Karelië, toen het Rode Leger het Finse leger versloeg, Wiborg en Pctrosawodsk bevrijdde en de Finnen tot diep in Finland terugdreef. Tengevolge van deze slag werd het grootste gedeelte der Karelo-Finse Sovjet-republiek bevrijd.

De vijfde slag werd de Duitsers toegebracht in Juni en Juli van dit jaar, toen het Rode Leger de Duitse legers bij Witebsk, Bobroesjk en Mogilew totaal versloeg en deze slag voltooide met de omsingeling van 30 Duitse divisies voor Minsk. De resultaten van deze slag van onze legers waren: a. de volledige bevrijding der Wit-Russische Sovjet-republiek; b. het bereiken van de Weichsel en de bevrijding van een belangrijk deel van het met ons verbonden Polen; c. het bereiken van de Njemen en de bevrijding van een groot deel der Litauische Sovjet-republiek; d. het forceren van de Njemen en het bereiken van de Duitse grens.

De zesde slag werd toegebracht in Juli en Augustus van dit jaar in het gebied der Westelijke Oekraïne, toen het Rode Leger de Duitse troepen bij Lemberg versloeg en ze naar de San en de Weichsel terugwierp. Als gevolg van deze slag werd: a. de Westelijke Oekraïne bevrijd; b. de Weichsel door onze troepen geforceerd en een machtig bruggenhoofd over de Weichsel ten Westen van Sandomir gevormd.

De zevende slag werd toegebracht in Augustus van dit jaar in het gebied van Kisjinev en Jassy, toen onze troepen de Duits-Roemeense legers volkomen versloegen en deze slag voltooiden met de omsingeling van 22 Duitse divisies, nog afgezien van de Roemeense divisies, bij Kisjinev. Tengevolge van deze slag: a. werd de Moldavische Sovjet-republiek bevrijd; b. heeft Roemenië, na gedwongen te zijn het bondgenootschap met Duitsland op te geven, aan Duitsland de oorlog verklaard; c. heeft Bulgarije, na gedwongen te zijn het bondgenootschap met Duitsland op te geven, eveneens de oorlog aan Duitsland verklaard; d. werd voor onze troepen de weg naar Hongarije, de laatste bondgenoot van Duitsland in Europa, geopend; e. werd de mogelijkheid geschapen de helpende hand te bieden aan het met ons verbonden Joegoslavië bij zijn strijd tegen de Duitse indringers.

De achtste slag werd toegebracht in September en October van dit jaar in het Baltische gebied, toen het Rode Leger de Duitse troepen bij Tallin en Riga versloeg en ze uit de Baltische landen verdreef. Tengevolge van deze slag: a. werd de Estlandse Sovjet-republiek bevrijd; b. werd het grootste gedeelte der Letlandse Sovjet-republiek bevrijd; c. heeft Finland, na gedwongen te zijn het bondgenootschap met Duitsland op te geven, aan Duitsland de oorlog verklaard; d. zijn meer dan 30 Duitse divisies van Pruisen afgesneden en in een tang gevat in het gebied tussen Toekoen en Libau, waar zij thans van onze troepen de genadeslag ontvangen (langdurige bijval).

In October van dit jaar begon de negende slag van onze troepen tussen de Theis en de Donau in het gebied van Hongarije, welke slag ten doel heeft Hongarije uit de oorlog te drijven en het tegen Duitsland in de strijd te brengen. Tengevolge van deze, nog niet voltooide slag hebben onze troepen: a. rechtstreekse hulp geboden aan het met ons verbonden Joegoslavië bij de verdrijving der Duitsers en de bevrijding van Belgrado; b. de mogelijkheid verkregen de kam der Karpaten te overschrijden en de helpende hand te

reiken aan de met ons verbonden Tsjecho-Slowaakse republiek, wier grondgebied voor een deel reeds van Duitse indringers is bevrijd.

Tenslotte werd eind October van dit jaar aan de Duitse troepen in Noord- Finland een slag toegebracht, waarbij de Duitse troepen uit het district Petes- jenga zijn verjaagd en onze troepen bij hun achtervolging van de Duitsers, op het gebied van het met ons verbonden Noorwegen zijn doorgedrongen. (Bijval.)

Ik zal hier geen gegevens aanhalen over de bij deze operaties aan den tegenstander toegebrachte verliezen aan doden en krijgsgevangenen, over de aantallen der door ons buitgemaakte kanonnen, tanks, vliegtuigen, granaten, mitrailleurs, e.d. Deze gegevens zijn U zonder twijfel reeds uit de mededelingen van het Sovjet-informatiebureau bekend.

Dit waren de belangrijkste operaties van het Rode Leger gedurende het afgelopen jaar, welke geleid hebben tot de verdrijving der Duitse troepen van ons grondgebied.

Tengevolge van deze operaties zijn bijna 120 divisies der Duitsers en hun bondgenoten verslagen en buiten gevecht gesteld. Inplaats van de 257 divisies, welke vorig jaar aan ons front stonden en waaronder zich 207 Duitse divisies bevonden, hebben wij thans na alle „totale” en „supertotale” mobilisaties al met al 204 Duitse en Hongaarse divisies tegenover ons, waaronder niet meer dan 180 Duitse divisies.

Men dient te erkennen, dat Hitler-Duitsland en zijn fascistische legers zich in deze oorlog machtiger, geslepen en ervarener tegenstanders hebben betoond, dan Duitsland en zijn leger in alle voorafgaande oorlogen. Hieraan moet men toevoegen, dat het de Duitsers in deze oorlog gelukt is gebruik te maken van het productie-vermogen van bijna heel Europa en van de vrij aanzienlijke legers van zijn vazalstaten. En indien, ongeacht deze voor Duitsland gunstige omstandigheden in de oorlogvoering, dit land toch op de drempel van een zekere ondergang is aangekomen, dan moet men dit hieruit verklaren, dat de belangrijkste tegenstander van Duitsland, de Sovjet-Unie, Hitler-Duitsland nog in kracht heeft overtroffen. (Stormachtige bijval.)

Als een nieuwe factor in de oorlogvoering tegen Hitler-Duitsland dient men het feit te beschouwen, dat het Rode Leger in het afgelopen jaar zijn operaties niet alleenstaand tegen de Duitse legers heeft gevoerd, zoals dit in de voorafgaande jaren is geschied, maar gecoördineerd met de legers van onze bondgenoten. De conferentie van Teheran is niet zonder resultaat gebleven. Het op deze conferentie genomen besluit betreffende de gecoördineerde slagen tegen Duitsland vanuit het Westen, Oosten en Zuiden, is met verbluffende nauwkeurigheid uitgevoerd. Gelijkijdig met de zomer-operaties van het Rode Leger aan het Sovjet-Duitse front, zijn de geallieerde troepen hun invasie in Frankrijk begonnen en hebben machtige offensieven ontketend, welke Hitler-Duitsland er toe dwongen de oorlog aan twee fronten te voeren. De legers en de vloot van onze geallieerden hebben een, wat betreft organisatie en omvang in de geschiedenis ongeëvenaarde, landings-operatie aan de kust van Frankrijk uitgevoerd en de versterkingen der Duitsers op meesterlijke wijze overwonnen. Aldus is Duitsland in een tang gevat tussen de twee fronten.

Zoals zich reeds liet verwachten, heeft de vijand de gecoördineerde slagen van het Rode Leger en de geallieerde legers niet kunnen weerstaan. De tegenstand van de vijand werd gebroken en zijn troepen binnen korte tijd uit Midden-Italië, Frankrijk, België en de Sovjet-Unie verjaagd. Hij werd naar de grenzen van Duitsland teruggeworpen.

Het lijdt geen twijfel, dat zonder de vorming van een tweede front in Europa, dat ongeveer 75 Duitse divisies tot zich heeft getrokken, onze troepen niet in staat geweest zouden zijn in zo'n korte tijd de tegenstand der Duitse troepen te breken en ze van het gebied der Sovjet-Unie te verdrijven. Maar evenmin is het aan twijfel onderhevig, dat zonder de machtige offensieve operaties van het Rode Leger in de zomer van dit jaar, welke bijna 200 Duitse divisies tot zich hebben getrokken, de legers van onze geallieerden niet in staat geweest zouden zijn zo snel af te rekenen met de Duitse troepen en ze uit Midden-Italië, Frankrijk en België te verdrijven.

Onze taak bestaat er uit om Duitsland ook verder tussen de twee fronten in een tang te klemmen.

Dit is de sleutel tot de overwinning.

2. DE GROOTSE VERRICHTINGEN VAN HET SOVJET-VOLK IN DE VADERLANDSE OORLOG.

Indien het Rode Leger in staat is geweest met succes zijn plicht tegenover het Vaderland te vervullen en de Duitsers van de Sovjet-bodem heeft verjaagd, dan heeft het dit kunnen doen dank zij het feit, dat het van uit het achterland onbegrensde steun genoot van ons gehele land en van alle volken van ons land. De zelfverloochenende arbeid van alle Sovjet-mensen — arbeiders, boeren, intellectuelen —, heeft evenals de leidinggevende activiteit van onze staats- en partij organen, in het afgelopen jaar gestaan in het teken van de leuze „Alles voor het front”.

Het afgelopen jaar bracht ons nieuwe successen van industrie, landbouw en transport, evenals een hernieuwde stijging van het peil van onze oorlogseconomie.

In het vierde jaar van de oorlog produceren onze fabrieken enige malen meer tanks, vliegtuigen, kanonnen, mortieren, en ammunitie, dan in het begin van de oorlog. De moeilijkste periode bij het herstel van de landbouw ligt achter ons. Nu de vruchtbare velden van het Don- en Koebangebied aan ons land teruggegeven zijn, en de Oekraïne bevrijd is, herstelt onze landbouw zich snel van zijn zware verliezen. Het spoorwegtransport in de Sovjet-Unie heeft standgehouden tegen een overbelasting waarmee het transportwezen van nauwelijks enig ander land weg had geweten. Dit alles wijst erop, dat de economische basis van de Sovjetstaat onvergelijkelijk levenskrachtiger is gebleken dan de economie der vijandelijke staten.

De socialistische structuur, zoals die bij de October-revolutie is ontstaan, heeft aan ons volk en aan ons leger een grote en onoverwinnelijke kracht gegeven. De Sovjet-Unie heeft, ongeacht de zware last van de oorlog, ongeacht de tijdelijke bezetting door de Duitsers van zeer uitgestrekte en economisch belangrijke gebieden van ons land, in het verloop van de oorlog de voorziening van het front met wapens en ammunitie niet doen verminderen, maar integendeel van jaar tot jaar doen toenemen. Thans heeft het Rode Leger niet minder, maar méér tanks, kanonnen en vliegtuigen dan het Duitse leger. Wat betreft de kwaliteit van ons oorlogsmateriaal, deze overtreft die van de vijandelijke bewapening verre. Evenals het Rode Leger in zijn langdurige, zware en alléén gevoerde strijd de militaire overwinning heeft behaald op de fascistische legers, zo hebben ook de werkers van het Sovjet-achterland in hun eenzame strijd tegen Hitler-Duitsland en zijn medeplichtigen een economische overwinning op de vijand behaald. (Stormachtige bijval.)

De bevolking van de Sovjet-Unie heeft zich vele noodzakelijke dingen ontzegd en heeft bewust ernstige materiële ontberingen op zich genomen, teneinde het front meer te kunnen geven. De ongehoorde moeilijkheden van de huidige oorlog hebben de ijeren wil en de slijdgcscst van het Sovjct-volk niet gebroken, maar nog verder gehard. Ons volk heeft zich met het volste recht de faam van een heldhaftig volk verworven.

Onze arbeidersklasse geeft al haar krachten voor de ovenwinning; onophoudelijk perfectionneert zij de productie-techniek, vergroot zij het vermogen der industriële ondernemingen en richt nieuwe fabrieken op. De arbeidersklasse van de Sovjet-Unie heeft in deze oorlog een grootse prestatie van de arbeid geleverd.

Onze intelligentie schrijdt met stoute tred de weg der vernieuwing op het gebied van techniek en cultuur; met succes brengt zij de hedendaagse wetenschap tot verdere bloei en past haar prestaties toe op het scheppen van nieuwe productievcrhoudingen voor de bewapening van het Rode Leger. De Sovjet-intelligentia heeft door haar creatieve arbeid een onschatbare bijdrage geleverd tot de vernietiging van de vijand.

Een leger kan niet strijden en overwinnen zonder moderne bewapening. Maar het kan evenmin strijden en ovenvinnen zonder brood, zonder levensmiddelen. In het vierde jaar van de oorlog ondervindt het Rode Leger, dank zij de zorgen der kolchos-boern, geen gebrek aan levensmiddelen. De kol- choswerkers en -werksters voorzien arbeiders en intellectuelen van levensmiddelen en de industrie van grondstoffen; zij verzekeren de normale arbeid in de fabrieken, welke bewapening en ammunitie voor het front vóórtbrengen. Onze kolchos-boern werken actief en in het volle bewustzijn van hun plicht tegenover het Vaderland samen met het Rode Leger bij het behalen van de overwinning op de vijand.

Voor altijd zullen in de geschiedenis vermeld worden de ongeëvenaarde arbeidsprestaties van de Sovjct-vrouwen en van onze dappere jeugd, die de voornaamste last van de arbeid in de fabrieken en in de kolchozen en sow- chozen op zich hebben genomen. In hun strijd voor eer en onafhankelijkheid van het Vaderland hebben de Sovjet-vrouwen, -jongelingen en -meisjes blijk gegeven van dapperheid en heroïsme aan het front van de arbeid. Zij hebben zich hun vaders en zonen, mannen en broeders, welke het Vaderland tegen de Duits-fascistische monsters beschermen, waardig getoond.

De arbeidsprestaties der Sovjet-mensch in het achterland zowel als de onvergankelijke prestaties van onze soldaten op het slagveld, vinden hun oorsprong in de warme en bezielende vaderlandsliefde van het Sovjet-volk.

De kracht van het Sovjet-patriottisme bestaat eruit, dat het niet gebaseerd is op racistische of nationale vooroordelen, maar op een diepe genegenheid en trouw van het volk aan zijn Sovjct-Vaderland, op de broederschap van de werkers aller in ons land wonende naties. In het Sovjet-patriottisme zijn de nationale tradities der volkeren en de gemeenschappelijke levensbelangen van alle werkers der Sovjet-Unie harmonisch samengevoegd. Het Sovjet-patriot- tisme verdeelt niet, neen, het verenigt integendeel alle naties en volken van ons land in èen enkel broederlijk gezin. Hierin moet men de grondslag zien voor de hechte en steeds sterker wordende vriendschap tussen de volkeren der Sovjet-Unie. Tegelijkertijd eerbiedigen de volkeren der U.S.S.R. de rechten en de onafhankelijkheid van de volkeren der aangrenzende landen en hebben steeds blijk gegeven van hun bereidheid om in vrede en vriendschap

te leven met de naburige staten. Hierin moet men de grondslag zien voor de in aantal en hechtheid toenemende banden tussen onze staat en andere vrijheidsliebende volken.

De Sovjet-mensen haten de Duitse indringers niet, omdat zij behoren tot een vreemde natie, maar omdat zij aan ons volk en aan alle vrijheidsliebende volken niet te overziene rampen en kwellingen gebracht hebben. Van oudsher zegt ons volk: „Men slaat den wolf niet omdat hij grijs is, maar omdat hij een schaap heeft gegeten.” (Gelach, langdurige bijval.)

De Duitse fascistten hebben tot hun ideologische bewapening de op mensenhaat berustende rassentheorie gekozen, met het oogmerk, dat de propa gering van een beestachtig nationalisme de morele en politieke voorwaarden voor de overheersing der Duitse indringers over de onderdrukte volken zou scheppen. De politiek van rassenhaat, zoals die door de Hitlerianen is gepropageerd, is echter in werkelijkheid oorzaak geworden van de inwendige zwakte en de buitenlands-politieke isolatie van de Duits-fascistische staat. De ideologie en de politiek van de rassenhaat zijn factoren voor het uitcenvallen van het Hitleriaanse roversblok. Men kan het onmogelijk als een toeval beschouwen, dat niet alleen de onderdrukte volken van Frankrijk, Jugo-Slavië, Polen, Tsjecho-Slowakije, Griekenland, België, Denemarken, Noorwegen en Nederland zich tegen de Duitse imperialisten verheven hebben, maar ook de vroegere vazallen van Hiller: Italianen, Roemenen, Finnen en Bulgaren.

De Hitler-klied heeft door zijn menseneterspolitiek alle volken van de wereld tegen Duitsland in het harnas gejaagd, en het zgn. „uitverkoren Duitse ras' is een voorwerp van universele haat geworden.

In het verloop van de oorlog hebben de Hitlerianen niet slechts militaire, maar ook morele en politieke nederlagen geleden. De idee van de rechtsgelijkheid aller rassen en naties, de idee van de vriendschap tussen de volken, welke in ons land zijn bevestiging had gezien, heeft een volledige overwinning behaald op de ideologie van het beestachtig nationalisme en van de rassenhaat der Hitlerianen.

Thans, nu de vaderlandse oorlog zijn zegevierend einde nadert, verrijst de historische rol van het Sovjet-volk in al zijn grootheid. Thans erkent een ieder, dat het Sovjet-volk door zijn zelfopofferende strijd de Europese beschaving van de fascistische massamoordenaars heeft gered. Hierin ligt de grote verdienste van het Sovjet-volk in de geschiedenis der mensheid.

3. VERSTEVIGING EN UITBREIDING VAN HET FRONT DER ANTI-DUITSE COALITIE. DE KWESTIE VAN VREDE EN VEILIGHEID.

Het afgelopen jaar bracht de triomf van de gemeenschappelijke zaak der anti-Duitse coalitie, in naam waarvan de volkeren van de Sovjet-Unie, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten van Amerika zich tot een strijdgemeenschap verenigd hadden. Het bracht de versteviging van de eenheid en eensgezindheid in het optreden der drie grote mogendheden tegen Hitler-Duitsland.

Het besluit van de conferentie te Teheran betreffende gecoördineerd optreden tegen Duitsland, en de schitterende uitvoering van dit besluit vormen een der duidelijkste bewijzen voor de versteviging van het front der anti-Hitleriaanse coalitie. In de geschiedenis der grote krijgsplannen vindt men weinig ontwerpen voor gecoördineerd optreden tegen een gemeenschappelijke vijand, welke met zo grote volledigheid en nauwkeurigheid uitgevoerd zijn als het

plan voor een gecoördineerde slag tegen Duitsland, dat te Teheran uitgewerkt is. Het lijkt geen twijfel dat zonder de eenheid van opvatting en zonder de samenwerking der drie grote mogendheden, het besluit van Teheran nooit met zulk een volledigheid en nauwkeurigheid had kunnen worden uitgevoerd. Het is evenmin aan twijfel onderhevig, dat anderzijds de geslaagde verwezenlijking van het Teheranse besluit de hechtheid van het front der Verenigde Naties niet anders dan ten goede heeft kunnen komen.

Een even duidelijk bewijs voor de hechtheid van het front der Verenigde Naties vormt het besluit van de conferentie te Dumbarton-Oaks met betrekking tot de kwestie van de organisatie der na-oorlogse veiligheid. Natuurlijk zijn er verschillen van mening en deze zullen er evenzeer zijn betreffende een reeks andere vraagstukken. Verschillen van mening bestaan evenzeer tussen leden van eenzelfde partij. Des te meer moeten zij plaats vinden tussen vertegenwoordigers van verschillende staten en verschillende partijen. Men dient zich er dan ook niet over te verwonderen, dat er verschillen van mening bestaan, maar over het feit dat deze zo gering in aantal zijn, en dat zij als regel bijna iedere keer opgelost worden in de geest van eenheid en samenwerking tussen de drie grote mogendheden. Het gaat er niet om, dat er verschillen van mening zijn, maar dat deze verschillen niet buiten de met het oog op de eenheid der drie grote mogendheden toelaatbare grenzen treden, en in laatste instantie overeenkomstig de belangen van deze eenheid worden opgelost. Het is bekend, dat er nog veel ernstiger meningsverschillen bestaan hebben aangaande de kwestie van de vorming van het tweede front. Het is echter evenzeer bekend, dat deze meningsverschillen tenslotte in de geest van volledige eensgezindheid opgelost zijn. Hetzelfde kan gezegd worden van de meningsverschillen op de conferentie van Dumbarton-Oaks. Het karakteristieke van deze conferentie is niet gelegen in het feit, dat aldaar enige meningsverschillen duidelijk gebleken zijn, maar in het feit dat negen-tiende der vragen betreffende de wereldveiligheid op deze conferentie in een geest van volledige eensgezindheid opgelost zijn. Dit is de reden, waarom ik van mening ben, dat men de besluiten van de conferentie te Dumbarton-Oaks moet beschouwen als een der duidelijke bewijzen voor de hechtheid der anti-Duitse coalitie.

Als een nog duidelijker bewijs voor de versteviging van het front der Verenigde Naties dient men de kortgeleden met den regeringschef van Groot-Britannië, Mr. Churchill, en den minister van Buitenlandse Zaken van Groot-Britannië, Mr. Eden, te Moskou gehouden besprekingen te beschouwen, welke gevoerd zijn in een vriendschappelijke atmosfeer en in een geest van volledige eensgezindheid.

Gedurende het hele verloop van de oorlog hebben de Hitlerianen wanhopige pogingen gedaan om onenigheid te zaaien tussen de Verenigde Naties en deze tegen elkaar op te zetten, wantrouwen en vijandigheid tussen hen op te roepen, hun militaire inspanningen door wederzijds wantrouwen te verzwakken, en, zo mogelijk, ze met elkaar in oorlog te brengen. Dergelijke pogingen der Hitleriaanse politici zijn volkomen begrijpelijk. Er bestaat voor hen geen groter gevaar dan de eenheid der Verenigde Naties in de strijd tegen het Hitleriaanse imperialisme, en er zou geen grotere militair-politieke overwinning voor hen denkbaar zijn, dan onenigheid der Geallieerde machten in hun strijd tegen de gemeenschappelijke vijand. Het is echter bekend, hoe ydcl deze pogingen der fascistische politici tot verbreking van het bondgenootschap der grote mogendheden zijn gebleken. Dit toont aan, dat het geen

toevallige en tijdelijke motieven zijn, maar integendeel duurzame en vitale belangen, welke de basis vormen van het bondgenootschap tussen de U.S.S.R., Groot-Brittannië en de U.S.A. Het is aan geen twijfel onderhevig, dat wanneer het militaire bondgenootschap tussen de democratische mogendheden de beproevingen van drie jaar oorlog heeft doorstaan, en in die tijd versterkt is door het bloed der volken, welke zich verheven hebben tot verdediging van hun vrijheid en eer, dit bondgenootschap des te eerder de beproevingen van het eindstadium van de oorlog kan doorstaan. (Langdurige bijval.)

Het afgelopen jaar was echter niet alleen een jaar van versterking van het anti-Duits front der verbonden mogendheden, maar ook een jaar van uitbreiding van dit front. Men kan het onmogelijk als een toeval beschouwen dat na Italië, ook de overige bondgenoten van Duitsland uit de oorlog gedreven zijn: Finland, Roemenië en Bulgarije. Men dient op te merken, dat deze staten niet alleen uit de oorlog getreden zijn, maar ook met Duitsland gebroken hebben en het de oorlog verklaard hebben, zich hierdoor voegende bij het front der Verenigde Naties. Dit betekent zonder twijfel een uitbreiding van het front der Verenigde Naties tegen Hitler-Duitsland. Het lijdt geen twijfel, dat ook de laatste bondgenoot van Duitsland in Europa, Hongarije, binnen zeer korte tijd buiten gevecht gesteld zal worden. Dit zal dan de volledige isolatie van Hitler-Duitsland in Europa en de onafwendbaarheid van zijn ineenstorting betekenen.

De Verenigde Naties staan voor de zegevierende voltooiing van de oorlog tegen Hitler-Duitsland.

De oorlog tegen Duitsland zal door de Verenigde Naties gewonnen worden, hieraan kan nu in het geheel niet meer getwijfeld worden.

Het winnen van de oorlog tegen Duitsland betekent de verwezenlyking van een groot historisch feit. Maar het winnen van de oorlog geeft nog geen garantie voor een hechte vrede en een verzekerde internationale veiligheid voor de toekomst. Onze taak bestaat er niet alleen uit, de oorlog te winnen, maar ook het ontstaan van nieuwe agressie en een nieuwe oorlog, zo niet voor altijd, dan toch tenminste voor het verloop van een langdurige periode onmogelijk te maken.

Na zijn nederlaag zal Duitsland natuurlijk niet alleen op economisch, maar ook op militair en politiek gebied ontwapend worden. Het zou echter naïef zijn te denken, dat het niet zal proberen zijn macht te herstellen en een nieuwe agressie te ontketenen. Het is een ieder bekend, dat de Duitse leiders reeds thans een nieuwe oorlog voorbereiden. De geschiedenis toont aan, dat Duitsland aan een kort tijdsbestek van 20 tot 30 jaar genoeg heeft om van zijn nederlaag te bekomen en zijn macht te herstellen. Over welke middelen beschikt men om een nieuwe agressie van de kant van Duitsland te voorkomen, of, indien er toch een oorlog ontstaat, deze in de kiem te smoren en hem niet de gelegenheid te geven uit te groeien tot een grote oorlog?

Deze vraag is des te meer op zijn plaats, omdat, zoals de geschiedenis aantoont, de agressieve naties, zijnde de aanvallers, gewoonlijk beter voorbereid zijn op een nieuwe oorlog dan de vredelievende naties, welke, daar zij geen belang hebben bij een nieuwe oorlog, gewoonlijk te laat met hun voorbereidingen hiertoe beginnen. Het is een feit, dat de agressieve naties in deze oorlog reeds vóór het begin van de oorlog beschikten over een klaarstaand *invasie-leger*, terwijl de vredelievende naties zelfs hun *verdedigingsleger* niet

voldoende gemobiliseerd hadden, Hel ge»ui»Mu* mul »»»Hl lHIAOl lub h* hDf ven, dat zulke betreunswaardijv feilen al» „h*1 iii»»h|mil^H lu lb<ii|l Hmh'inti het verlies der Philippguen en andere o(luu>l<mpv>»»»pim hl il»» HlHlM ih i iiii i n het verlies van Hongkong en Singapore konden pliaU viiuhu, lHlHJ Innu» M Japan als agressieve natie beter voorbereid bleek *»p de HlHlH# ifaii Brittannië en de Ver. Staten van Amerika, wolk»» oen viuih-ll»*v><uulu pi/Oh> k volgden. Evenmin kan het betvnmvn>\vaardigo vorli<M vim Ifal-ioiii>;, W/l Rusland en de Baltische gebieden gvduveih» hel ouinh» juiir van iju uo/l'/# aan een toeval toegeschreven worden, daar immora Huilhlinul ulo lIPM.UM» v*. natie, beter voorbereid bleek op de oorlog dan do vrodoliovundo huvj>:i Ib/fa. Het zou naief zijn deze feiten te verklaren uit do poiMondijko kwulih ih u d>> Japanners en Duitsers, uit hun superioriteit ten opzichte vim Eug<:fai;ii, Aui/i kanen en Russen, uit hun omzichtigheid, enz. Hel fa hier gccu kwu ulio V«O persoonlijke hoedanigheden, maar van het feil, dat do hij urn nieuw>: oo/lop, gcintresscerde agressieve naties, als naties welk»» ziel» gedurende. Iiiiq/c lijd voorbereid hebben op de oorlog en hiervoor krachten voizuiiird luddie.n, gewoonlijk beter voorbereid zijn en ook moeten zijn op een oorlog, <fan vndo- lievende naties, welke geen belang hebben bij een nieuw»» oorlog. Dit fa natuurlijk en begrijpelijk. Dit is, om het zo eens te zeggen, een lifatorfaehc wet, waarmee het gevaarlijk zou zijn geen rekening te houden.

Men mag zich derhalve niet ontveinzen, dat .in hel vervolg de vredelievende naties wederom onvoorbereid door de agressie zullen kunnen worden overvallen, indien zij niet reeds nu speciale maatregelen uitwerken welke in ftlimt zijn agressie te keren.

Welnu, welke middelen bestaan er om een nieuwe agressie van de kant van Duitsland te keren, of — indien de oorlog dan al uitbreekt — deze in de kiem te smoren en hem niet de kans te geven uit te groeien tot een grote oorlog?

Hiervoor bestaat, behalve de volledige ontwapening der agressieve naties, slechts één middel; n. l. een speciale organisatie te scheppen tot verdediging van de vrede en verzekering van de veiligheid, bestaande uit vertegenwoordigers der vredelievende-naties; het ter voorkoming van agressie noodzakelijk minimum van gewapende strijdkrachten ter beschikking van het leidende orgaan dezer organisatie te stellen; deze organisatie de verplichting op te leggen, in geval van dringende noodzaak zonder vertraging deze gewapende strijdkrachten ter voorkoming of liquidatie van agressie en tot bestraffing der schuldigen aan deze agressie in te zetten.

Dit moet geen herhaling vormen van de Volkenbond, droeviger nagedachtenis, welke rechten noch middelen bezat ter voorkoming van agressie. Dit zal een nieuwe speciale en gevolmachtigde internationale organisatie zyn, die do beschikking zal hebben over alle noodzakelijke middelen teneinde de vrede te verdedigen en een nieuwe agressie te voorkomen.

Kan men er op rekenen, dat het optreden dezer internationale organisatie voldoende effectief zal zijn? Het zal effectief zijn, indien de grote mogendheden, welke de hoofdlast van de oorlog tegen Hitler-Duitsland hebben gedragen, ook verder in de geest van eenheid en eensgezindheid zullen optreden. Het zal niet effectief zijn, indien deze onmisbare voorwaarde geschonden zou worden.

Kameraden!

Het Sovjet-volk en het Rode Leger lossen met succes de problemen op, waarvoor zij in het verloop van de vaderlandse oorlog gesteld zijn. Het Rode Leger heeft met ere zijn vaderlandse plicht vervuld en ons land van de vijand bevrijd. Van nu af aan en voor altijd is ons land vrij van het Hitleriaanse gespuis. Thans heeft het Rode Leger zijn laatste definitieve missie voor de boeg: tezamen met de legers onzer bondgenoten de vernietiging van het Duits-fascistische leger tot stand te brengen, het fascistische beest in zijn eigen hol de genadestoot te geven en de vlag der overwinning boven Berlijn te hijsen. (Stormachtige, langdurige bijval.)

Er is reden om aan te nemen, dat deze taak binnen niet al te lange lijd door het Rode Leger vervuld zal worden. (Stormachtige, langdurige bijval.)

Leve ons overwinnende Rode Leger! (Bijval.)

Leve onze roemrijke Oorlogsvloot! (Bijval.)

Leve ons machtige Sovjet-volk! (Bijval.)

Leve ons grote Vaderland! (Stormachtige bijval, allen staan op.)

Dood aan de Duits-fascistische indringers! (Stormachtige bijval, overgaande in een langdurige ovatie. Uitroepen: „Leve kameraad Stalin.”)

Dagorder

van den Opperbevelhebber

Moskou, 7 Nou. 1944 (No. 229),

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, sergeants, officieren c., generaals! Werkers van de Sovjet-Unie! Broeders en zusters die mol geweld in fascistische slavernij naar Duitsland gevoerd zijt!

In naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij groet ik u en wens u geluk met de 27ste verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie.

De 27ste herdenking der October-Revolutie viert wij in het teken van beslissende overwinningen van het Rode Leger op de vijanden van ons vaderland. Door de heldhaftige inspanningen van het Rode Leger en van het Sovjet-volk is onze aarde gezuiverd van Duits-fascistische indringers.

In het afgelopen jaar hebben de Sovjet-legers de vijand onafgebroken slagen toegebracht, de een nog zwaarder dan de ander. In de winter 1943-1944 heeft het Rode Leger klinkende overwinningen behaald in het rechts van de Dnjepr gelegen deel der Oekraïne en heeft het de Duitsers voor Leningrad uiteengeslagen. In de lente van 1944 heeft het Rode Leger de Krim van Duitsers gezuiverd. In de zomer van dit jaar hebben onze troepen de Hitleriaanse legers ontzaglijke nederlagen toegebracht, welke leidden tot een fundamentele ommekeer aan het gevechlsfront tegen de Duits-fascistische indringers. Het Rode Leger doorbrak de machtige verdedigingslinies van de vijand op de Karelische landengte en evenzo tussen de meren van Ladoga

en Onega en dwong Finland het Hitleriaanse roversblok te verlaten. In de historische strijd op de velden van Wit-Rusland versloegen de troepen van het Rode Leger de centrale Duitse legergroep ter sterkte van drie legers totaal en doodden hierbij 450.000 Duitse soldaten en officieren of namen hen gevangen. In de slag om het Zuiden omsingelde het Rode Leger een Duitse legergroep ter sterkte van twee legers en vernietigde deze volkomen. Hierbij doodden de Sovjet-troepen meer dan 250.000 Duitse soldaten en officieren of namen hen gevangen. Het Rode Leger verpletterde de Duitsers in Roemenië, joeg ze uit Bulgarije, en verslaat thans de Duitsers op het gebied van Hongarije. Onze troepen hebben de Baltische groep van het Hitleriaanse leger vernietigd. Gedurende de zomerveldtocht van 1944 marcheerde het Rode Leger al strijdende van Kisjinev tot Belgrado: meer dan 900 km; van Zjlobin tot Warschau: meer dan 600 km; van Witebsk naar Tilsit: 550 km. De oorlog is thans naar het gebied van het fascistische Duitsland overgebracht.

In het verloop der gevechten heeft het Rode Leger de Duits-fascistische indringers verdreven van het gehele gebied der Sovjet- en Rusland, alsmede van de Karelo-Finse, Moldavische, Estlandse en Litauische Sovjet-republieken. Het fascistische juk, dat de Sovjet- en Litauische volken heeft op de door de Duitsers bezette gebieden van onze zuster-Sovjet

ken, is weggenomen. Het Rode Leger, heel „»“J^ °22”5
mensen de vrijheid teruggegeven. De grens van de Sovjet-Unie is terug
1941 meinsdien geschonden door de Hitleriaanse schurken is over

lengte van de Zwarte Zee tot de Barnds-zec hersteld.

Aldus was het afgelopen jaar het jaar der volledige bevrijding van de Sovjet-grond van Duits-fascistische indringers.

Na de bevrijding van hun geboortegrond van het Hitlergecspuis voltooid te hebben, helpt het Rode Leger thans de volken van Polen, Joego-Slavië en Tsjecho-Slowakije, om de ketenen der fascistische slavernij te verbreken en hun vrijheid en onafhankelijkheid te herstellen.

Bij de winter- en zomerveldslagen van het afgelopen jaar heeft het Rode Leger blijk gegeven van een nog toegenomen militaire bekwaamheid. De soldaten van het Rode Leger hebben op voortvarende wijze de versterkte zones van den tegenstander doorbroken, hebben hem met élan achtervolgd, hem omsingeld en vernietigd. Bij do offensieve gevechten is de nauwkeurige samenwerking tussen alle wapens van het Sovjet-leger gebleken, evenals een hoge graad van samenwerking bij het manoeuvreren. De Sovjet-strijders zijn gehard in de veldslagen, zij hebben geleerd, de vijand te treffen en te overwinnen. Het Rode Leger is gegroeid tot een geduchte kracht en overtreft de vijand in militaire bekwaamheid en oorlogsmaterieel.

De soepele gang van zaken in het Sovjet-achterland heeft de krachten van het Rode Leger vermenigvuldigd. Arbeiders, kolchos-boeren en intellectuelen vervullen met ere hun plicht tegenover het Vaderland, overwinnen op heldhaftige wijze de moeilijkheden van de oorlogstijd en voorzien zonder schommelingen het Rode Leger van wapens, ammunitie en levensmiddelen. Het economisch leven der Sovjet-Unie bloeit steeds krachtiger en betoont steeds meer hulp aan het front.

Het Rode Leger en het Sovjet-volk zijn gereed om de vijand nieuwe vernietigende slagen toe te brengen. De dagen van het bloeddorstige Hitler-regime zijn geteld. Onder de slagen van het Rode Leger is het fascistische blok definitief uiteengevallen, Hitler-Duitsland heeft het merendeel zijner bondgenoten verloren. De door de legers onzer bondgenoten op meesterlijke wijze uitgevoerde gigantische operaties in West-Europa hebben geleid tot de vernietiging der Duitse troepen in Frankrijk en België, en tot de bevrijding der landen van de fascistische bezetting. De Geallieerde legers hebben de Westgrens van Duitsland overschreden. De gecoördineerde slagen van het Rode Leger en van de Anglo-Amerikaanse legers tegen Hitler-Duitsland hebben het uur van het zegevierende einde van de oorlog naderbij gebracht. De omsingeling van Hitler-Duitsland wordt voltooid. Het hol van het fascistische beest wordt van alle kanten omringd en generlei slinksheden van de vijand zullen hem van de onvermijdelijke volledige vernietiging redden.

Het Rode Leger en de legers onzer bondgenoten hebben de uitgangsposities ingenomen voor de beslissende aanval op de levenscentra van Duitsland. Onze taak bestaat eruit, door een met élan uitgevoerde stormloop van de legers der Verenigde Naties in zo kort mogelijke tijd Hitler-Duitsland te vernietigen.

Kameraden rood-armisten en rode matrozen, sergants, officieren en generaals I Werkers der Sovjet-Unie I

In de grote Vaderlandse oorlog hebben wij ons Vaderland tegen de indringers verdedigd, hebben de dreigende slavernij van de volken dor U.S.S.R. door de fascistische monsters weg genomen en staan thans aan de vooravond van de volledige overwinning. Ter ere van de historische overwinningen van het Rode Leger aan het front en van de grote successen der arbeiders, boeren.

en intellectuelen in het achterland, tere ere van de bevrijding van de Sovjet- grond van Duits-fascistische indringers,

BEVEEL IK:

Heden op de 27ste verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie, te 20 uur, 24 artilleriesalvo's als saluut af te vuren in Moskou, Leningrad, Kiew, Minsk, Petrosawodsk, Tallin, Riga, Wilna, Kisjinev, Tiflis, Sebastopol en Lemberg.

Leve de 27ste verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie!

Leve ons vrije Sovjet-Vaderland!

Leve ons Rode Leger en onze Oorlogsvloot!

Leve het grote Sovjet-volk!

Eeuwige roem de helden, die gesneuveld zijn in de strijd voor vrijheid en onafhankelijkheid van ons Vaderland!

Dood aan de Duitse indringers!

De Opperbevelhebber, Maarschalk der Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber

23 Februari 1945.

(Alle teksten, die in deze bundel verschenen zijn, zijn in de vertaling, die van officiële Sovjet-zijde werd vastgesteld, behalve de onderstaand dagorder, die weergegeven werd naar Radio-Moskou.)

Kameraden, rode soldaten en matrozen, onderofficieren, officieren, generaals!

Wij vieren vandaag de 27ste verjaardag van het Rode Leger. Het Rode Leger, dat door den groten Lenin geschapen werd voor de verdediging van ons vaderland tegen de aanvallen van de vreemde indringers en gevormd werd door de bolsjewistische partij, heeft in de loop van zijn ontwikkeling een roemrijke weg afgelegd. Het heeft eervol voldaan aan zijn historische zending en het kan met recht de bevrijder van het volk van de Sovjet-Unie genoemd worden.

In de grote veldslagen van de nationale oorlog tegen de Duitse invasie heeft het Rode Leger de volken van de Sovjet-Unie bevrijd van de slavernij van het Duitse fascisme. Het heeft onze vrijheid en de onafhankelijkheid van ons land gered en het heeft de volken van Europa geholpen om het Duitse juk af te werpen.

Wij vieren de 27ste verjaardag van het Rode Leger kort nadat nieuwe historische overwinningen op de vijand behaald werden. Het Rode Leger heeft niet alleen zijn geboortegrond van het Hitler-ongedierte bevrijd, maar het heeft de vijand vele honderden kilometers teruggeworpen over de grenzen, waar de Duitsers hun verraderlijke aanval begonnen zijn. Het heeft de oorlog overgebracht op Duits grondgebied en nu voltooit het, tezamen met de legers van onze bondgenoten met succes de vernietiging van het Duitse fascistische leger.

In Januari van dit jaar heeft het Rode Leger aan de vijand een slag toegebracht van een tot nu toe ongekende kracht over het gehele front. Van de Baltische Zee tot de Karpaten heeft het over een lengte van 1200 km de machtige verdedigingslinie, die de Duitsers gedurende lange jaren opgebouwd hadden, verbroken.

In de loop van zijn offensief heeft het Rode Leger de vijand ver naar het Westen teruggedrongen door middel van snelle en behendige operaties. De Sovjet-troepen zijn van de grenzen van Oost-Pruisen tot aan de benedenloop van de Weichsel onder het leveren van zware gevechten, 270 kilometer opgerukt; vanaf het bruggenhoofd van de Weichsel ten Zuiden van Warschau tot aan de benedenloop van de Oder was 570 kilometer; van het slagveld van Sandomir tot diep in Duits Silezië was 180 kilometer.

De successen van ons winteroffensief bestaan voor alles uit het afwenden van het winteroffensief van de Duitsers in het Westen, dat tot doel had het terugwinnen van België en van de Elzas, en zij hebben aan de legers van onze bondgenoten de gelegenheid gegeven om op hun beurt in het offensief te gaan tegen de Duitsers en om hiermee hun offensieve operaties in het

Westen te verbinden met de offensieve operaties van het Rode Leger in het Oosten.

In het offensief van 40 dagen, in Januari—Februari 1945, hebben onze troepen de Duitsers uit 300 steden verjaagd. Zij hebben een honderdtal oorlogsbedrijven voor tanks en vliegtuigen, wapens en ammunitie veroverd. Zij hebben meer dan 2.400 spoorwegstations bezet en een rails-lengte van meer dan 15.000 kilometer in bezit genomen.

Duitsland heeft in dit korte tijdperk meer dan 350.000 soldaten en officieren als gevangenen en niet minder dan 800.000 doden verloren.

In de loop van ditzelfde tijdperk heeft het Rode Leger ongeveer 3.000 vliegtuigen, meer dan 4.500 tanks en kanonnenwagens en niet minder dan 12.000 stuks Duitse artillerie vernietigd of in beslag genomen.

Dank zij deze successen heeft het Rode Leger heel Polen bevrijd en een belangrijk deel van Tsjecho-Slowakije. Het heeft Boedapest bezet en de laatste bondgenoot van Duitsland in Europa, Hongarije, gedwongen om uit de oorlog te treden. Het heeft het grootste deel van Oost-Pruisen en van Duits Silezië veroverd; het heeft zich een weg gebaad door Brandenburg en Pommeren naar de buitenwijken van Berlijn. De Hitlerianen gingen er prat op, dat in meer dan honderd jaar geen vijandelijk soldaat Duitsland binnengedrongen was en dat het Duitse leger slechts op buitenlands grondgebied had gestreden en zou strijden. Nu werd een streep gezet onder deze Duitse snoeverijen.

Ons winteroffensief heeft aangeloond, dat het Rode Leger zonder onderbreking beschikt over nieuwe reserves om steeds moeilijker wordende problemen op te lossen. Zijn dappere strijders hebben geleerd om de vijand op de vlucht te jagen en te vernietigen volgens alle regels van de moderne militaire wetenschap. Onze strijders worden door het besef van hun grote vrijheids-zending, tot wonderen van heldhaftigheid en zelfverzaking gedreven. Zij weten moed en dapperheid te paren aan het volledige uitbuielen van de kracht en de doelmatigheid van hun wapens.

De generaals en de officieren van het Rode Leger verbinden op meesterlijke wijze de mokerslagen van een machtig materiaal met behendige en stoutmoedige manoeuvres.

In dit vierde jaar van de oorlog is het Rode Leger krachtiger dan ooit. Zijn oorlogsmateriaal is volmaakter en zijn meesterschap in de strijd is meer dan verdubbeld.

Kameraden, rode soldaten en matrozen, onderofficieren, officieren, generaals!

De volledige overwinning op de Duitsers is nu nabij. De overwinning komt nooit vanzelf. Zij is de prijs van zware gevechten en bittere arbeid.

Nu de vijand onherroepelijk verloren is, werpt hij zijn laatste reserves in de slag. Hij biedt wanhopige tegenstand om aan de zware bestraffing te ontsnappen. Hij klampt zich vast aan en hij zal voortgaan gebruik te maken van de minderwaardigste en geraffineerdste strijdmethoden.

Daarom is het nodig, dat wij beseffen, dat naarmate de overwinning nadert, onze waakzaamheid moet toenemen en de slagen, die wij de vijand toebrengen, des te harder moeten zijn.

Uit naam van de Sovjet-regering en van onze roemrijke bolsjewistische partij, groet ik u en wens u geluk met de 27ste verjaardag van het Rode Leger. Ter ere van de grote overwinningen, die de gewapende macht van de Sovjet-staat in het afgelopen jaar behaald heeft,

BEVEEL IK:

Om vandaag, 23 Februari, de 27ste verjaardag van het Rode Leger, om 20 uur, twintig artilleriesalvo's in Moskou, Leningrad, Kiew, Minsk, Petro- sawodsk, Tallin, Riga, Wilna, Kisjinev, Tiflis, Stalingrad, Scbastopol, Odessa en Lvow te lossen.

Leve ons roemrijke Rode Leger!

Leve onze roemrijke Oorlogsvloot!

Leve ons machtige Sovjet-Vaderland!

Onsterfelijke roem voor de helden, gevallen in de strijd voor de vrijheid en de onafhankelijkheid van ons Vaderland!

Dood aan de Duitse indringers!

%

De Opperbevelhebber, Maarschalk van de Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber.

7 Mei 1945.

Kameraden, rode soldaten en matrozen, onderofficieren en officieren van het leger en van de marine, generaals en admiraals, werkers van de Sovjet- Unie!

Vandaag viert ons land de Eerste Mei, de internationale feestdag van de arbeiders. Dit jaar wordt het Eerste Mei-feest door de volken van ons vaderland gevierd op het ogenblik, dat de grote nationale oorlog zegevierend ten einde loopt. De moeilijke tijden, dat het Rode Leger de aanvallen van de vijand afsloeg aan de rand van Moskou en Leningrad, aan de rand van Grozny en Stalingrad, liggen ver in het verleden en keren niet weer. Vandaag jagen onze zegevierende troepen de gewapende macht van de vijand op de vlucht, in het hart van Duitsland, ver voorbij Berlijn, aan de Elbe.

In korten tijd zijn Polen, Hongarije, het grootste deel van Tsjecho-Slowakije, een belangrijk stuk van Oostenrijk en Wenen bevrijd en heeft het Rode Leger de hand gelegd op Oost-Pruisen, een broeinest van Duits imperialisme, op Pommern, op het grootste deel van Brandenburg en op de voornaamste stadsdelen van de hoofdstad van Duitsland, Berlijn, en heeft het in Berlijn de vlag van de overwinning gehesen.

Als gevolg van de offensieven van het Rode Leger hebben de Duitsers in drie of vier maanden meer dan 800.000 soldaten en officieren als gevangenen verloren en ongeveer 1 miljoen doden. In diezelfde tijd hebben de eenheden van het Rode Leger ongeveer 6.000 vliegtuigen en 12.000 tanks en kanonnenwagens, meer dan 23.000 stukken artillerie en een overweldigende hoeveelheid ander wapentuig en ammunitie op de vijand veroverd of vernietigd.

Men moet bedenken, dat in deze veldslagen, Poolse, Joegoslavische, Tsjechische, Bulgaarse en Roemeense divisies zij aan zij met het Rode Leger met succes het offensief uitgevoerd hebben.

Het Duitse opperbevel moest, als gevolg van de verschrikkelijke slagen, die het Rode Leger aan de Duitse verdedigingslijnes toebrengt, tientallen divisies overbrengen naar het Sovjet-front en gehele sectoren aan andere fronten ontbloten. Dit heeft de troepen van onze bondgenoten geholpen om met succes hun offensief in het Westen te ontwikkelen.

En door de gelijktijdige grote aanvallen op de Duitse troepen in het Oosten en in het Westen zijn de Geallieerden en het Rode Leger er in geslaagd om de Duitse troepen te splitsen in twee geïsoleerde delen, zij zijn er in geslaagd om onze troepen en de troepen van onze bondgenoten samen te voegen in één verenigd front. Het staat vast, dat dit het einde van Hitler-Duitsland betekent.

De dagen van Hitler-Duitsland zijn geteld. Meer dan de helft van zijn grondgebied is door het Rode Leger en de troepen van onze bondgenoten bezet. Duitsland heeft zijn meest vitale en zijn belangrijkste gebieden verloren.

De industrie, die nog in handen van de Hitlerianen blijft, kan aan het Duitse leger niet meer voldoende wapens, ammunitie en steenkool leveren. De reserves aan manschappen van het Duitse leger zijn uitgeput. Duitsland is

volkomen geïsoleerd, het staat alleen, indien men zijn bondgenoot Japan niet meetelt.

De Hitler-avonturiers zoeken een uitweg uit hun wanhopige toestand met allerlei hulpmiddelen en zij versmaden het niet om tegemoetkomingen aan de Geallieerden te doen, met het doel om tweedracht te zaaien in het kamp der Geallieerden. Het staat echter vast, dat deze nieuwe streken van de Hitlerianen op een volkomen mislukking zullen uitlopen en dat zij niets anders bereiken zullen dan de versnelde ineenstorting van de Duitse troepen.

De leugenachtige fascistische propaganda tracht de Duitse bevolking angst aan te jagen door gruwelverhalen, die inhouden, dat de legers van de Verenigde Naties het Duitse volk willen uitroeien. De Verenigde Naties wensen niet de vernietiging van het Duitse volk. De Verenigde Naties zullen het fascisme en het Duitse militarisme vernietigen, zij zullen de oorlogsmisdadigers streng straffen en zij zullen de Duitsers noodzaken om de verliezen te vergoeden, die zij andere landen toegebracht hebben. Maar de Verenigde Naties raken niet en zullen niet raken aan de vreedzame bevolking van Duitsland, indien deze loyaal haar verplichtingen jegens de geallieerde militaire autoriteiten nakomt.

De schitterende overwinningen behaald door de Sovjet-troepen in de grote nationale oorlog, toonden de titanenkracht van het Rode Leger en het hoge peil van zijn militaire wetenschap. Ons Vaderland heeft in de loop van de oorlog een beproefd leger van de eerste rang opgebouwd, dat in staat was om de geweldige overwinningen van het socialisme van ons volk te verdedigen en om de belangen van de staat van de Sovjet-Unie te garanderen.

Hoewel de Sovjet-Unie reeds bijna vier jaar lang een oorlog van een tot nu toe ongekende omvang voert, een oorlog die enorme kosten met zich meebrengt, is onze socialistische huishouding verstevigd en ontwikkelt zij zich, en het economische leven van de bevrijde gebieden, die geplunderd en verwoest werden door de Duitse indringers, herstelt zich snel en goed. Dit is het gevolg van de heldhaftige inspanning van de arbeiders en de kolchos-bocren, van de Sovjet-intellectuelen, van de vrouwen en van de jeugd van ons land, die bezielde en geleid werden door de grote bolsjewistische partij.

De wereldoorlog, die ontketend werd door de Duitse imperialisten, loopt op zijn eind. De ineenstorting van Hitler-Duitsland is een zaak van de naaste toekomst. De Hitler-goden, die meenden dat zij de almachtige meesters van de wereld waren, zijn thans armoedzaaiers, zoals aan het begin van hun loopbaan. Het dodelijk gewonde Duitse beest stuiptrekt, het behoeft slechts afgemaakt te worden.

Strijders van het Rode Leger en van de Oorlogsvloot, wij staan voor de laatste aanval op de Hitler-burcht. Geef in deze gevechten nieuwe voorbeelden van uw meesterschap en uw moed in de krijg. Slaat de vijand hard, doorbreekt zijn verdediging, achtervolgt en omsingelt de Duitse indringers, geeft hun geen rust zolang er nog tegenstand geboden wordt. Gij zijt buiten de grenzen van uw land. Verdubbelt uw waakzaamheid. Houdt, evenals in het verleden, de eer en de waardigheid van den sovjet-strijder hoog.

Arbeiders van de Sovjet-Unie, verdubbelt de hulp aan het front in al haar vormen door uw volhardend en ingespannen werk. Geneest snel de wonden, die de oorlog aan ons land toegebracht heeft. Verheft de macht van onze Sovjet-staat nog hoger.

Kameraden, rode soldaten en rode matrozen, onderofficieren van het leger

en van de marine, generaals en admiraals, werkers van de Sovjet-Unie.

Uit naam van de Sovjet-regering en van onze bolsjewistische partij, groet ik u en wens u geluk met de dag van de Eerste Mei. Ter ere van de historische overwinningen van het Rode Leger aan het front en de grote successen, die door de arbeiders, de leden van de kolchozen en de intellectuelen in het achterland bereikt werden en om de internationale feestdag van de arbeiders te vieren,

BEVEEL IK:

Dat vandaag, de Eerste Mei, twintig artilleriesalvo's gelost zullen worden in de hoofdsteden van de Bonds-Republieken: Moskou, Kiev, Minsk, Bakoe, Tiflis, Erivan, Achkabad, Tasjkent, Stalinabad, Alma-Ata, Frounze, Petro-sawodsk, Kisjinew, Wilna, Riga, Tallin, evenals in de heldhaftige steden Leningrad, Stalingrad, Sebastopol en Odessa.

Leve ons machtige Sovjet-Vaderland!

Leve het grote overwinnende Sovjet-volk!

Leve het zegevierende Rode Leger en de Oorlogsmarine!

Onsterfelijke roem aan de helden, die vielen voor de vrijheid en de onafhankelijkheid van ons vaderland!

Voorwaarts naar de uiteindelijke verplettering van Hitler-Duitsland!

De Opperbevelhebber, Maarschalk van de Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber.

2 Mei 1945.

De troepen van het eerste front van Wit-Rusland, onder bevel van den maarschalk van de Sovjet-Unie Zhukow, in samenwerking met de troepen van het eerste front van de Oekraïne, onder bevel van den maarschalk van de Sovjet-Unie Koniew, zijn er na hevige straatgevechten in geslaagd de Duitse verdediging van de stad Berlijn te vernietigen en vandaag, de tweede Mei, hebben zij de bezetting van de gehele hoofdstad van Duitsland voltooid, de stad BERLIJN, het middelpunt van het Duitse imperialisme en de haard van de Duitse agressie.

Het Duitse garnizoen, dat Berlijn verdedigde, met aan het hoofd de commandant van het garnizoen, de generaal van de artillerie Weidling, heeft vandaag om 15 uur elke tegenstand gestaakt en, nadat zij de wapens neergelegd hadden, hebben zij zich overgegeven. Op 2 Mei, om 21 uur, werden meer dan 70.000 gevangenen geteld in de stad Berlijn.

(68 eenheden van de infanterie, 32 eenheden van de artillerie, 25 eenheden rijdend materiaal, 23 vliegtuig-eskaders, waaronder die van de maarschalken der Sovjet-Unie Nowikow en Golovanof, 11 eenheden van de genie, 10 verbindingseenheden en de drijvende eenheden van de Dnjepr, die deelgenomen hebben aan de inname van Berlijn, worden verderop in de dagorder genoemd.)

Ter herdenking van deze overwinning zullen de eenheden en de formaties, die zich bijzonder onderscheiden hebben ter gelegenheid van de val van Berlijn in het vervolg de naam dragen van „Eenheden van Berlijn” en zij zullen voorgesteld worden voor onderscheidingen.

Vandaag, de tweede Mei om 23.30 uur, zal Moskou, de hoofdstad van ons Vaderland, om deze historische gebeurtenis vast te leggen, namens het Vaderland de dappere troepen van de eerste fronten van Wit-Rusland en van de Oekraïne, die deelgenomen hebben aan de inname van Berlijn, begroeten met 24 saluutschoten, gelost door 324 kanonnen.

Ik druk mijn bewondering uit voor dit schitterende wapenfeit aan de moedige troepen van de eerste fronten van Wit-Rusland en van de Oekraïne, die deelnamen aan de inname van Berlijn.

Eeuwige roem aan de helden, die vielen in de strijd voor de vrijheid en de onafhankelijkheid van ons vaderland!

Dood aan de Duitse indringers!

De Opperbevelhebber, Maafschalk van de Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Dagorder

van den Opperbevelhebber.

9 Mei 1945.

Op 8 Mei 1945 hebben de vertegenwoordigers van het Duitse opperbevel te Berlijn de onvoorwaardelijke overgave getekend van de gehele gewapende macht van Duitsland.

De grote nationale oorlog, die het Sovjet-volk gevoerd heeft tegen de Duits-fascistische aanvallers, is geëindigd met de overwinning van onre wapenen. Duitsland is volkomen verpletterd.

Kameraden, strijders van het Rode Leger en van de Oorlogsvloot!

Onderofficieren, officieren van het Leger en van de Vloot.

Generaals, admiraals en maarschalken.

Ik wens u allen geluk met het zegevierende einde van de grote nationale oorlog.

Om deze totale overwinning op Duitsland te herdenken zal Moskou op 9 Mei, de dag van de overwinning, om 22 uur, uit naam van ons gehele Vaderland, de moedige strijders van het Rode Leger en de bemanningen van de oorlogsschepen, die deze schitterende overwinning behaald hebben, begroeten met 30 saluutschoten uit 1000 kanonnen.

Ero aan het zegevierende Rode Leger en aan de Oorlogsvloot! Eeuwige roem aan de helden, die gevallen zijn in de strijd voor de vrijheid en de onafhankelijkheid van ons land!

De Opperbevelhebber, Maarschalk van de Sovjet-Unie,

J. STALIN.

Toespraak

van Maarschalk Stalin tot het Volk van de U.S.S.R.

9 Mei 1945,

Kameraden, medeburgers, mannen en vrouwen,

De grote dag van de overwinning op Duitsland is gekomen. Het fascistische Duitsland, dat op de knieën gedwongen is door het Rode Leger en de troepen van onze bondgenoten, heeft zich overwonnen verklaard en heeft zich onvoorwaardelijk overgegeven.

Op 7 Mei is in Reims de voorlopige acte van capitulatie ondertekend. Op 8 Mei hebben de vertegenwoordigers van het Duitse opperbevel te Berlijn in tegenwoordigheid van de vertegenwoordigers van het opperbevel van de geallieerde troepen en van het opperbevel van de troepen van de Sovjet-Unie, de definitieve acte van capitulatie ondertekend, waarvan de uitvoering op 8 Mei, om 24 uur, begint.

Daar wij de trouweloze aard van de Duitse leiders kenden, die verdragen en overeenkomsten beschouwen als vodies papier, hadden wij geen reden om hen op hun woord te geloven. Maar bij de uitvoering van de acte van capitulatie zijn de Duitse troepen vanaf hedenmorgen begonnen hun wapens neer te leggen en zich en bloc over te geven aan onze troepen. Het is geen vodie papier meer. Het is inderdaad de capitulatie van de gewapende macht van Duitsland. Het is waar, dat in sommige gedeelten van Tsjecho-Slowakije een groep Duitse troepen nog weigert om zich over te geven, maar ik hoop, dat ons Rode Leger er in slagen zal om hen tot rede te brengen.

Vandaag zijn wij waarlijk gerechtigd om te verklaren, dat de historische dag van de definitieve ineenstorting van Duitsland, de dag van de grote overwinning van ons volk over het Duitse imperialisme gekomen is. De grote opofferingen, waarin wij toegestemd hebben in naam van de vrijheid en de onafhankelijkheid van ons Vaderland, de ontberingen en het onberekenbare leed, dat ons volk in de loop van de oorlog ondervonden heeft, de ingespannen arbeid in het achterland en aan het front, die geofferd werd op het altaar van het Vaderland, zijn bekroond door de volledige overwinning op de vijand.

De eeuwenoude strijd van de Slavische volken voor hun bestaan en hun onafhankelijkheid is geëindigd met de overwinning op de Duitse indringers en de Duitse tyrannie. Van nu af zal de grote vlag van de vrijheid der volken en de vrede tussen de volken over Europa waaien.

Drie jaar geleden verklaarde Hitler in het openbaar, dat hij de Sovjet-Unie zou ontbinden door de Kaukasus, de Oekraïne, Wit-Rusland, de Baltische landen en andere gebieden daarvan los te maken. Hij heeft openlijk verklaard: „Wij willen Rusland vernietigen, zo, dat het zich nooit meer kan oprichten.” Dat was drie jaar geleden. Maar zijn waanzinnige plannen heeft hij niet ten uitvoer kunnen brengen. De loop van de oorlog heeft ze weggevaagd. In de werkelijkheid is iets tot stand gekomen, dat lijnrecht tegengesteld is aan de Hitleriaanse fantasieën. Duitsland is aan alle kanten geslagen. De Duitse troepen geven zich over. De Sovjet-Unie viert de overwinning, hoewel zij niet van plan is om Duitsland te verdelen of om Duitsland te vernietigen.

Kameraden, de grote nationale oorlog is geëindigd met een volledige overwinning. Het tijdperk van oorlog in Europa heeft een einde genomen. Een tijdperk van vreedzame ontwikkeling is begonnen.

Landgenoten, ik wens u geluk met de overwinning.

Roem aan het heldhaftige Rode Leger, dat de onafhankelijkheid van ons Vaderland verdedigd heeft, dat de overwinning op de vijand heeft behaald!

Roem aan ons grote volk, het overwinnende volk!

Onsterfelijke roem aan de helden, gevallen in de strijd tegen de vijand, die hun leven geofferd hebben voor de vrijheid en het geluk van ons volk!

De Opperbevelhebber van de Gewapende
Macht van de U.S.S.R., Maarschalk van

de Sovjet-Unie,

J. STALIN.

w

INHOUDSOPGAVE.

	Blz.
Voorwoord	5
Radiotoespraak, 3 Juli 1941	7
<i>24e Verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie.</i> Rapport, voorgelegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders-sovjet en van de partij- en bestuursorganen van de stad Moskou, op 6 November 1941	12
Redevoering, uitgesproken bij de parade van het Rode Leger, 7 November 1941, op het Rode Plein te Moskou	22
Dagorder van den Volkscommissaris van Defensie, 23 Februari 1942 ..	24
Dagorder van den Volkscommissaris van Defensie, 1 Mei 1942	29
Antwoord van Stalin op vragen van den correspondent van Ass. Press . .	35
<i>25e Verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie.</i> Rapport, voorgelegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders-sovjet en van de partij- en bestuursorganen van de stad Moskou, op 6 November 1942	36
Dagorder van den Volkscommissaris van Defensie, 7 November 1942 ..	45
Antwoord van Stalin op vragen van den correspondent van Ass. Press ..	48
Dagorder van den Opperbevelhebber aan de legers van het Zuidwestelijke, Don-, Noordkaukasische, Woronesj-, Kalinin-, Wolchow- en Leningrad- front, 25 Januari 1943	50
Dagorder van den Opperbevelhebber aan de legers van het Donfront, 2 Februari 1943	51
Dagorder van den Opperbevelhebber, 23 Februari 1943	52
Dagorder van den Opperbevelhebber, 1 Mei 1943	57
Antwoord van Stalin op vragen van de correspondenten van de „New York Times” en „Times”, 4 Mei 1943	61
Gelukstelegrammen van Stalin aan Churchill en Roosevelt ter gelegenheid van de overwinning der Anglo-Amerikaanse legers in Noord-Afrika, 7—8 Mei 1943	62
Antwoord van Stalin op een vraag van den correspondent van Reuter, 28 Mei 1943	63
<i>26e Verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie.</i> Rapport, voorgelegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders-sovjet en van de partij- en bestuursorganen van de stad Moskou, op 6 November 1943	65

Dagorder van den Opperbevelhebber, 7 November 1943	75
Dagorder van den Opperbevelhebber, 23 Februari 1944	78
Dagorder van den Opperbevelhebber, 1 Mei 1944	83
Antwoord van Stalin op een vraag van den correspondent van de Prawda, 13 Juni 1944	86
<i>27e Verjaardag van de grote Socialistische October-Revolutie. Rapport, voorgelegd aan de plechtige zitting van de Moskouse arbeiders-sovjet en van de partij- en bestuursorganen van de stad Moskou, op 6 Nov. 1944</i> 87	
Dagorder van den Opperbevelhebber, 7 November 1944	97
Dagorder van den Opperbevelhebber, 23 Februari 1945	100
Dagorder van den Opperbevelhebber, 1 Mei 1945	103
Dagorder van den Opperbevelhebber, 2 Mei 1945	106
Dagorder van den Opperbevelhebber, 9 Mei 1945	107
Toespraak tot het volk van de U.S.S.R., 9 Mei 1945	108